

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-3038

L 46

40. vuosikerta

17. helmikuuta 1997

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Neuvoston direktiivi 96/96/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1996, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 1
- ★ Neuvoston direktiivi 96/97/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1996, miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä annetun direktiivin 86/378/ETY muuttamisesta 20
- ★ Neuvoston direktiivi N:o 96/98/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1996, laiva-varusteista 25

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

- ★ Pöytäkirja Euroopan talousyhteisön ja Angolan kansantasavallan hallituksen välisessä Angolan edustalla harjoitettavaa kalastusta koskevassa sopimuksessa määrättyistä kalastusmahdollisuuksista ja taloudellisesta korvauksesta 3 päivän toukokuuta 1996 ja 2 päivän toukokuuta 1999 väliseksi ajaksi 57
- ★ Pöytäkirja Euroopan yhteisön ja São Tomén ja Príncipen demokraattisen tasavallan hallituksen välisessä São Tomén ja Príncipen edustalla harjoitettavaa kalastusta koskevassa sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta 1 päivän kesäkuuta 1996 ja 31 päivän toukokuuta 1999 väliseksi ajaksi 76

Hinta: 19,50 ecua

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON DIREKTIIVI 96/96/EY,

annettu 20 päivänä joulukuuta 1996,

moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastusta koskevan jäsenvaltioiden
lainsäädännön lähentämisestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- (1) moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 29 päivänä joulukuuta 1976 annettua direktiiviä 77/143/ETY ⁽⁴⁾ on useaan kertaan tuntuvasti muutettu; muutettaessa jälleen kyseistä direktiiviä se olisi selvyden vuoksi laadittava uudelleen yhdeksi tekstiksi,
- (2) yhteisen liikennepolitiikan mukaisesti tieliikenteen on sujuuttava yhteisössä sekä turvallisuuden että jäsenvaltioissa toimivien liikenteenharjoittajien kilpailuedellytysten kannalta mahdollisimman edullisissa olosuhteissa,
- (3) tieliikenteen kasvu ja siitä johtuva vaaran ja haittojen lisääntyminen aiheuttavat kaikissa jäsenvaltioissa samantapaisia ja yhtä vakavia turvallisuusongelmia,

- (4) tällä hetkellä katsastusstandardit ja -menetelmät poikkeavat toisistaan eri jäsenvaltioissa, ja tämä seikka vaikuttaa jäsenvaltioissa liikkuvien katsastettujen ajoneuvojen turvallisuus- ja ympäristöstandardien vastaavuuteen; lisäksi se voi häiritä eri jäsenvaltioiden liikenteenharjoittajien kilpailuedellytyksiä,
- (5) tämän vuoksi on tarpeen yhdenmukaistaa katsastusten toistumistiheyttä ja pakollisesti tarkastettavia kohteita mahdollisimman paljon,
- (6) ajoneuvon käytössäoloaikana suoritettavien tarkastusten on oltava suhteellisen helppoja, nopeita ja edullisia,
- (7) liitteessä II lueteltujen kohteiden tarkastamiseen käytettävät yhteisön vähimmäisstandardit ja -menetelmät olisi sen vuoksi määriteltävä erityisdirektiiveissä,
- (8) kansallisia standardeja sovelletaan väliaikaisesti edelleen sellaisten kohteiden osalta, joista ei ole annettu erityisdirektiivejä,
- (9) on tarpeen mukauttaa nopeasti erityisdirektiiveissä määritellyt standardit ja menetelmät tekniseen kehitykseen sekä ottaa tätä varten vaadittavien toimenpiteiden toimeenpanon helpottamiseksi käyttöön jäsenvaltioiden ja komission välinen tiivis yhteistyömenettely katsastusten mukauttamista tekniseen kehitykseen käsittelevässä komiteassa,
- (10) tässä vaiheessa olisi jarrujärjestelmien osalta ennen-aikaista asettaa arvoja ilmanpaineen raja-arvoille ja viiveille ym. ottaen huomioon yhteisössä käytettävien testauslaitteiden ja -menetelmien erot,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 193, 4.7.1995, s. 5 ja 31.⁽²⁾ EYVL N:o C 39, 12.2.1996, s. 24.⁽³⁾ Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 29. helmikuuta 1996 (EYVL N:o C 78, 18.3.1996, s. 27), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18. kesäkuuta 1996 (EYVL N:o C 248, 26.8.1996, s. 49) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 24. lokakuuta 1996 (EYVL N:o C 347, 18.11.1996).⁽⁴⁾ EYVL N:o L 47, 18.2.1977, s. 47, direktiiviä on viimeksi muutettu komission direktiivillä 94/23/EY (EYVL N:o L 147, 14.6.1994, s. 6).

- (11) tätä direktiiviä on tarkoitus edelleen muuttaa katsastusmenetelmien yhdenmukaistamiseksi ja parantamiseksi,
- (12) kunnes testausmenettelyt ja -käytännöt on yhdenmukaistettu, jäsenvaltiot voivat noudattaa sellaista testausmenettelyä, jonka ne katsovat riittävän sen varmistamiseksi, että kyseiset ajoneuvot täyttävät jarruja koskevat vaatimukset,
- (13) jäsenvaltioiden on kunkin oman toimivaltansa puitteissa valvottava ajoneuvoille suoritettavien katsastusten laatua ja menettelytapoja,
- (14) komission olisi tarkastettava tämän direktiivin käytännön täytäntöönpanoa ja annettava saaduista tuloksista määräajoin kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle,
- (15) kaikki ajoneuvojen katsastuksen asianomaiset osapuolet tunnustavat, että käytetty tarkastusmenetelmä ja erityisesti se, onko ajoneuvo kuormattu, osittain kuormattu tai tyhjä tarkastushetkellä, voivat vaikuttaa katsastuksesta vastaavien viranomaisten jarrujärjestelmän toimintavarmuudesta tekemän arvion luotettavuuteen,
- (16) jarrutusvoiman viitearvojen vahvistaminen ajoneuvon kuormitustason mukaan lisäisi tämän arvion luotettavuutta, ja tällä direktiivillä sallitaan tällainen tarkastaminen kullekin ajoneuvoluokalle vahvistettuja vähimmäissuorituskykystandardia koskevien tarkastusten sijaan,
- (17) tämä direktiivi koskee jarrujärjestelmien osalta pääasiassa ajoneuvoja, jotka on hyväksytty direktiivin 71/320/ETY⁽¹⁾ mukaisesti; tietyt ajoneuvotyytit on kuitenkin hyväksytty tämän direktiivin vaatimuksista mahdollisesti poikkeavien kansallisten standardien mukaisesti,
- (18) jäsenvaltiot voivat laajentaa jarrujen tarkastukset koskemaan muita kuin tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia ajoneuvoluokkia tai tarkastettavia kohteita,
- (19) jäsenvaltiot voivat säätää jarrujärjestelmille tiukempia tarkastusperusteita tai lisätä tarkastuskertoja,
- (20) tällä direktiivillä on tarkoitus pitää säännöllisten tarkastusten avulla päästöt alhaisina ajoneuvon koko käyttöajan ja varmistaa, että voimakkaasti saastuttavat ajoneuvot poistetaan liikenteestä, kunnes ne ovat asianmukaisessa kunnossa,
- (21) moottorin huono säätö ja riittämätön huolto ovat vahingollisia moottorin lisäksi myös ympäristölle, koska ne lisäävät saastumista ja polttoaineen kuluusta; on tärkeää kehittää ympäristöystävällistä liikennettä,
- (22) dieselmoottoreiden osalta katsotaan, että pakokaasujen läpinäkyvyyden mittausta kertoo riittävästi ajoneuvon päästöihin liittyvästä kunnosta,
- (23) bensiinikäyttöisten ottomoottoreiden osalta katsotaan, että joutokäynnillä suoritettu ajoneuvon pakoputkesta tulevien hiilimonoksidipäästöjen mittausta kertoo riittävästi ajoneuvon päästöihin liittyvästä kunnosta,
- (24) päästöjen tarkastusten perusteella hylättyjen ajoneuvojen osuus voi olla korkea sellaisten ajoneuvojen osalta, joita ei ole säännöllisesti huollettu,
- (25) sellaisten bensiinimoottorilla varustettujen ajoneuvojen, joiden tyyppihyväksyntästandardeissa määrätään, että ne olisi varustettava kehittyneellä päästönohjausjärjestelmällä, kuten *lambda*-anturilla ohjatulla kolmitoimisella katalysaattorilaitteistolla, säännöllisten päästötarkastusten standardien on oltava ankarampia kuin tavanomaisten ajoneuvojen,
- (26) jäsenvaltiot voivat tarvittaessa sulkea tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle tietyt museoajoneuvoluokat; jäsenvaltiot voivat myös vahvistaa omat tarkastusstandardinsa kyseisille ajoneuvoille; viimeksi mainittu mahdollisuus ei saa johtaa siihen, että vahvistetaan tiukempia standardeja kuin ne, joiden mukaisesti kyseiset ajoneuvot on valmistettu,
- (27) on tarpeen voida mukauttaa tätä direktiiviä asteittain siten, että otetaan huomioon ajoneuvojen rakenteen kehittyminen, joka helpottaa tarkastamista käytön aikana, ja sellaisten testausmenetelmien kehittyminen, jotka vastaavat paremmin ajoneuvon käytössä esiintyviä todellisia olosuhteita,
- (28) direktiivissä 92/6/ETY⁽²⁾ edellytetään nopeudenrajoittimien asentamista ja käyttöä tietyissä moottoriajoneuvoluokissa,

⁽¹⁾ Tiettyjen ajoneuvoluokkien ja niiden perävaunujen jarrutuslaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 26 päivänä heinäkuuta 1971 annettu neuvoston direktiivi 71/320/ETY (EYVL N:o L 202, 6.9.1971, s. 37). Direktiiviä on muutettu viimeksi direktiivillä 91/422/ETY (EYVL N:o L 233, 22.8.1991, s. 21).

⁽²⁾ Tiettyjen moottoriajoneuvoluokkien nopeudenrajoittimien asentamisesta ja käytöstä yhteisössä 10 päivänä helmikuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/6/ETY (EYVL N:o L 57, 2.3.1992, s. 27).

- (29) siihen asti, kunnes nopeudenrajoittimien tarkastaminen helpottuu niiden teknisen kehityksen ansiosta, voidaan niiden tietyille osille katsastuksessa kuitenkin mahdollisuuksien mukaan suorittaa joukko tarkastuksia,
- (30) nopeudenrajoittimien moitteettoman toiminnan tarkastaminen kuuluu tällä hetkellä jäsenvaltioiden toimivaltaan, joiden on itse määritettävä tähän tarkoitukseen sopivimmat keinot; tarkoituksena on aikanaan yhdenmukaistaa testausstandardit ja -menetelmät,
- (31) komission olisi arvioitava käytössä olevia nopeudenrajoittimien moitteettoman toiminnan tarkastuksia ja annettava asiasta kertomus neuvostolle; tämän kertomuksen johtopäätökset muodostavat tarvittaessa perustan myöhemmille ehdotuksille nopeudenrajoittimia koskevan sääntelyn kehittämiseksi,
- (32) takseja ja sairasautoja koskevat samat tekniset vaatimukset kuin henkilöautoja; tarkastettavat kohteet voivat sen vuoksi olla samankaltaiset, vaikka tarkastusten suoritustiheys vaihtelisi,
- (33) tämän direktiivin odotetut vaikutukset kyseiseen alaan ja toissijaisuusperiaate huomioon ottaen tässä direktiivissä säädetyt yhteisön toimenpiteet ovat välttämättömiä katsastuksia koskevan sääntelyn yhdenmukaistamiseksi, liikenteenharjoittajien välisen kilpailun vääristymisen estämiseksi ja ajoneuvojen asianmukaisen katsastamisen ja huoltamisen takaamiseksi; jäsenvaltiot eivät erikseen pysty saavuttamaan näitä tavoitteita kaikilta osin, ja
- (34) tämä direktiivi ei vaikuta millään tavoin jäsenvaltioiden velvollisuuksiin noudattaa kumottujen direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamista koskevia määräaikoja,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Yleiset määräykset

1 artikla

1. Kussakin jäsenvaltiossa on suoritettava siinä valtiossa rekisteröidyille moottoriajoneuvoille sekä niiden peräva-

nuille ja puoliperävaunuille tämän direktiivin ja erityisesti sen liitteiden I ja II mukaiset määräaikaisten katsastukset.

2. Katsastettavien ajoneuvojen luokat, katsastusten toistumistiheys ja pakollisesti tarkastettavat kohteet luetaan liitteissä I ja II.

2 artikla

Valtion tai sen tähän tehtävään määräämän julkisyhteisön tai sen tähän tehtävään nimeämien ja tätä tarkoitusta varten valtuutettujen, mahdollisesti yksityisten, elinten tai laitosten, jotka toimivat valtion suorassa valvonnassa, on suoritettava tässä direktiivissä säädetyt katsastukset. Jos katsastuksista vastaavat laitokset suorittavat samalla ajoneuvojen korjauksia, jäsenvaltioiden on erityisesti huolehdittava, että katsastusten puolueettomuus ja korkea laatu säilytetään.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliseksi katsomansa toimenpiteet sen todistamiseksi, että ajoneuvo on hyväksytty vähintään tämän direktiivin säännösten mukaisessa katsastuksessa.

Näistä toimenpiteistä on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

2. Jäsenvaltiossa annettu todistus siitä, että kyseisen jäsenvaltion alueella rekisteröity moottoriajoneuvo ja sen perävaunu tai puoliperävaunu on hyväksytty vähintään tämän direktiivin säännösten mukaisessa katsastuksessa, on jokaisen muun jäsenvaltion tunnustettava samoin perustein kuin jos kyseinen valtio olisi antanut tämän todistuksen.

3. Jäsenvaltioiden on sovellettava soveltuvia menettelyjä sen varmistamiseksi, siinä määrin kuin se on mahdollista, että niiden alueella rekisteröityjen ajoneuvojen jarrutestit vastaavat tässä direktiivissä esitettyjä vaatimuksia.

II LUKU

Poikkeukset

4 artikla

1. Jäsenvaltioilla on oikeus jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle puolustusvoimien, palokuntien ja järjestysvallan ajoneuvot.

2. Jäsenvaltiot voivat komissiota kuultuaan jättää direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle tietyt ajoneuvot tai

soveltaa niihin erityisiä säännöksiä, jos näillä ajoneuvoilla liikennöidään tai niitä käytetään poikkeuksellisissa oloissa, jos ajoneuvoja ei koskaan käytetä tai tuskin koskaan käytetään yleisillä teillä, ennen 1 päivää tammikuuta 1960 valmistetut ajoneuvot mukaan luettuna, tai jos ne on väliaikaisesti poistettu liikenteestä.

3. Jäsenvaltiot voivat komissiota kuultuaan vahvistaa museoajoneuvoille omat katsastusstandardit.

5 artikla

Liitteiden I ja II määräyksistä riippumatta jäsenvaltiot voivat:

- aikaistaa ensimmäisen pakollisen katsastuksen määräaikaa ja tarvittaessa määrätä ajoneuvon katsastettavaksi ennen rekisteröintiä,
- lyhentää kahden peräkkäisen pakollisen katsastuksen välistä aikaa,
- määrätä vapaaehtoisten varusteiden katsastuksen pakolliseksi,
- lisätä tarkastettavia kohteita,
- ulottaa pakolliset määräaikaiset katsastukset koskemaan muita ajoneuvoluokkia,
- määrätä erityisiä lisäkatsastuksia,
- asettaa alueellaan rekisteröityjen ajoneuvojen jarrujärjestelmille liitteessä II esitettyjä vaatimuksia tiukempia vähimmäissuorituskykystandarddeja ja sisällyttää katsastukseen jarrutarkastuksen suuremmalla kuormituksella sillä edellytyksellä, että nämä standardit eivät ylitä niitä, joita sovellettiin ajoneuvotyyppin alkuperäisessä tyyppihyväksynnässä.

6 artikla

1. Poiketen liitteiden I ja II määräyksistä jäsenvaltiot voivat 1 päivään tammikuuta 1993 asti:

- lykätä ensimmäisen pakollisen katsastuksen määräaikaa,
- pidentää kahden peräkkäisen pakollisen katsastuksen välistä aikaa,
- vähentää tarkastettavien kohteiden määrää,
- tehdä muutoksia pakollisesti katsastettavien ajoneuvojen luokkiin,

edellyttäen, että kaikki liitteessä I olevassa 5 kohdassa tarkoitetut kevyet hyötyajoneuvot vaaditaan katsastettaviksi tämän direktiivin mukaisesti ennen mainittua päivää.

Kuitenkin jäsenvaltioissa, joissa ei ollut 28 päivänä heinäkuuta 1988 käytössä tässä direktiivissä säädettyä sään-

nöllistä katsastusta vastaavaa katsastusta tämän ajoneuvoluokan osalta, sovelletaan 1 kohtaa 1 päivään tammikuuta 1995 asti.

2. Liitteessä I olevassa 6 kohdassa tarkoitettujen henkilöautojen osalta 1 kohtaa sovelletaan 1 päivään tammikuuta 1994 asti.

Kuitenkin jäsenvaltioissa, joissa ei ollut 31 päivänä joulukuuta 1991 käytössä tässä direktiivissä säädettyä säännöllistä katsastusta vastaavaa katsastusta tämän ajoneuvoluokan osalta, sovelletaan 1 kohtaa 1 päivään tammikuuta 1998 asti.

III LUKU

Loppusäännökset

7 artikla

1. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta liitteessä II lueteltujen kohteiden tarkastamisessa noudatettavien vähimmäisstandardien ja -menetelmien määrittämiseksi tarvittavat erityisdirektiivit.

2. Muutokset, jotka ovat tarpeen erityisdirektiiveissä määriteltyjen standardien ja menetelmien mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen, annetaan 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

8 artikla

1. Komissiota avustaa moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastusta koskevan direktiivin mukauttamista tekniseen kehitykseen käsittelevä komitea, jäljempänä 'komitea', joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisuuden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

4. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

- b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määränemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

9 artikla

1. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1998 neuvostolle kertomuksen henkilöautojen katsastuksen toimeenpanosta sekä tarpeelliseksi katsomansa ehdotukset, erityisesti katsastusten toistumistiheydestä ja sisällystä.

2. Komissio tarkastelee viimeistään kolmen vuoden kuluttua nopeudenrajoittimien määräaikaisten tarkastusten aloittamisesta, ovatko säädetyt tarkastukset siihen mennessä saadun kokemuksen perusteella riittäviä viallisten tai käsiteltyjen nopeudenrajoittimien havaitsemiseksi ja olisiko voimassa olevaa sääntelyä muutettava.

10 artikla

Kumotaan liitteessä III olevassa A osassa luetellut direktiivit 11 artiklassa ilmoitettuna ajankohtana, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuksiin noudattaa liitteessä III olevassa B osassa direktiivin saatamista osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä soveltamista koskevia määräaikoja.

Viittaukset kumottuihin direktiiveihin on ymmärrettävä viittauksiksi tähän direktiiviin, ja niitä on luettava liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 9 päivänä maaliskuuta 1998. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten tällainen viittaus tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin soveltamisalalla antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tässä direktiivissä säädetyn katsastusjärjestelmän toteuttamiseksi.

Toteutettujen toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikein mitoitettuja ja ennalta estäviä.

12 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

13 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 1996.

Neuvoston puolesta

S. BARRETT

Puheenjohtaja

LIITE I

KATSASTETTAVAT AJONEUVOLUOKAT JA KATSASTUSTEN TOISTUMISTIHEYD

Ajoneuvoluokat	Katsastusten toistumistiheys
1. Moottoriajoneuvot joita käytetään matkustajien kuljettamiseen ja joissa on kuljettajan istuimen lisäksi enemmän kuin kahdeksan istuinta	Vuoden kuluttua käyttöönottopäivästä ja sen jälkeen vuosittain
2. Moottoriajoneuvot, joita käytetään tavaroiden kuljettamiseen ja joiden suurin sallittu massa on yli 3 500 kg	Vuoden kuluttua käyttöönottopäivästä ja sen jälkeen vuosittain
3. Perävaunut ja puoliperävaunut, joiden suurin sallittu massa on yli 3 500 kg	Vuoden kuluttua käyttöönottopäivästä ja sen jälkeen vuosittain
4. Taksit, sairausautot	Vuoden kuluttua käyttöönottopäivästä ja sen jälkeen vuosittain
5. Vähintään nelipyöräiset moottoriajoneuvot, joita tavallisesti käytetään tavaroiden maantie-kuljetukseen ja joiden suurin sallittu massa on enintään 3 500 kg, ei kuitenkaan maatalous-traktorit ja -koneet	Neljän vuoden kuluttua käyttöönottopäivästä ja sen jälkeen joka toinen vuosi
6. Vähintään nelipyöräiset moottoriajoneuvot, joita käytetään matkustajien kuljettamiseen ja joissa on kuljettajan istuimen lisäksi enintään kahdeksan istuinta	Neljän vuoden kuluttua käyttöönottopäivästä ja sen jälkeen joka toinen vuosi

LIITE II

PAKOLLISESTI TARKASTETTAVAT KOHTEET

Katsastukseen on sisällyttävä ainakin seuraavassa mainitut kohdat, jos nämä koskevat katsastettavan ajoneuvon kyseisessä jäsenvaltiossa pakollisia varusteita.

Tässä liitteessä määrätyt tarkastukset voidaan suorittaa ilman ajoneuvon osien purkamista.

Jos ajoneuvosta on löydetty jäljempänä mainittuja tarkastettavia kohteita koskevia puutteita, jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä menettelystä niiden edellytysten vahvistamiseksi, joilla ajoneuvon käyttö sallitaan siihen asti, kunnes se läpäisee uuden katsastuksen.

LUOKKAAN 1, 2, 3, 4, 5 JA 6 KUULUVAT AJONEUVOT

1. Jarrujärjestelmät

Ajoneuvojen jarrujärjestelmien testaaminen katsastuksessa käsittää ainakin seuraavat kohteet. Jarrujärjestelmien tarkastuksissa saatujen testitulosten on vastattava mahdollisimman pitkälle direktiivissä 71/320/ETY vahvistettuja teknisiä vaatimuksia ⁽¹⁾.

<i>Tarkastettavat/testattavat kohteet</i>	<i>Hylkäysperusteet</i>
1.1. Mekaaninen kunto ja toiminta	
1.1.1. Jarrupolkimen laakerointi	— Liian kireä — Kulunut — Erittäin kuluneet, liikaa välystä
1.1.2. Jarrupolkimen kunto ja liike jarruttaessa	— Liian suuri tai riittämätön liikevara — Jarrupoljin ei palauta asianmukaisesti — Jarrupolkimen karhennuspäällys puuttuu, on huonosti kiinnitetty tai kulunut
1.1.3. Alipainepumppu tai kompressori ja painesäiliöt	— Jarrujen tehokkaan toiminnan vaatiman yli- tai alipaineen muodostuminen kestää liian kauan — Yli- tai alipaine riittämätön toistuviin jarrutuksiin (vähintään kaksi jarrun käyttökertaa) varoitusmerkin syttyessä (tai kun mittari näyttää lukemaa, joka ei ole turvallinen) — Ilmavuoto, joka aiheuttaa selvää paineen laskua, tai havaittavissa olevia vuotoja
1.1.4. Alhaisen paineen varoitusmerkki tai painemittari	— Varoitusmerkki tai painemittari on viallinen

⁽¹⁾ Tiettyjen ajoneuvoluokkien ja niiden perävaunujen jarrutuslaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 26 päivänä heinäkuuta 1971 annettu neuvoston direktiivi 71/320/ETY (EYVL N:o L 202, 6.9.1971, s. 37). Direktiiviä on muutettu viimeksi komission direktiivillä 91/422/ETY (EYVL N:o L 233, 22.8.1991, s. 21).

<i>Tarkastettavat/testattavat kohteet</i>	<i>Hylkäysperusteet</i>
1.1.5. Käsikäyttöinen jarruventtiili	— Murtunut tai vahingoittunut, erittäin kulunut — Venttiili on viallinen — Venttiilikaran tai venttiiliyksikön käyttövarmuus on puutteellinen — Järjestelmä ei ole tiivis, liitokset ovat huonot — Epätydyttävä toiminta
1.1.6. Seisontajarru, sen käyttövipu, käyttövivun lukituslaite	— Lukitus ei pidä kunnolla — Vivun akseli tai lukitusmekanismi on liian kulunut — Vivun liikekulma on liian suuri (virheellinen säätö)
1.1.7. Jarruventtiilit (poljinventtiilit, pikapäästöventtiilit, säästöventtiilit jne.)	— Vahingoittuneet, ei riittävän tiiviit — Kompressorin päästää liikaa öljyä — Viallinen kiinnitys tai kannatin — Jarruneste vuotaa
1.1.8. Perävaunun jarrujen letkujen liittimet	— Erotusventtiilit tai itsesulkeutuva venttiili viallinen — Viallinen kiinnitys tai asennus — Ei riittävän tiiviit
1.1.9. Painevaraaja, painesäiliö	— Vahingoittunut, syöpynyt, ei riittävän tiivis — Tyhjennyslaite tehoton — Väärin tai huonosti kiinnitetty
1.1.10. Servojarru, pääsylinteri (hydraulijärjestelmät)	— Servojarru on viallinen tai tehoton — Pääsylinteri on viallinen tai vuotaa — Pääsylinteri on löysä — Jarrunestettä liian vähän — Pääsylinterin säiliön kansi puuttuu — Jarrunesteen varoitusvalo palaa tai on viallinen — Jarrunesteen pinnan varoituslaite toimii virheellisesti jarrunesteen pinnan ollessa liian alhaalla
1.1.11. Jäykät jarruputket	— Rikkoutumis- tai murtumisvaara — Putket tai liittimet eivät ole tiiviit — Vahingoittuneet tai liiallisesti syöpynneet — Sijoitettu väärin
1.1.12. Taipuisat jarruletkut	— Rikkoutumis- tai murtumisvaara — Vahingoittuneet, hankautuneet, jarruletkut ovat liian lyhyet, mutkalla — Letkut tai liittimet eivät ole riittävän tiiviit — Jarruletkut paisuvat liikaa paineen alaisina — Huokoisuutta
1.1.13. Jarrujen päällysteet (jarruhihnat, -palat)	— Erittäin kuluneet — Likaiset (öljyä, rasvaa jne.)

<i>Tarkastettavat/testattavat kohteet</i>	<i>Hylkäysperusteet</i>
1.1.14. Jarrurummut, jarrulevyt	— Erittäin kuluneet, naarmuuntuneet, halkeamia, murtumia tai muuta turvallisuutta heikentäviä puutteita — Likaiset (öljyä, rasvaa jne.) — Jarrukilpi on huonosti kiinnitetty
1.1.15. Jarruvaijerit, tangot, jarrulaitteiden liitännät	— Vaijerit vahingoittuneet, kiertyneet — Erittäin kuluneet tai syöpyneet — Vaijerien tai tankojen liitoskohdat eivät ole riittävän pitävät — Vaijerien kiinnitys on puutteellinen — Jarrujärjestelmän liikkuminen on estynyt — Jarrulaitteiden liikkuminen on epänormaali virheellisen säädön tai liiallisen kulumisen vuoksi
1.1.16. Jarrujen toimilaitteet (sisältäen jousijarrut tai hydrauliset pyöräsylinterit)	— Murtuneet tai vahingoittuneet — Eivät ole riittävän tiiviit — Asennus virheellinen — Erittäin syöpyneet — Sylinterin liikepituus on liian suuri — Pölyn suojaus puuttuu tai on vahingoittunut
1.1.17. Kuormituksen mukaan automaattisesti säätyvä jarrutus-paine	— Liitäntä viallinen — Sääto virheellinen — Juuttunut, ei toimi — Puuttuu
1.1.18. Automaattisesti säätyvät jarruvivut	— Mekanismi on juuttunut tai liikkuu epänormaalisti liiallisen kulumisen tai virheellisen säädön vuoksi — Toimivat puutteellisesti
1.1.19. Hidastinjärjestelmä (jos asennettu)	— Asennuksessa tai kiinnityksissä on puutteita — Toimii puutteellisesti
1.2. Käyttöjarrun suorituskyky ja teho	
1.2.1. Suorituskyky (asteittainen lisäys enimmäisvoimaan asti)	— Yhden tai useamman pyörän puuttuva tai riittämätön jarrutusvoima — Jarruteho missä tahansa pyörässä on alle 70 prosenttia toisen samalla akselilla olevan pyörän enimmäisjarrutehosta. Ajo-neuvon liiallinen poikkeaminen suorasta linjasta testattaessa jarruja tiellä — Jarruteho ei ole portaattomasti muuttuva (nykimistä) — Liian pitkä vasteaika jossakin pyörässä — Jarrutehon liiallinen vaihtelu (rumpujen soikeus tai levyjen vääntyminen)

<i>Tarkastettavat/testattavat kohteet</i>	<i>Hylkäysperusteet</i>
1.2.2. Teho	— Jarrutuskerron suhteessa suurimpaan sallittuun massaan tai, puoliperävaunujen osalta, suhteessa sallittujen akselikuormien summaan (jos sen laskeminen on mahdollista) on alle: Vähimmäisjarrutusteho luokka 1 50 prosenttia ⁽¹⁾ luokka 2 43 prosenttia ⁽²⁾ luokka 3 40 prosenttia ⁽³⁾ luokka 4 50 prosenttia luokka 5 45 prosenttia ⁽⁴⁾ luokka 6 50 prosenttia tai — ajoneuvon valmistajan vahvistamia viitearvoja alempi jarrutuskerron kyseiselle akselille ⁽⁵⁾
1.3. Toisiojarrun (hätäjarrun) suorituskyky ja teho (jos toteutettu erillisellä järjestelmällä)	
1.3.1. Suorituskyky	— Jarru ei toimi toisella puolella — Jarruteho missä tahansa pyörässä on alle 70 prosenttia toisen samalla akselilla olevan pyörän enimmäisjarrutehosta — Teho ei ole portaattomasti muuttuva (nykimistä) — Automaattinen jarrujärjestelmä ei toimi perävaunujen ollessa kyseessä
1.3.2. Teho	— Kaikkien ajoneuvoluokkien osalta 1.2.2. kohdassa tarkoitettua käyttöjarrun 50 prosenttia ⁽⁶⁾ alempi jarrutuskerron suhteessa suurimpaan sallittuun massaan tai, puoliperävaunun osalta, suhteessa sallittujen akselipainojen summaan
1.4. Seisontajarrun suorituskyky ja teho	
1.4.1. Suorituskyky	— Jarru ei toimi toisella puolella
1.4.2. Teho	— Kaikkien ajoneuvoluokkien osalta alle 16 prosentin jarrutuskerron suhteessa suurimpaan sallittuun massaan tai, moottoriajoneuvojen osalta, alle 12 prosentin jarrutuskerron suhteessa ajoneuville sallittuun suurimpaan yhdistelmämassaan, jos se on edellistä suurempi
1.5. Hidastimen tai pakokaasujarrujärjestelmän suorituskyky	— Teho ei ole portaattomasti muuttuva (hidastin) — Viallinen
1.6. Lukkiutumaton jarrutus	— Lukkiutumattomuuden varoituslaitteessa häiriö — Viallinen

⁽¹⁾ 48 prosenttia luokkaan 1 kuuluvien ajoneuvojen osalta, joissa ei ole ABS-jarruja, tai jotka on hyväksytty ennen 1 päivää lokakuuta 1991 (sellaisten ajoneuvojen liikkeelle laskemisen kieltämissäpäivä, joilla ei ole EY-tyyppihyväksyntää) (direktiivi 71/320/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 88/194/ETY) (EYVL N:o L 92, 9.4.1988, s. 47).

⁽²⁾ 45 prosenttia vuoden 1988 jälkeen rekisteröityjen ajoneuvojen osalta, tai, jos kyseinen ajankohta on myöhäisempi, siitä päivästä alkaen, kun direktiivi 71/320/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 85/647/ETY, on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä (EYVL N:o L 380, 31.12.1985, s. 1).

⁽³⁾ 43 prosenttia vuoden 1988 jälkeen rekisteröityjen perävaunujen ja puoliperävaunujen osalta, tai, jos kyseinen ajankohta on myöhäisempi, siitä päivästä alkaen, kun direktiivi 71/320/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 85/647/ETY, on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.

⁽⁴⁾ 50 prosenttia luokkaan 5 kuuluvien, vuoden 1988 jälkeen rekisteröityjen ajoneuvojen osalta, tai, jos kyseinen ajankohta on myöhäisempi, siitä päivästä alkaen, kun direktiivi 71/320/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 85/647/ETY, on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.

⁽⁵⁾ Akselin viitearvo on jarrutusvoima (ilmaistuna newton-yksikköinä), joka on tarpeen tämän jarrutuskertoimen saavuttamiseksi, ottaen huomioon katsastuksessa mainittu ajoneuvon paino.

⁽⁶⁾ Luokkiin 2 ja 5 kuuluvien ajoneuvojen osalta hätäjarrun vähimmäistehoksi (ei kuulu direktiivin 71/320/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 85/647/ETY, soveltamisalaan) vahvistetaan 2,2 m/s².

LUOKKAAN 1, 2 JA 3 KUULUVAT AJONEUVOT	LUOKKAAN 4, 5 JA 6 KUULUVAT AJONEUVOT
2. Ohjaus ja ohjauspyörä	2. Ohjaus
2.1. Mekaaninen kunto	2.1. Mekaaninen kunto
2.2. Ohjauspyörä	2.2. Ohjauksen välitys
2.3. Ohjauksen välitys	2.3. Ohjausjärjestelmän kiinnitys
	2.4. Pyörän laakerit
3. Näkyvyys	3. Näkyvyys
3.1. Näkökenttä	3.1. Näkökenttä
3.2. Lasin kunto	3.2. Lasin kunto
3.3. Taustapeilit	3.3. Taustapeilit
3.4. Tuulilasin pyyhkimet	3.4. Tuulilasin pyyhkimet
3.5. Tuulilasin pesulaite	3.5. Tuulilasin pesulaite
4. Valaisimet, heijastimet ja sähkölaitteet	4. Valaisimet, heijastimet ja sähkölaitteet
4.1. Kauko- ja lähivalolamput	4.1. Kauko- ja lähivalolamput
4.1.1. Kunto ja toiminta	4.1.1. Kunto ja toiminta
4.1.2. Suuntaus	4.1.2. Suuntaus
4.1.3. Kytkimet	4.1.3. Kytkimet
4.1.4. Visuaalinen teho	
4.2. Sivuväläisimet ja ääriväläisimet	4.2. Seuraavien kunto ja toiminta, linssien kunto, väri ja visuaalinen teho:
4.2.1. Kunto ja toiminta	4.2.1. Sivu- ja takaväläisimet
4.2.2. Väri ja visuaalinen teho	4.2.2. Jarruväläisimet
	4.2.3. Suuntaväläisimet
	4.2.4. Peruutusväläisimet
	4.2.5. Sumuväläisimet
	4.2.6. Takarekisterikilven valaisimet
	4.2.7. Heijastimet
	4.2.8. Hätävilkkuväläisimet
4.3. Jarruväläisimet	
4.3.1. Kunto ja toiminta	
4.3.2. Väri ja visuaalinen teho	
4.4. Suuntaväläisimet	
4.4.1. Kunto ja toiminta	
4.4.2. Väri ja visuaalinen teho	
4.4.3. Kytkimet	
4.4.4. Vilkkumistiheys	
4.5. Etu- ja takasumuväläisimet	
4.5.1. Paikka	
4.5.2. Kunto ja toiminta	
4.5.3. Väri ja visuaalinen teho	

LUOKKAAN 1, 2 JA 3 KUULUVAT AJONEUVOT	LUOKKAAN 4, 5 JA 6 KUULUVAT AJONEUVOT
4.6. Peruutusvalaisimet	
4.6.1. Kunto ja toiminta	
4.6.2. Väri ja visuaalinen teho	
4.7. Takarekisterikilven valaisin	
4.8. Heijastimet — kunto ja väri	
4.9. Mittarit	
4.10. Vetoauton ja perävaunun tai puoliperävaunun väliset sähkökytkennät	
4.11. Sähköjohdot	
5. Akselit, pyörät, renkaat, jousitus	5. Akselit, pyörät, renkaat, jousitus
5.1. Akselit	5.1. Akselit
5.2. Pyörät ja renkaat	5.2. Pyörät ja renkaat
5.3. Jousitus	5.3. Jousitus
6. Alusta ja alustan lisälaitteet	6. Alusta ja alustan lisälaitteet
6.1. Alusta tai runko ja lisälaitteet	6.1. Alusta tai runko ja lisälaitteet
6.1.1. Yleinen kunto	6.1.1. Yleinen kunto
6.1.2. Pakoputkisto ja äänenvaimentimet	6.1.2. Pakoputkisto ja äänenvaimentimet
6.1.3. Polttoainesäiliö ja -putket	6.1.3. Polttoainesäiliö ja -putket
6.1.4. Alleajosuojan geometriset ominaisuudet ja kunto, raskas kalusto	6.1.4. Varapyörän teline
6.1.5. Varapyörän teline	6.1.5. Vetokoukun turvallisuus (jos sellainen on asennettu)
6.1.6. Vetoautojen, perävaunujen ja puoliperävaunujen kytkentämekanismi	
6.2. Ohjaamo ja vaunun kori	6.2. Vaunun kori
6.2.1. Yleinen kunto	6.2.1. Rakenteellinen kunto
6.2.2. Asennus	6.2.2. Ovet ja lukot
6.2.3. Ovet ja lukot	
6.2.4. Lattia	
6.2.5. Kuljettajan istuin	
6.2.6. Astinlaudat	
7. Muut varusteet	7. Muut varusteet
7.1. Turvavyöt	7.1. Kuljettajan istuimen asennus

LUOKKAAN 1, 2 JA 3 KUULUVAT AJONEUVOT	LUOKKAAN 4, 5 JA 6 KUULUVAT AJONEUVOT
7.2. Sammutin	7.2. Akun asennus
7.3. Lukot ja varashälytin	7.3. Äänimerkinantolaite
7.4. Varoituskolmio	7.4. Varoituskolmio
7.5. Ensiapupakkaus	7.5. Turvavyöt 7.5.1. Kiinnityksen turvallisuus 7.5.2. Väiden kunto 7.5.3. Toiminta
7.6. Pyörän jarrukiila(t)	
7.7. Äänimerkinantolaite	
7.8. Nopeusmittari	
7.9. Ajopiirturi (olemassaolo ja sinetöinti) — Tarkastetaan ajopiirturin levyn kelpoisuus, jos asetuksessa (ETY) N:o 3821/85 ⁽¹⁾ niin vaaditaan — Epävarmoissa tapauksissa tarkastetaan, vastaako renkaan nimelliskehä tai mitta ajopiirturin levyssä olevaa merkintää — Tarkastetaan, jos mahdollista, että ajopiirturin sineitit ja muut mahdolliset ajopiirturin epäasiallisen käsittelyn estävät suojaukset ovat ehjät.	
7.10. Nopeudenrajoitin — Tarkastetaan, jos mahdollista, onko nopeudenrajoitin asennettu direktiivin 92/6/ETY ⁽²⁾ mukaisesti — Tarkastetaan nopeudenrajoittimen levyn kelpoisuus — Tarkastetaan, jos mahdollista, että nopeudenrajoittimen sinetit ja muut nopeudenrajoittimen epäasiallisen käsittelyn estävät suojaukset, jos sellaisia on, ovat ehjät.	
8. Haitat	8. Haitat
8.1. Melu	8.1. Melu

⁽¹⁾ Tieliikenteen valvontalaitteista 20 päivänä joulukuuta 1985 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3821/85 (EYVL N:o L 370, 31.12.1985, s. 8). Asetusta on muutettu viimeksi komission asetuksella (EY) N:o 2479/95 (EYVL N:o L 256, 26.10.1995, s. 8).

⁽²⁾ Tiettyjen moottoriajoneuvoluokkien nopeudenrajoittimien asentamisesta ja käytöstä yhteisössä 10 päivänä helmikuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/6/ETY (EYVL N:o L 57, 2.3.1992, s. 27).

LUOKKAAN 1, 2, 3, 4, 5 JA 6 KUULUVAT AJONEUVOT

8.2. Pakokaasupäästöt

8.2.1. Moottoriajoneuvot, jotka on varustettu ottomoottorilla

- a) Jos pakokaasupäästöjä ei ole ohjattu kehittyneellä päästönohjausjärjestelmällä kuten *lambda*-anturilla varustetulla kolmitoimisella katalyysaattorilaitteistolla.

1. Pakojärjestelmän silmämääräinen tutkiminen sen todentamiseksi, ettei siinä ole vuotoja.
2. Tarvittaessa päästönohjausjärjestelmän silmämääräinen tutkiminen sen todentamiseksi, että vaadittavat laitteet on asennettu.

Moottorin käytyä kohtuullisen ajan (ottaen huomioon ajoneuvon valmistajan suositukset) mitataan pakokaasujen hiilimonoksidi-(CO-)pitoisuus joutokäynnillä (kuormittamattomana).

Pakokaasujen suurin sallittu CO-pitoisuus on se, jonka ajoneuvon valmistaja ilmoittaa. Jos näitä tietoja ei ole käytettävissä tai jos jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset päättävät olla käyttämättä näitä tietoja viitearvoina, pakokaasujen CO-pitoisuus saa olla enintään seuraavien arvojen mukainen:

- ajoneuvoille, jotka on rekisteröity tai laskettu liikkeelle sen päivämäärän, josta alkaen jäsenvaltiot vaativat, että ajoneuvot ovat direktiivin 70/220/ETY⁽¹⁾ mukaisia, ja 1 päivän lokakuuta 1986 välisenä aikana:

CO: 4,5 tilavuusprosenttia,

- ajoneuvoille, jotka on rekisteröity tai laskettu liikkeelle 1 päivän lokakuuta 1986 jälkeen:

CO: 3,5 tilavuusprosenttia.

- b) Jos pakokaasupäästöjä ohjataan kehittyneellä päästönohjausjärjestelmällä, kuten *lambda*-anturilla ohjatulla kolmitoimisella katalyysaattorilaitteistolla:

1. Pakojärjestelmän silmämääräinen tutkiminen sen todentamiseksi, ettei siinä ole vuotoja ja että kaikki osat ovat täydellisiä.
2. Päästönohjausjärjestelmän tutkiminen sen todentamiseksi, että vaadittavat laitteet on asennettu.
3. Ajoneuvon päästönohjausjärjestelmän tehon määrittäminen mittaamalla *lambda*-arvo ja pakokaasujen CO-pitoisuus 4 jakson mukaisesti tai käyttämällä menetelmiä, joita valmistajat ovat ehdottaneet ja jotka on hyväksytty tyyppihyväksynnän aikana. Ajoneuvon moottoria on kutakin tarkastusta varten käytettävä ajoneuvon valmistajan suositusten mukaisesti.
4. Pakoputken päästöt — raja-arvot

- Mittaus moottorin joutokäyntikierrosluvulla:

Pakokaasujen suurin sallittu CO-pitoisuus sellaisena kuin ajoneuvon valmistaja sen ilmoittaa. Jos näitä tietoja ei ole käytettävissä, pakokaasujen CO-pitoisuus saa olla enintään 0,5 tilavuusprosenttia.

- Mittaus korkealla joutokäyntikierrosluvulla moottorin kierrosluvun ollessa vähintään 2 000 min⁻¹:

CO-pitoisuus: enintään 0,3 tilavuusprosenttia

Lambda: $1 \pm 0,03$ tai valmistajan erittelyn mukainen.

8.2.2. Dieselmoottorilla varustetut moottoriajoneuvot

Pakokaasujen sameuden mittaus vapaassa kiihdytyksessä (ilman kuormaa joutokäynniltä ruiskutuksen katkaisun kierroslukuun). Konsentraation taso saa olla enintään taso, joka on kirjattu direktiivin 72/306/ETY⁽²⁾ mukaiseen kilpeen. Jos tätä tietoa ei ole käytettävissä tai jos jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset päättävät olla käyttämättä sitä viitearvona, absorptiokertoimien raja-arvot ovat seuraavat:

- vapaasti hengittävillä dieselmoottoreilla: 2,5 m⁻¹,
- turboahtimella varustetuilla dieselmoottoreilla: 3,0 m⁻¹

tai vastaavat arvot, kun käytetään EY-tyyppihyväksynnässä käytetystä laitteistosta poikkeavaa laitteistotyyppiä.

Ennen 1 päivää tammikuuta 1980 rekisteröidyt tai liikkeelle lasketut ajoneuvot vapautetaan näistä vaatimuksista.

8.2.3. Tarkastuslaitteisto

Ajoneuvopäästöt tarkastetaan käyttäen laitteistoa, joka on suunniteltu tarkasti määrittämään, onko määritetyt tai valmistajan osoittamat raja-arvot saavutettu.

- 8.2.4. Kun ajoneuvotyyppin todetaan EY-tyyppihyväksynnän aikana olevan epätyytyttävä tässä direktiivissä säädettyihin raja-arvoihin nähden, jäsenvaltiot saavat asettaa tuolle ajoneuvotyyppille korkeampia raja-arvoja valmistajan toimittamien todisteiden pohjalta. Näiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä ja se puolestaan ilmoittaa siitä muille jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ Moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 1970 annettu neuvoston direktiivi 70/220/ETY (EYVL N:o L 76, 9.3.1970, s. 1) ja oikaisu (EYVL N:o L 81, 11.4.1970, s. 15). Direktiiviä on viimeksi muutettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 94/12/EY (EYVL N:o L 100, 19.4.1994, s. 42).

⁽²⁾ Ajoneuvojen dieselmoottoreiden päästöjen vähentämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 2 päivänä elokuuta 1972 annettu neuvoston direktiivi 72/306/ETY (EYVL N:o L 190, 20.8.1972, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 89/491/ETY (EYVL N:o L 238, 15.8.1989, s. 43).

LUOKKAAN 1, 2 JA 3 KUULUVAT AJONEUVOT	LUOKKAAN 4, 5 JA 6 KUULUVAT AJONEUVOT
8.3. Radiohäiriöiden vaimennus	
9. Julkisten kulkuneuvojen lisäkatsastukset	
9.1. Hätäuloskäynti/hätäuloskäynnit (mukaan lukien ikkunoiden rikkomiseen tarkoitetut varat), hätäuloskäynnin/hätäuloskäynnit osoittavat kyltit	
9.2. Lämmitysjärjestelmä	
9.3. Ilmanvaihtojärjestelmä	
9.4. Istuimien sijoittelu	
9.5. Sisävalaistus	
10. Ajoneuvon tunnistus	10. Ajoneuvon tunnistus
10.1. Rekisterikilpi	10.1. Rekisterikilpi
10.2. Alustan numero	10.2. Alustan numero

LIITE III

OSA A

Kumotut direktiivit
(10 artiklassa tarkoitettut)

Moottorijoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 29 päivänä joulukuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 77/143/ETY ja direktiivit, joilla sitä on muutettu:

- neuvoston direktiivi 88/449/ETY,
- neuvoston direktiivi 91/225/ETY,
- neuvoston direktiivi 91/328/ETY,
- neuvoston direktiivi 92/54/ETY,
- neuvoston direktiivi 92/55/ETY,
- neuvoston direktiivi 94/23/EY.

OSA B

Direktiivi	Määraajat	
	saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä	soveltaminen
77/143/ETY (EYVL N:o L 47, 18.2.1977, s. 47)	31.12.1977	31.12.1977
88/449/ETY (EYVL N:o L 222, 12.8.1988, s. 10)	28.7.1990	28.7.1990
91/225/ETY (EYVL N:o L 103, 23.4.1991, s. 3)	1.1.1992	1.1.1992
91/328/ETY (EYVL N:o L 178, 6.7.1991, s. 29)	1.7.1993	1.7.1993
92/54/ETY (EYVL N:o L 225, 10.8.1992, s. 63)	22.6.1993	22.6.1993
92/55/ETY (EYVL N:o L 225, 10.8.1992, s. 68)	22.6.1993	
liitteessä II olevassa 8.2.1 a) kohdassa tarkoitetuille ajoneuvoille		1.1.1994
liitteessä II olevassa 8.2.2 kohdassa tarkoitettuille ajoneuvoille		1.1.1996
liitteessä II olevassa 8.2.1 b) kohdassa tarkoitetuille ajoneuvoille		1.1.1997
94/23/EY (EYVL N:o L 147, 14.6.1994, s. 6)	1.1.1997	1.1.1997

LIITE IV
VASTAAVUUSTAULUKKO N:o 1
(artiklaosa)

Tämä direktiivi	77/143/ETY	88/449/ETY	91/225/ETY	91/328/ETY	92/54/ETY	92/55/ETY	94/23/EY
1 artiklan 1 kohta	1 artikla						
1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 1 kohta						
2 artikla	4 artikla						
3 artiklan 1 kohdan 1 alakohta	5 artiklan 1 kohta						
3 artiklan 1 kohdan 2 alakohta	5 artiklan 2 kohta						
3 artiklan 2 kohta	5 artiklan 3 kohta						2 artikla
3 artiklan 3 kohta							
4 artiklan 1 kohta	2 artiklan 2 kohta						
4 artiklan 2 kohta	2 artiklan 3 kohta						
4 artiklan 3 kohta							4 artikla
5 artiklan 1—6 luetelmakohta	3 artikla						
5 artiklan 7 luetelmakohta							3 artikla
6 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta					
6 artiklan 2 kohta				1 artiklan 1 kohta			
7 artiklan 1—2 kohta			1 artikla				

Tämä direktiivi	77/143/ETY	88/449/ETY	91/225/ETY	91/328/ETY	92/54/ETY	92/55/ETY	94/23/EY
8 artiklan 1—4 kohta			1 artikla	3 artikla			
9 artiklan 1 kohta							
9 artiklan 2 kohta							
10 artikla							
11 artiklan 1 kohta	6 artikla	2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1—3 kohta	5 artiklan 1 kohta
11 artiklan 2 kohta		2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta		5 artiklan 2 kohta
11 artiklan 3 kohta							
12 artikla						2 artiklan 4 kohta	
13 artikla							

VASTAAVUUSTAULUKKO N:o 2
(katsastettavat ajoneuvoluokat)

Tämä direktiivi	77/143/ETY	88/449/ETY	91/225/ETY	91/328/ETY	92/54/ETY	92/55/ETY	94/23/EY
Liite I	Liite I						
luokka 1	luokka 1						
luokka 2	luokka 2						
luokka 3	luokka 3						
luokka 4	luokka 4						
luokka 5		1 artiklan 2 kohta					
luokka 6				1 artiklan 2 kohta			

VASTAAVUUSTAULUKKO N:o 3

(tarkastettavat kohteet)

Tämä direktiivi	77/143/ETY	88/449/ETY	91/225/ETY	91/328/ETY	92/54/ETY	92/55/ETY	94/23/EY
Liite II (*)	Liite II						
1 alkuhuomautus	1 alkuhuomautus				1 artiklan 1 kohta		
2 alkuhuomautus					1 artiklan 1 kohta		
3 alkuhuomautus							
1. kohta					1 artiklan 1 kohta		
1.2. kohta							
1.2.1. kohta							1 artikla
1.2.2. kohta							
1.3. kohta					1 artiklan 1 kohta		
1.3.1. kohta							
1.3.2. kohta							1 artikla
1.4. kohta					1 artiklan 1 kohta		
1.4.1. kohta							
1.4.2. kohta							1 artikla
1.5. kohta					1 artiklan 1 kohta		
1.6. kohta							
2. kohta		1 artiklan 3 kohta					
7.8. kohta							
7.9. kohta	1 artiklan 3 kohta						
(1—3 luetelmakohta)							
7.10. kohta							
(1—3 luetelmakohta)							
8. kohta		1 artiklan 3 kohta					
8.1. kohta							
8.2. kohta						1 artiklan 1 kohta	
8.2.4. kohtaan							
8.3. kohta		1 artiklan 3 kohta					
10.2. kohta							

(*) HUOM. Ajoneuvoluokka 4 (taksit ja saira-autot) on siirretty liitteen II vasemmasta sarakkeesta oikeaan (luokat 5 ja 6 sisältävään) sarakkeeseen.

NEUVOSTON DIREKTIIVI 96/97/EY,

annettu 20 päivänä joulukuuta 1996,

miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä annetun direktiivin 86/378/ETY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

perustamissopimuksen 119 artiklassa määrätään, että jokaisen jäsenvaltion on huolehdittava miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamisesta; palkalla tarkoitetaan tavallista perus- tai vähimmäispalkkaa ja muuta korvausta, jonka työntekijä suoraan tai välillisesti saa työnantajaltaan työstä tai tehtävästä rahana tai luontoisetuna,

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin toteaa asiassa 262/88 Barber/Guardian Royal Exchange Assurance Group ⁽⁴⁾ 17 päivänä toukokuuta 1990 antamassaan tuomiossa, että kaikenlaiset työeläkkeet muodostavat osan palkasta perustamissopimuksen 119 artiklan mukaisesti,

kyseisellä tuomiolla, sellaisena kuin se on selvennettyä 14 päivänä joulukuuta 1993 annetussa tuomiossa (asia C-110/91 Moroni/Collo GmbH) ⁽⁵⁾, tuomioistuin tulkitsee perustamissopimuksen 119 artiklaa siten, että miesten ja naisten välinen syrjintä ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä on kiellettyä yleisesti eikä ainoastaan silloin, kun kyseessä on eläkeiän vahvistaminen tai kun työeläkettä tarjotaan korvaukseksi taloudellisista syistä tapahuneesta palvelussuhteen päättymisestä,

perustamissopimuksen 119 artiklaa koskevan, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteeseen olevan pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti, ammatillisen sosiaaliturvajärjestel-

män mukaisia etuuksia ei pidetä palkkana, jos ja siinä määrin kun ne on voitu myöntää 17 päivää toukokuuta 1990 edeltäneille työssäolokausille, lukuun ottamatta työntekijöitä tai heidän edunsaajiaan, jotka ovat ennen tätä päivämäärää panneet vireille oikeudenkäyntimenettelyn tai esittäneet sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisen vastaavan vaatimuksen,

28 päivänä syyskuuta 1994 antamissaan tuomioissa ⁽⁶⁾ (asia C-57/93 Vroege/NCIV Instituut voor Volkshuisvesting BV ja asia C-128/93 Fisscher/Voorhuis Hengelo BV) tuomioistuin julisti, että edellä mainitulla pöytäkirjalla ei ole vaikutusta oikeuteen liittyä ammatilliseen eläkejärjestelmään, jota edelleen säätelee asiassa 170/84 Bilka-Kaufhaus GmbH/Hartz ⁽⁷⁾ 13 päivänä toukokuuta 1986 annettu tuomio ja että vaikutusten aikarajoitusta asiassa C-262/88 Barber/Guardian Royal Exchange Assurance Group 17 päivänä toukokuuta 1990 annetun tuomion mukaisesti ei sovelleta oikeuteen liittyä ammatilliseen eläkejärjestelmään, tuomioistuin julisti myös, että kansallisia säännöksiä, jotka koskevat kansallisen lainsäädännön mukaisten kanteiden nostamiseen liittyviä aikarajoja, voidaan käyttää niitä työntekijöitä vastaan, jotka haluavat vedota oikeuteensa liittyä ammatilliseen eläkejärjestelmään, sillä edellytyksellä, että ne eivät ole vähemmän suotuisia tällaisten kanteiden osalta kuin samanlaisten kansallisten kanteiden osalta ja että ne eivät käytännössä tee mahdottomaksi yhteisön oikeudenmukaisten oikeuksien käyttöä; tuomioistuin on myös tuonut esiin sen, ettei se, että työntekijä voi takautuvasti vaatia liittymistä ammatilliseen eläkejärjestelmään, oikeuta työntekijää jättämään maksuusuuttaan maksamatta kyseistä jäsenyyttä koskevalta ajalta,

työntekijöiden sulkeminen yritys- tai alakohtaisen sosiaaliturvajärjestelmän ulkopuolelle heidän työsuhteensa luonteen vuoksi saattaa epäsuorasti syrjiä naisia,

asiassa C-132/92 Birds Eye Wals Ltd/Friedel M. Roberts ⁽⁸⁾ 9 päivänä marraskuuta 1993 antamassaan tuomiossa tuomioistuin on myös täsmentänyt, että ei ole perustamissopimuksen 119 artiklan vastaista, kun laskettaessa siirtymäeläkkeen määrää, jonka työnantaja maksaa terveydellisistä syistä varhaiseläkkeelle siirtyneille mies- ja naispuolisille palkansaajille ja jonka on tarkoitus erityisesti korvata siitä johtuva ansionmenetyks, että he eivät ole

⁽¹⁾ EYVL N:o C 218, 23.8.1995, s. 5.

⁽²⁾ Lausunto annettu 12. marraskuuta 1996 (EYVL N:o C 362, 2.12.1996).

⁽³⁾ EYVL N:o C 18, 22.1.1996, s. 132.

⁽⁴⁾ Kok. 1990, s. I-1889.

⁽⁵⁾ Kok. 1993, s. I-6591.

⁽⁶⁾ Kok. 1994, s. I-4541 ja Kok. 1994, s. I-4583.

⁽⁷⁾ Kok. 1986, s. I-1607.

⁽⁸⁾ Kok. 1993, s. I-5579.

vielä saavuttaneet heille myöhemmin myönnettävän valtioneläkkeen maksamiseen vaadittavaa ikää, ja vähentää siirtymäeläkkeen määrää sen mukaisesti, vaikka iältään 60—65-vuotiaiden naisten ja miesten tapauksessa tuloksena on, että naispuolinen entinen palkansaaja saa alemman siirtymäeläkkeen kuin hänen miespuolinen kollegansa eron ollessa sama kuin valtioneläkkeessä, johon naisilla on oikeus 60 vuoden iästä lähtien kyseisen työnantajan palveluksessaoloajan perusteella,

asiassa C-109/91 Ten Over/Stichting Bedrijfspensioenfonds voor het Glazenwassers- en Schoonmaakbedrijf⁽¹⁾ 6 päivänä lokakuuta 1993 antamassaan tuomiossa sekä asiassa C-110/91 Moroni/Collo GmbH 14 päivänä joulukuuta 1993 ja asiassa C-152/91 Neath/Hugh Steeper Ltd⁽²⁾ 22 päivänä joulukuuta 1993 antamassaan tuomioissa sekä asiassa C-200/91 Coloroll Pension Trustees Limited/Russell and Others⁽³⁾ 28 päivänä syyskuuta 1994 antamassaan tuomiossa tuomioistuimien vahvistaa, että asiassa C-262/88 Barber/Guardian Royal Exchange Assurance Group 17 päivänä toukokuuta 1990 annetun tuomion mukaisesti perustamissopimuksen 119 artiklan välittömään vaikutukseen voidaan vedota tasa-arvoisen kohtelun varmistamiseksi ammatillisissa eläkkeissä ainoastaan sellaisten etuuksien osalta, jotka kuuluvat maksettaviksi 17 päivän toukokuuta 1990 jälkeisiltä työssäolo-kausilta, jollei niitä työntekijöitä tai näiden edunsaajia, jotka ovat ennen tätä päivämäärää panneet vireille oikeudenkäyntimenettelyn tai esittäneet sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisen vastaavan vaatimuksen, koskevasta poikkeuksesta muuta johdu,

edellä mainitussa asiassa C-109/91 Ten Over/Stichting Bedrijfspensioenfonds voor het Glazenwassers- en Schoonmaakbedrijf 6 päivänä lokakuuta 1993 ja asiassa C-200/91 Coloroll Pension Trustees Limited/Russell and Others 28 päivänä syyskuuta 1994 antamassaan tuomioissa tuomioistuin vahvistaa lisäksi, että Barber-tuomion aikarajoitusta sovelletaan jälkeensäjääneille suoritettaviin eläkkeisiin, ja tämän vuoksi tasa-arvoista kohtelua tässä asiassa voidaan vaatia ainoastaan 17 päivän toukokuuta 1990 jälkeisten työssäolojaksojen osalta, jollei niitä henkilöitä, jotka ovat ennen tätä päivämäärää panneet vireille oikeudenkäyntimenettelyn tai esittäneet sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisen vastaavan vaatimuksen, koskevasta poikkeuksesta muuta johdu,

asiassa C-152/91 ja asiassa C-200/91 antamassaan tuomioissa tuomioistuin täsmentää lisäksi, että eläkejärjestelmässä, joka takaa määritellyn lopullisen etuuden, mies- ja naispuolisten palkansaajien maksuosuuksien on oltava saman suuruiset, koska ne kuuluvat perustamissopimuksen 119 artiklan soveltamisalaan, kun taas pääoman mukaan määräytyvien etuuksien järjestelmässä työnantajan maksamien osuuksien epätasa-arvoisuutta sukupuolen

mukaan erilaisten vakuutusmatemaattisten tekijöiden käytön vuoksi ei pitäisi arvioida saman artiklan perusteella,

asiassa C-408/92 Smith/Advel Systems ja asiassa C-28/93 Van den Akker/Stichting Shell Pensioenfonds 28 päivänä syyskuuta 1994 antamassaan tuomioissa⁽⁴⁾ tuomioistuin huomauttaa, että perustamissopimuksen 119 artiklassa estetään se, että työnantaja, joka toteuttaa asiassa C-262/88 Barber 17 päivänä toukokuuta 1990 annetun tuomion mukaiset tarvittavat toimenpiteet, nostaa naisten eläkeiän samalle tasolle miesten kanssa 17 päivän toukokuuta 1990 ja kyseisten toimenpiteiden voimaantulon välisenä aikana täyttyneiden työssäolojaksojen osalta, kun taas kyseisen päivämäärän jälkeen täyttyneiden työssäolojaksojen osalta 119 artiklassa ei estetä tällaista menettelyä; ennen 17 päivää toukokuuta 1990 täyttyneiden työssäolojaksojen osalta yhteisön lainsäädännössä ei ole mitään määräyksiä, jotka oikeuttaisivat naisten etuusia takautuvasti vähentävät toimenpiteet,

edellä mainitussa asiassa C-200/91 Coloroll Pension Trustees Limited/Russell and Others antamassaan tuomiossa tuomioistuin julisti, että palkansaajien vapaaehtoihin maksuihin perustuvat täydentävät etuudet eivät kuulu perustamissopimuksen 119 artiklan soveltamisalaan,

miesten ja naisten tasa-arvoisia mahdollisuuksia koskevaan kolmanteen keskipitkän aikavälin toimintaohjelmaan (1991—1995)⁽⁵⁾ sisällytetyissä toimituksissa komissio korostaa jälleen aiheellisten toimenpiteiden toteuttamista asiassa C-262/88 Barber/Guardian Royal Exchange Assurance Group 17 päivänä toukokuuta 1990 annetusta tuomiosta johtuvien vaikutusten huomioon ottamiseksi,

tämä tuomio merkitsee väistämättä neuvoston direktiivin 86/378/ETY⁽⁶⁾ tiettyjen säännösten osittaista pätemättömyyttä palkansaajien osalta,

perustamissopimuksen 119 artiklaa sovelletaan sellaisenaan, ja siihen voidaan vedota kansallisissa tuomioistuinten ja käytetään kaikkia työnantajia vastaan, olivatpa nämä yksityisiä henkilöitä tai julkisoikeudellisia oikeushenkilöitä, ja näiden tuomioistuinten tehtävänä on varmistaa niiden oikeuksien suojeleminen, jotka tällä määräyksellä annetaan henkilöille, ja

oikeudellisen varmuuden saavuttamiseksi on kuitenkin tarpeen muuttaa direktiiviä 86/378/ETY niiden säännösten mukauttamiseksi, joihin ennakkotapaus Barber vaikuttaa,

⁽¹⁾ Kok. 1993, s. I-4879.

⁽²⁾ Kok. 1993, s. I-6953.

⁽³⁾ Kok. 1994, s. I-4389.

⁽⁴⁾ Kok. 1994, s. I-4435 ja Kok. 1994, s. I-4527.

⁽⁵⁾ EYVL N:o C 142, 31.5.1991, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 225, 12.8.1986, s. 40.

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

2) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

1 artikla

Muutetaan direktiivi N:o 86/378/ETY seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

1. "Ammatillisilla sosiaaliturvajärjestelmillä" tarkoitetaan järjestelmiä, joita direktiivi 79/7/ETY ei koske ja joiden tarkoituksena on antaa palkansaajille ja itsenäisille ammatinharjoittajille yrityksessä tai yritysyhteisössä, taloudellisen toiminnan alueella tai ammattialalla tai ammattialojen ryhmässä etuudet, jotka täydentävät lakisääteisiin sosiaaliturvajärjestelmiin kuuluvia etuuksia tai korvaavat ne, riippumatta siitä, onko näiden järjestelmien piiriin kuuluminen pakollista tai vapaaehtoista.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

- a) itsenäisten ammatinharjoittajien yksittäisiin sopimuksiin;
- b) itsenäisten ammatinharjoittajien järjestelmiin, joissa on vain yksi jäsen;
- c) palkansaajien osalta sellaisiin vakuutus sopimuksiin, joissa työnantaja ei ole osapuolena;
- d) ammatillisten järjestelmien valinnaisiin määräyksiin, joita tarjotaan jäsenille yksilöllisesti takamaan
 - joko lisäetuuksia tai
 - mahdollisuus päättää päivästä, jona itsenäisten ammatinharjoittajien tavalliset etuudet alkavat, tai valita useista etuuksista;
- e) ammatillisiin järjestelmiin, joiden etuudet rahoitetaan työntekijöiden vapaaehtoisilla maksuilla."

3. Tämä direktiivi ei estä työnantajaa myöntämästä henkilöille, jotka ovat saavuttaneet ammatillisen järjestelmän mukaisen eläkkeen saamisen edellytyksenä olevan eläkeiän, mutta jotka eivät vielä ole saavuttaneet lakisääteisen eläkkeen myöntämiseen tarvittavaa eläkeikää, lisäeläkettä, jolla on tarkoitus saattaa samansuuruiseksi tai lähes samansuuruiseksi kyseisille henkilöille maksetun etuuden kokonaissumma suhteessa niihin toista sukupuolta oleviin, samassa tilanteessa oleviin henkilöihin, jotka ovat jo saavuttaneet lakisääteisen eläkeiän, siihen asti kunnes lisäeläkettä nauttivat saavuttavat lakisääteisen eläkeiän.

"3 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan työtä tekevään väestöön, mukaan lukien itsenäiset ammatinharjoittajat ja henkilöt, joiden työnteko on keskeytynyt sairauden, synnytyksen, tapaturman tai muunlaisen kuin vapaaehtoisesta työttömyyden vuoksi, sekä työnhakijat, sekä eläkkeellä oleviin ja työkyvyttömiin työntekijöihin sekä näiden työntekijöiden edunsaajiin kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti."

3) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

"6 artikla

1. Tasa-arvoisen kohtelun periaatteen vastaisiin säännöksiin kuuluvat ne, jotka välittömästi tai välillisesti perustuvat sukupuoleen, etenkin siviilisäätyn tai perheasemaan, ja joilla:

- a) määritellään henkilöt, jotka voivat kuulua ammatillisen järjestelmän piiriin;
- b) säädetään ammatillisen järjestelmän piiriin kuulumisen pakollisuudesta tai vapaaehtoisuudesta;
- c) vahvistetaan erilaiset, ammatillisen järjestelmän mukaisten etuuksien saamisen edellytyksenä olevat ikää taikka työsuhteen tai jäsenyyden vähimmäiskesto koskevat säännöt;
- d) muissa kuin h ja i alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa vahvistetaan erilaiset säännöt maksuosuuksien suorittamisesta takaisin silloin, kun työntekijä lähtee järjestelmän piiristä ennen kuin hän on täyttänyt ne ehdot, jotka antavat hänelle oikeuden tuleviin pitkäaikaisetuuksiin;
- e) asetetaan eri sukupuolille erilaiset etuuksien myöntämistä tai rajoittamista koskevat ehdot;
- f) vahvistetaan erilaiset eläkeiät;
- g) evätään oikeuksien jatkuminen tai saaminen lakisääteisen tai sopimukseen perustuvan ja työnantajan maksaman äitiysloman tai perhesyihin perustuvan loman aikana;
- h) asetetaan erilaiset tasot etuuksille muissa kuin sellaisissa tapauksissa, joissa on tarpeen ottaa huomioon sukupuolen mukaan erilaiset vakuutusmatemaattiset tekijät maksuosuuksien mukaan määritellyissä järjestelmissä;

Etuuksien mukaan määritellyissä järjestelmissä tietyt osat (joista esimerkkejä liitteinä) voivat olla erisuuruisia, jolloin summien erot johtuvat sukupuolten mukaan erilaisten vakuutusmatemaattisten perusteiden käytöstä aikana, jolloin järjestelmän rahastointi on toteutettu;

- i) asetetaan erilaiset tasot työntekijöiden maksuosuuksille; asetetaan erilaiset tasot

työnantajan maksuosuuksille, lukuun ottamatta

— maksuosuuksien mukaan määriteltäviä järjestelmiä, joiden tavoitteena on yhtäläistää tai lähentää maksuosuuksiin perustuvien eläketuuksien määriä;

— etuuksien mukaan määriteltäviä järjestelmiä, jotka rahoitetaan rahastoimalla varat, jos työnantajan maksosuudet on tarkoitettu varmistamaan määriteltävien etuuksien kattamiseen tarkoitettujen varojen riittävyys;

- j) muissa kuin h ja i alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa asetetaan erilaiset ehdot tai vain toiseen sukupuoleen sovellettavat ehdot, jotka koskevat järjestelmän piiristä lähtevällä työntekijällä tuleviin etuuksiin olevan oikeuden takaamista tai jatkumista.

2. Jos tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien etuuksien myöntäminen on järjestelmän johtoelinten harkinnassa, niiden on noudatettava tasa-arvoisen kohtelun periaatetta.”

4. Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tasa-arvoisen kohtelun periaatteen vastaiset itsenäisten ammatinharjoittajien ammatillisia järjestelmiä koskevat säännökset muutetaan ja muutetut säännökset saatetaan voimaan 1 päivään tammikuuta 1993 mennessä.

2. Tämän direktiivin estämättä oikeuksiin ja velvoitteisiin, jotka liittyvät itsenäisten ammatinharjoittajien ammatillisen järjestelmän jäsenyyteen ennen järjestelmän muuttamista, saadaan edelleen soveltaa ennen sen muuttamista voimassa ollutta järjestelmää koskevia säännöksiä.”

5. Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Itsenäisiä ammatinharjoittajia koskevien järjestelmien osalta jäsenvaltiot voivat lykätä tasa-arvoisen kohtelun periaatteen pakollista soveltamista tapauksissa, jotka koskevat:

- a) eläkeiän määrittelyä vanhuus- tai työeläkkeen myöntämiseksi sekä tästä muihin etuuksiin mahdollisesti aiheutuvia vaikutuksia:

— siihen asti, kunnes vastaava tasa-arvo saavutetaan lakisääteisissä järjestelmissä, taikka

— enintään siihen asti, kunnes direktiivillä säädetään tällaisesta tasa-arvosta;

- b) jälkeensä jääneille suoritettavia eläkkeitä siihen asti, kunnes yhteisön oikeudessa säädetään tasa-arvoisen kohtelun periaate tässä suhteessa noudatettavaksi lakisääteisissä sosiaaliturvajärjestelmissä;

- c) edellä 6 artiklan 1 kohdan i luetelmakohdan ensimmäisen luetelmakohdan soveltamista erilaisen vakuutusmatemaattisten tekijöiden huomioon ottamiseksi enintään 1 päivään tammikuuta 1999.”

- 6) Lisätään uusi 9 a artikla seuraavasti:

”9 a artikla

Tapaukset, joissa miehet ja naiset voivat vaatia joustavaa eläkeikää samoin ehdoin, eivät ole tämän direktiivin vastaisia.”

- 7) Lisätään liite seuraavasti:

”LIITE

Esimerkkejä osista, jotka voivat olla erisuuruisia 6 artiklan h alakohdassa tarkoitetuissa etuuksien mukaan määritellyissä järjestelmissä: -

- jaksottaisen eläkkeen osan muuntaminen pääomaksi,
- eläkeoikeuksien siirtäminen,
- osittaisen eläkeoikeudesta luopumisen vastineena maksettava lesken- tai orvoneläke,
- alennettu eläke, kun työntekijä valitsee varhaiseläkkeen.”

2 artikla

1. Kaikkien tämän direktiivin palkansaajia koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden on käsitettävä kaikki etuudet, jotka on myönnetty 17 päivän toukokuuta 1990 jälkeisiltä työssäolokausilta, ja niitä on sovellettava takautuvasti tästä päivämäärästä, sanotun kuitenkin rajoittamatta niitä työntekijöitä tai heidän edunsaajiaan koskevia säännöksiä, jotka ovat ennen tätä päivämäärää panneet vireille oikeudenkäyntimenettelyn tai esittäneet sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisen vastaavan vaatimuksen. Tässä tapauksessa täytäntöönpanotoimenpiteitä olisi sovellettava takautuvasti 8 päivästä huhtikuuta 1976 ja niiden olisi käsitettävä kaikki tämän päivämäärän jälkeisten työssäolokausien perusteella myönnetty etuudet. Yhteisöön 8 päivän huhtikuuta 1976 jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden osalta kyseinen päivämäärä korvataan sillä päivämäärällä, jolloin 119 artiklaa on ryhdytty soveltamaan niiden alueella.

2. Edellä 1 kohdan toinen virke ei vaikuta niihin kansallisiin säännöksiin, jotka koskevat kansallisen lainsäädännön mukaisten kanteiden nostamiseen liittyviä aikarajoja ja joita voidaan käyttää niitä työntekijöitä vastaan, jotka haluavat vedota oikeuteensa tasa-arvoiseen kohteluun työeläkejärjestelmässä, sillä edellytyksellä, että ne eivät ole vähemmän suotuisia tällaisten kanteiden osalta kuin samanlaisten kansallisten kanteiden osalta ja että ne eivät käytännössä tee mahdottomaksi yhteisön oikeuden soveltamista.

3. Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat liittyneet Euroopan unioniin 17 päivän toukokuuta 1990 jälkeen ja jotka olivat Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen osapuolia 1 päivänä tammikuuta 1994, 1 ja 2 kohdassa mainittu päivämäärä 17 päivä toukokuuta 1990 korvataan 1 päivällä tammikuuta 1994.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1997. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa

niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltiot päättävät viittausten tekemistä koskevista menettelyta-voista.

2. Jäsenvaltioiden on kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta toimitettava komissiolle kaikki tiedot, jotka se tarvitsee voidakseen laatia tämän direktiivin täytäntöönpanosta annettavan kertomuksen.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 1996.

Neuvoston puolesta

S. BARRETT

Puheenjohtaja

NEUVOSTON DIREKTIIVI N:o 96/98/EY,

annettu 20 päivänä joulukuuta 1996,

laivavarusteista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 84 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- (1) yhteisen liikennepolitiikan puitteissa on toteutettava lisätoimenpiteitä turvallisuuden varmistamiseksi merikuljetusalalla,
- (2) yhteisö on vakavasti huolissaan merionnettomuuksista ja erityisesti niistä, joista aiheutuu ihmishengen menetyksiä ja jäsenvaltioiden merien ja rannikoiden pilaantumista,
- (3) merionnettomuuksien vaaraa voidaan tehokkaasti vähentää yhteisillä standardeilla, jotka takaavat aluksilla olevien varusteiden toiminnan korkean turvallisuustason; testausstandardeilla ja testausmenetelmillä voidaan suuressa määrin vaikuttaa varusteiden toimivuuteen tulevaisuudessa,
- (4) kansainvälisissä yleissopimuksissa vaaditaan lippuvaltioita varmistamaan, että aluksilla olevat varusteet ovat tiettyjen turvallisuusvaatimusten mukaisia, sekä antamaan asianmukaiset todistukset; kansainväliset standardointielimet ja Kansainvälinen merenkulujärjestö (IMO) ovat kehittäneet tätä tarkoitusta varten tietyn tyyppisille laivavarusteille testausstandardeja; kansalliset testausstandardit, joiden avulla kansainvälisiä standardeja pannaan täytäntöön, jättävät harkintavaltaa todistuksia

myöntäville viranomaisille, joiden pätevyystaso ja kokemus vaihtelevat; tämä johtaa siihen, että toimivaltaisten kansallisten viranomaisten asianmukaisten kansainvälisten turvallisuusstandardien mukaisiksi hyväksymien tuotteiden turvallisuustaso vaihtelee ja että jäsenvaltiot ovat hyvin vastahakoisia hyväksymään ilman lisätarkastusta oman lippunsa alla purjehtiviin aluksiin toisen jäsenvaltion hyväksymiä varusteita,

- (5) on vahvistettava yhteiset säännöt, joilla poistetaan kansainvälisten standardien soveltamisessa esiintyvät erot; näiden yhteisten sääntöjen avulla voidaan poistaa varusteiden hyväksymiseen liittyvät turhat kustannukset ja hallinnolliset menettelyt, parantaa yhteisön merenkulun toimintaolosuhteita ja kilpailuasemaa ja poistaa kaupan teknisiä esteitä varusteeseen kiinnitetyn vaatimustenmukaisuusmerkin ansiosta,
- (6) merenkulun turvallisuutta koskevasta yhteisestä politiikasta 8 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa päätöslauselmassa ⁽⁴⁾ neuvosto kehottaa komissiota tekemään ehdotuksia IMO-standardien käyttöön oton yhdenmukaistamisesta ja laivavarusteiden hyväksymismenettelyistä,
- (7) toiminta yhteisön tasolla on ainoa mahdollinen tapa toteuttaa tämä yhdenmukaistaminen, sillä itsenäisesti tai kansainvälisten järjestöjen kautta toimimalla jäsenvaltiot eivät saavuta yhtenäistä varusteiden turvallisuustasoa,
- (8) neuvoston direktiivi on asianmukainen oikeudellinen keino, sillä sen avulla luodaan puitteet kansainvälisten testausstandardien yhtenäiselle ja paikalliselle soveltamiselle jäsenvaltioissa,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 218, 23.8.1995, s. 9.

⁽²⁾ EYVL N:o C 101, 3.4.1996, s. 3.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 29 päivänä marraskuuta 1995 (EYVL N:o C 339, 18.12.1995, s. 21), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 18 päivänä kesäkuuta 1996 (EYVL N:o C 248, 26.8.1996, s. 10) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 24 päivänä lokakuuta 1996 (EYVL N:o C 347, 18.11.1996).

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 271, 7.10.1993, s. 1.

- (9) olisi ensisijaisesti kohdistettava huomio niihin varusteisiin, jotka tärkeimpien kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti ovat pakollisia aluksilla ja joilta vaaditaan kansallisten viranomaisten hyväksyntä kansainvälisissä yleissopimuksissa tai päätöslauselmissa määriteltyjen turvallisuusstandardien mukaisesti,
- (10) useilla eri direktiiveillä varmistetaan vapaa liikkuvuus tietyille tuotteille, joita voidaan käyttää muun muassa laivavarusteina, mutta ne eivät koske jäsenvaltioiden varusteille asianmukaisten kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti myöntämiä todistuksia; tämän vuoksi aluksille sijoitettavia varusteita koskevat yksinomaan uudet yhteiset säännöt,
- (11) uusia testausstandardeja on annettava ja mieluummin kansainvälisellä tasolla niille varusteille, joista standardeja ei vielä ole tai ne eivät ole riittävän yksityiskohtaisia,
- (12) jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitetut laitokset, jotka arvioivat varusteiden testausstandardien mukaisuuden, ovat riippumattomia, tehokkaita ja ammatillisesti päteviä hoitamaan tehtäväänsä,
- (13) kansainvälisten testausstandardien mukaisuus voidaan parhaiten todistaa yhdenmukaistamista koskevien direktiivien vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen eri vaiheissa käytettäviksi tarkoitetuista moduuleista ja CE-merkinnän kiinnittämistä koskevista säännöistä ja käytöstä 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa neuvoston päätöksessä 93/465/ETY⁽¹⁾ säädettyjä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä käyttäen,
- (14) tällä direktiivillä ei rajoiteta lippuvaltion viranomaisille kansainvälisissä yleissopimuksissa myönnettyä oikeutta suorittaa toiminnallisia käyttökokeita aluksissa, joille tämä lippuvaltio on myöntänyt turvallisuuskirjan, edellyttäen, että näissä testeissä ei toisteta vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyä,
- (15) tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa varusteissa on yleensä oltava merkki, joka osoittaa varusteen olevan tämän direktiivin vaatimusten mukainen,
- (16) jäsenvaltiot voivat tietyissä tapauksissa toteuttaa väliaikaisia toimenpiteitä vaatimustenmukaisuusmerkillä varustettujen varusteiden käytön rajoittamiseksi tai kieltämiseksi,
- (17) sellaisten varusteiden käyttö, joissa ei ole vaatimustenmukaisuusmerkkiä, voidaan poikkeuksellisissa olosuhteissa sallia, ja
- (18) tätä direktiiviä muutettaessa on noudatettava yksinkertaistettua menettelyä, johon osallistuu sääntelykomitea,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämän direktiivin tarkoituksena on parantaa merenkulun turvallisuutta ja ehkäistä merien pilaantumista soveltamalla yhdenmukaisesti niitä asiaa koskevia kansainvälisiä oikeudellisia asiakirjoja, jotka koskevat liitteessä A lueteltuja sellaisille aluksille sijoitettavia varusteita, joille jäsenvaltiot myöntävät itse tai niiden puolesta myönnetään turvallisuuskirjat kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti, sekä varmistaa kyseisten varusteiden vapaa liikkuvuus yhteisössä.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 'vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyillä' tämän direktiivin 10 artiklassa ja liitteessä B säädettyjä menettelyjä;
- 'varusteilla' liitteissä A.1 ja A.2 lueteltuja varusteita, joiden on kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen mukaisesti oltava aluksella käytössä tai jotka vapaaehtoisesti sijoitetaan alukselle käytettäväksi, ja joilla kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen mukaisesti on oltava lippuvaltion viranomaisten hyväksyntä;
- 'radioliikennelaitteilla' vuoden 1974 SOLAS-yleissopimuksen IV luvussa, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 1988 maailmanlaajuisen merihätä- ja turvallisuusjärjestelmän (GMDSS) osalta, vaadittuja laitteita sekä saman yleissopimuksen III/6.2.1 säännön edellyttämää kaksisuuntaista VHF-radio-puhelinta;
- 'kansainvälisillä yleissopimuksilla'

— vuoden 1966 kansainvälistä lastiviivayleissopimusta (LL-66),

⁽¹⁾ EYVL N:o C 220, 30.8.1993, s. 23.

- vuoden 1972 yleissopimusta kansainvälisistä säännöistä yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi merellä (COLREG),
 - vuoden 1973 kansainvälistä yleissopimusta alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä (MARPOL),
 - vuoden 1974 kansainvälistä yleissopimusta ihmishengen turvallisuudesta merellä (SOLAS)
- sekä niiden pöytäkirjoja ja muutoksia, jotka ovat voimassa tämän direktiivin antamispäivänä;
- e) 'kansainvälisillä oikeudellisilla asiakirjoilla' asiaa koskevia kansainvälisiä yleissopimuksia ja asiaa koskevia Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) päätöslauselmia ja kiertokirjeitä sekä asiaa koskevia kansainvälisiä testausstandardeja;
- f) 'merkillä' jäljempänä 11 artiklassa tarkoitettua ja liitteessä D esitettyä tunnusta;
- g) 'ilmoitetulla laitoksella' jäsenvaltion toimivaltaisen kansallisen viranomaisen 9 artiklan mukaisesti nimeämää laitosta;
- h) 'alukseen sijoitetulla' alukseen asennettua tai sijoitettua varustetta;
- i) 'turvallisuuskirjoilla' jäsenvaltioiden antamia tai niiden puolesta annettuja kansainvälisten yleissopimusten mukaisia todistuksia;
- j) 'aluksella' kansainvälisten yleissopimusten soveltamisalaan kuuluvia aluksia; lukuun ottamatta sotaluksia;
- k) 'yhteisön aluksella' alusta, jolle jäsenvaltio myöntää tai sen puolesta myönnetään turvallisuuskirjat kansainvälisten yleissopimusten nojalla. Tähän määritelmään eivät sisälly tapaukset, joissa jäsenvaltion viranomaiset myöntävät alukselle todistuskirjan kolmannen maan viranomaisen pyynnöstä;
- l) 'uudella aluksella' alusta, jonka köli on laskettu tai joka on vastaavassa rakennusvaiheessa tämän direktiivin voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Tässä määritelmässä vastaavalla rakennusvaiheella tarkoitetaan vaihetta, jossa:
- i) määrätyksi alukseksi tunnistettava rakentaminen alkaa ja
 - ii) kyseisen aluksen kokoaminen on aloitettu ja se käsittää vähintään 50 tonnia tai yhden prosentin kaikkien rakennusaineiden arvioidusta kokonaismäärästä pienemmän luvun mukaisesti;
- m) 'vanhalla aluksella' alusta, joka ei ole uusi alus;
- n) 'testausstandardeilla'
- Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO),

- Kansainvälisen standardisointijärjestön (ISO),
- Kansainvälisen sähkötekniikan toimikunnan (IEC),
- Euroopan standardointikomitean (CEN),
- Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean (CENELEC),
- Euroopan telealan standardointilaitoksen (ETSI)

laatimia, tämän direktiivin antamispäivänä voimassa olevia standardeja, jotka on laadittu asianmukaisten kansainvälisten yleissopimusten ja Kansainvälisen merenkulkujärjestön asianmukaisten päätöslauselmien ja kiertokirjeiden mukaisesti testausmenetelmien ja testaustulosten määrittelemiseksi, mutta ainoastaan siinä muodossa kuin ne on esitetty liitteessä A;

- o) 'tyyppihyväksynnällä' asianmukaisten testausstandardien mukaisesti suoritettavia varusteen arviointimenettelyjä ja asianmukaisen todistuksen antamista.

3 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan varusteisiin, joita käytetään:

- a) uudella yhteisön aluksella riippumatta siitä, onko alus rakennusvaiheessa yhteisön alueella;
- b) vanhalla yhteisön aluksella,
 - jossa ei aiemmin ollut kyseistä varustetta tai
 - jossa aiemmin ollut varuste uusitaan, jolle kansainvälisistä yleissopimuksista muuta johdu,
 riippumatta siitä, onko alus yhteisön alueella silloin, kun varuste sijoitetaan alukseen.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta varusteisiin, jotka on jo sijoitettu alukseen tämän direktiivin tullessa voimaan.

3. Sen estämättä, että 1 kohdassa tarkoitetut varusteet voivat vapaan liikkuvuuden osalta kuulua muiden kuin tämän direktiivin soveltamisalaan, ja erityisesti sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan jäsenvaltion lainsäädännön lähentämisestä 3 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/336/ETY ⁽¹⁾ ja henkilösuojaimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön

⁽¹⁾ EYVL N:o L 139, 23.5.1989, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 93/68/ETY (EYVL N:o L 126, 12.5.1992, s. 9).

lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta annetun neuvoston direktiivin 89/686/ETY ⁽¹⁾ soveltamisalaan, kyseisiin varusteisiin on sovellettava ainoastaan tämän direktiivin säännöksiä muita tätä tarkoitusta varten annettuja direktiivejä huomioon ottamatta.

4 artikla

Jokaisen jäsenvaltion tai sen puolesta toimivan laitoksen on asiaa koskevia turvallisuuskirjoja myöntäessään tai uusiessaan varmistettava, että varusteet yhteisön aluksilla, joille se on turvallisuuskirjat myöntänyt, ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia.

5 artikla

1. Liitteessä A.1 lueteltujen varusteiden, jotka on sijoitettu yhteisön alukseen 20 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna päivänä tai sen jälkeen, on täytettävä tässä liitteessä tarkoitetuissa kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa esitetyt niihin sovellettavat vaatimukset.

2. Varusteiden yhdenmukaisuus sovellettavien kansainvälisten yleissopimusten ja IMO:n asiaa koskevien päätöslauselmien ja kiertokirjeiden vaatimusten kanssa on todistettava yksinomaan liitteessä A.1 tarkoitettujen asianmukaisten testausstandardien ja vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukaisesti. Niiden liitteessä A.1 lueteltujen varusteiden osalta, joille annetaan sekä IEC-että ETSI-testausstandardit, nämä standardit ovat vaihtoehtoisia ja valmistaja tai hänen yhteisöön sijoittautunut edustajansa voi valita, kumpaa niistä käytetään.

3. Liitteessä A.1 lueteltuja ja ennen 1 kohdassa tarkoitettua päivää valmistettuja varusteita voidaan myös saattaa markkinoille ja sijoittaa yhteisön alukseen, jolle jäsenvaltio on myöntänyt itse tai sen puolesta on myönnetty rodustuskirjat kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti, kahden vuoden ajan kyseisestä päivästä alkaen, jos ne on valmistettu kyseisen jäsenvaltion alueella ennen tämän direktiivin antamispäivää voimassa olleiden tyyppihyväksyntämenettelyjen mukaisesti.

6 artikla

1. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää liitteessä A.1 tarkoitettujen merkillä varustettujen tai muilla perusteilla tämän direktiivin säännösten mukaisten varusteiden markkinoille saattamista tai sijoittamista yhteisön alukseen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 399, 30.12.1989, s. 18, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/95/ETY (EYVL N:o L 276, 9.11.1993, s. 11).

eivätkä kieltäytyä myöntämästä tai uusimasta niihin liittyviä turvallisuuskirjoja.

2. Ennen asianmukaisen turvallisuuskirjan myöntämistä toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä radiolupa kansainvälisen radio-ohjesäännön mukaisesti.

7 artikla

1. Yhteisö esittää tämän direktiivin voimaantulopäivän jälkeen joko IMO:lle tai Euroopan standardointijärjestöille pyynnön laatia standardit, yksityiskohtaiset testausstandardit mukaan lukien, liitteessä A.2 luetelluille varusteille.

2. Tämän 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön tekee:

— neuvoston puheenjohtajavaltio ja komissio, jos se esitetään IMO:lle,

— komissio teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/189/ETY ⁽²⁾ mukaisesti, jos se esitetään Euroopan standardointijärjestöille. Komission antamien tehtävien tarkoituksena on kansainvälisten standardien kehittäminen eurooppalaisten ja vastaavia tehtäviä hoitavien kansainvälisten elinten välisillä yhteistyömenettelyillä.

3. Jäsenvaltioiden on pyrittävä kaikin tavoin varmistamaan, että kansainväliset järjestöt IMO mukaan lukien ottavat viipymättä tehtäväkseen näiden standardien kehittämisen.

4. Komissio valvoo testausstandardien kehittämistä säännöllisesti.

5. Jos kansainväliset järjestöt IMO mukaan lukien eivät kohtuullisessa ajassa saa hyväksyttyä tai kieltäytyvät hyväksymästä asianmukaisia testausstandardeja jollekin erityiselle varusteelle, Euroopan standardointijärjestöjen työhön perustuvia standardeja voidaan hyväksyä 18 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

6. Kun 1 tai 5 kohdassa tarkoitetut testausstandardit tapauksen mukaan joko hyväksytään tai tulevat voimaan tietyille varusteille, kyseinen varuste voidaan siirtää liitteestä A.2 liitteeseen A.1 jäljempänä olevassa 18 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, ja kyseisestä siirtopäivästä alkaen siihen sovelletaan 5 artiklan säännöksiä.

⁽²⁾ EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

8 artikla

1. Jos minkä tahansa lipun alla purjehtiva uusi alus, jota ei ole rekisteröity mihinkään jäsenvaltioon, aiotaan siirtää jäsenvaltion rekisteriin, vastaanottavan jäsenvaltion on siirtovaiheessa tarkastettava alus varmistaakseen, että aluksen varusteiden tosiasiallinen kunto on sen turvallisuuskirjojen mukainen ja että varusteet ovat joko tämän direktiivin mukaisia ja merkillä varustettuja tai kyseisen jäsenvaltion viranomaiset katsovat niiden vastaavan tämän direktiivin mukaisesti tyyppihyväksytyjä varusteita.

2. Jos varusteissa ei ole merkkiä tai jos kyseiset viranomaiset eivät pidä varusteita vastaavina, ne on vaihdettava.

3. Jäsenvaltio myöntää tämän artiklan mukaisesti vastaaviksi katsotuille varusteille todistuskirjan, jota on aina säilytettävä varusteen mukana ja johon sisältyy lippujäsenvaltion myöntämä lupa varusteen sijoittamisesta alukseen sekä varusteen käyttöön liittyvät mahdolliset rajoitukset tai määräykset.

4. Radioliikennelaitteiden osalta lippuvaltion viranomaisten on vaadittava, että varuste ei epäasianmukaisella tavalla vaikuta radiotaajuusspektrivaatimuksiin.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedoksi ne laitokset, jotka ne ovat nimenneet suorittamaan 10 artiklassa edellytetyt menettelyt, sekä kyseisten laitoksien suoritettaviksi annetut erityistehävät ja komission niille etukäteen antamat tunnusnumerot. Laitosten on toimitettava sille jäsenvaltiolle, joka aikoo ne nimetä, täydelliset tiedot ja todisteet liitteessä C säädettyjen perusteiden täyttämistä.

2. Jäsenvaltioiden on teetettävä vähintään joka toinen vuosi joko viranomaisillaan tai viranomaisten nimeämällä puolueettomalla ulkopuolisella järjestöllä tarkastus ilmoitetun laitoksen jäsenvaltion puolesta toteuttamista tehtävistä. Tällä tarkastuksella varmistetaan, että ilmoitettu laitos edelleen täyttää liitteessä C säädetty perusteet.

3. Ilmoitetun laitoksen nimenneen jäsenvaltion on peruutettava tämä nimeäminen, jos jäsenvaltio katsoo, että ilmoitettu laitos ei enää täytä liitteessä C lueteltuja perusteita. Sen on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

10 artikla

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn, jonka yksityiskohdat luetellaan liitteessä B, on oltava:

- i) EY-tyyppitarkastus (B moduuli), ja lisäksi ennen varusteen markkinoille saattamista ja valmistajan tai hänen valtuuttamansa yhteisöön sijoittautuneen edustajan liitteessä A.1 annetuista mahdollisuuksista tekemän valinnan mukaisesti kaikille varusteille vaaditaan joko:
 - a) EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus (tyypinmukaisuus) (C moduuli) tai
 - b) EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus (tuotannon laadunvarmistus) (D moduuli) tai
 - c) EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus (tuotteen laadunvarmistus) (E moduuli) tai
 - d) EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus (tuotekohmainen tarkastus) (F moduuli) tai
- ii) täydellinen EY-laadunvarmistus (H moduuli).

2. Vaatimustenmukaisuusvakuutus on tehtävä kirjallisesti ja siinä on oltava liitteessä B eritellyt tiedot.

3. Jos varuste-eriä valmistetaan yksittäin tai pieniä määriä eikä sarja- tai massatuotantona, vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelynä voidaan käyttää yksikkökohtaista EY-tarkastusta (G moduuli).

4. Komissio ylläpitää ajan tasalla olevaa luetteloa hyväksytyistä varusteista sekä peruutetuista tai evätyistä hakeuksista, ja osapuolilla on niin halutessaan mahdollisuus tutustua tähän luetteloon.

11 artikla

1. Liitteessä A.1 tarkoitetuissa, asianmukaisten kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen mukaisissa ja vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukaisesti valmistetuissa varusteissa on oltava valmistajan tai valmistajan yhteisöön sijoittautuneen edustajan kiinnittämä merkki.

2. Merkin jäljessä on oltava vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn tehneen ilmoitetun laitoksen tunnusnumero, jos kyseinen laitos on mukana tuotannon tarkastusvaiheessa, sekä merkin kiinnittämivuoden kaksi viimeistä lukua. Ilmoitetun laitoksen tunnusnumeron kiinnittää ilmoitetun laitoksen vastuulla laitos itse tai valmistaja tai valmistajan yhteisöön sijoittautunut edustaja.

3. Käytettävän merkin malli on liitteessä D.

4. Merkki on kiinnitettävä varusteeseen tai sen kilpeen siten, että se on näkyvä, luettava ja pysyvä varusteen koko ennakoitavissa olevan käyttöajan ajan. Jos tämä ei varusteen luonteen vuoksi kuitenkaan ole mahdollista tai perusteltua, merkki on kiinnitettävä tuotteen pakkaukseen, etikettiin tai esitteeseen.

5. Sellaisten merkkien tai merkintöjen kiinnittäminen, joita ulkopuoliset voivat merkityksen tai kirjoitustavan vuoksi erehtyä pitämään tässä direktiivissä tarkoitettuna merkinä, on kiellettyä.

6. Merkki on kiinnitettävä tuotantovaiheen lopussa.

12 artikla

1. Sen estämättä, mitä 6 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden markkinoilla oleville, merkillä varustetuille varusteiden koekappaleille, joita ei vielä ole sijoitettu alukseen, tehdään tarkastuksia sen varmistamiseksi, että ne ovat tämän direktiivin mukaisia. Koekappaleiden tarkastukset, joilla ei tarkoiteta liitteen B vaatimustenmukaisuuden arviointimoduuleissa säädettyjä tarkastuksia, tehdään jäsenvaltion kustannuksella.

2. Sen estämättä, mitä 6 artiklassa säädetään, sitten kun tämän direktiivin vaatimusten mukainen varuste on asennettu yhteisön alukseen, tämän aluksen lippuvaltion viranomaiset saavat suorittaa tämän varusteen arvioinnin, jos kansainvälisissä turvallisuutta ja/tai ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevilla oikeudellisilla asiakirjoissa vaaditaan operatiivisia käyttötestejä aluksella, ja sillä edellytyksellä, että jo tehtyjä vaatimustenmukaisuuden arviointeja ei toisteta. Lippuvaltion viranomaiset voivat vaatia varusteen valmistajalta, tämän yhteisöön sijoittautuneelta edustajalta tai varusteen yhteisön markkinoille saattamisesta vastaavalta henkilöltä tarkastus-/testauselosteet.

13 artikla

1. Jos jäsenvaltio tarkastuksessa tai muutoin toteaa, että liitteessä A.1 tarkoitettu varuste voi siitä huolimatta, että siinä on merkki, se on asennettu ja huollettu oikein ja sitä on käytetty tarkoituksensa mukaisesti, vaarantaa miehistön, matkustajien tai soveltuvien osien muiden henkilöiden terveyden ja/tai turvallisuuden tai vaikuttaa haitallisesti meriympäristöön, jäsenvaltion on toteutettava kaikki asianmukaiset väliaikaiset toimenpiteet varusteen poistamiseksi markkinoilta tai sen markkinoille saattamisen tai sellaisella aluksella käyttämisen kieltämiseksi tai rajoittamiseksi, jolle jäsenvaltio myöntää turvallisuuskirjat. Jäsenvaltion on ilmoitettava välittömästi muille jäsenvaltioille ja komissiolle tällaisesta toimenpiteestä sekä esitet-

tävä perustelut päätökselleen ja erityisesti, onko poikkeavuus tästä direktiivistä seurausta:

- 5 artiklan 1 ja 2 kohdan säännösten noudattamatta jättämisestä,
- 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen testausstandardien virheellisestä soveltamisesta,
- itse testausstandardien puutteellisuuksista.

2. Komissio kuulee asianomaisia osapuolia mahdollisimman nopeasti. Jos komissio toteaa tämän kuulemisen jälkeen, että

- toimenpiteet ovat perusteltuja, se ilmoittaa siitä välittömästi aloitteen tehneelle jäsenvaltiolle sekä muille jäsenvaltioille; jos 1 kohdassa tarkoitettu päätös on perusteltu testausstandardien puutteellisuuksilla, komissio antaa asianomaisia osapuolia kuultuaan asian kahden kuukauden kuluessa 18 artiklassa tarkoitettua komitean käsiteltäväksi, jos päätöksen tehnyt jäsenvaltio aikoo pitää päätöksen voimassa, ja käynnistää 18 artiklassa tarkoitettua menettelyä,
- toimenpiteet eivät ole perusteltuja, se ilmoittaa siitä välittömästi aloitteen tehneelle jäsenvaltiolle sekä valmistajalle tai valmistajan yhteisöön sijoittautuneelle edustajalle.

3. Jos varuste, joka ei ole vaatimusten mukainen, on varustettu merkillä, merkin kiinnittäjän osalta toimivaltaisen jäsenvaltion on toteutettava aiheelliset toimenpiteet; kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava toteuttamistaan toimenpiteistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

4. Komissio huolehtii siitä, että jäsenvaltioille tiedotetaan tämän menettelyn kulusta ja lopputuloksesta.

14 artikla

1. Kun on kyseessä poikkeuksellinen tekninen innovaatio, lippuvaltion viranomaiset voivat sallia, että varuste, joka ei ole vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukainen, sijoitetaan yhteisön alukseen, jos testauksella tai muulla lippuvaltion viranomaisten hyväksymällä tavalla voidaan osoittaa, että tällainen varuste on vähintään yhtä tehokas kuin vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukainen varuste, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan säännöksiä.

Radioliikennelaitteiden osalta lippuvaltion viranomaisten on vaadittava, että tällainen varuste ei epäasianmukaisella tavalla vaikuta radiotaajuusspektrivaatimuksiin.

2. Tällaiset koemenettelyt eivät saa millään tavoin tehdä eroa lippujäsenvaltiossa ja muissa valtioissa tuotettujen varusteiden välillä.

3. Lippujäsenvaltion on annettava tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvalla varusteella todistuskirja, jota on aina pidettävä varusteen mukana ja johon sisältyy lippujäsenvaltion myöntämä lupa sijoittaa varuste alukseen sekä varusteen käyttöön mahdollisesti liittyvät rajoitukset tai määräykset.

4. Siinä tapauksessa, että jäsenvaltio sallii tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvan varusteen sijoittamisen yhteisön alukseen, kyseisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille luvan yksityiskohdat sekä toimitettava niille selosteet kaikista kokeista, arvioinneista ja vaatimustenmukaisuuden arviointimenetellyistä.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut varusteet on lisättävä liitteeseen A.2 jäljempänä olevassa 18 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

6. Jos alus, jossa on 1 kohdan soveltamisalaan kuuluva varuste, siirretään toisen jäsenvaltion rekisteriin, vastaanottava lippujäsenvaltio voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien testit ja käytännön kokeet, varmistaakseen, että varuste on vähintään yhtä tehokas kuin varuste, joka on vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukainen.

15 artikla

1. Sen estämättä, mitä 5 artiklassa säädetään, lippuvaltion viranomaiset voivat varusteiden testaamiseksi tai arvioimiseksi sallia, että yhteisön alukseen sijoitetaan sellainen varuste, joka ei ole vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukainen tai joka ei kuulu 14 artiklan soveltamisalaan, mutta ainoastaan seuraavin edellytyksin:

- a) lippujäsenvaltion on myönnettävä varusteelle todistuskirja, jonka on aina oltava varusteen mukana ja joka sisältää lippujäsenvaltion antaman luvan sijoittaa varuste yhteisön alukseen sekä varusteen käyttöön liittyvät mahdolliset rajoitukset tai määräykset,
- b) lupa on rajoitettava lyhytaikaiseksi,
- c) tähän varusteeseen ei saa turvautua tämän direktiivin vaatimusten mukaisen varusteen sijasta, eikä se saa korvata vaatimusten mukaista varustetta, jonka on oltava yhteisön aluksella toimintakunnossa ja valmiina välittömään käyttöön.

2. Radioliikennelaitteiden osalta lippuvaltion viranomaisten on vaadittava, että tällainen varuste ei epäasianmukaisesti vaikuta radiotaajuusspektrivaatimuksiin.

16 artikla

1. Jos varuste on vaihdettava yhteisön ulkopuolella sijaitsevassa satamassa ja poikkeuksellisissa olosuhteissa, jotka on asianmukaisesti perusteltava lippuvaltion viranomaisille, ja jos ei kohtuullisessa ajassa tai viivytyksen ja kustannusten takia ole käytännössä mahdollista sijoittaa alukseen EY-tyyppihyväksyttyä varustetta, voidaan alukseen sijoittaa muu varuste seuraavan menettelyn mukaisesti:

- a) varusteen mukana on oltava ilmoitettua laitosta vastaavan tunnustetun laitoksen antamat asiakirjat, jos yhteisö ja kyseinen kolmas maa ovat tehneet sopimuksen tällaisten laitosten vastavuoroisesta tunnustamisesta;
- b) jos a alakohdan säännösten noudattaminen osoittautuu mahdottomaksi, voidaan alukseen sijoittaa varuste, jonka mukana olevat asiakirjat on myöntänyt IMO:n jäsenvaltio, joka on osapuolena sellaisissa asioissa koskevista yleissopimuksissa, joilla varmistetaan asianmukaisten IMO:n vaatimusten noudattaminen, jollei 2 ja 3 kohdan säännöksistä muuta johdu.

2. Lippuvaltion viranomaisille on välittömästi ilmoitettava tällaisen muun varusteen luonteesta ja ominaisuuksista.

3. Lippuvaltion viranomaisten on niin pian kuin mahdollista varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu varuste ja sen testausasiakirjat täyttävät kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa ja tässä direktiivissä säädetyt asianmukaiset vaatimukset.

4. Radioliikennelaitteiden osalta lippuvaltion viranomaisten on vaadittava, että kyseinen varuste ei epäasianmukaisella tavalla vaikuta radiotaajuusspektrivaatimuksiin.

17 artikla

Direktiiviä voidaan muuttaa 18 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti

- kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen muutosten soveltamiseksi tämän direktiivin soveltamisalaan,
- liitteen A saattamiseksi ajan tasalle lisäämällä siihen uusia varusteita sekä siirtämällä varusteita liitteestä A.2 liitteeseen A.1 ja päinvastoin,
- mahdollisuuden lisäämiseksi käyttää B + C moduuleja ja H moduulia liitteessä A.1 lueteltuihin varusteisiin,
- muiden standardointijärjestöjen lisäämiseksi 2 artiklan "testausstandardien" määritelmään.

18 artikla

1. Komissiota avustaa vaarallisia tai ympäristöä pilaavia aineita kuljettavia aluksia koskevista vähimmäisvaatimuksista niiden ollessa matkalla yhteisön merisatamiin tai poistuessa niistä 13 päivänä syyskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/75/ETY⁽¹⁾ 12 artiklan mukaisesti perustettu komitea tässä artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyys mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kahden kuukauden kuluttua siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

19 artikla

Jäsenvaltioiden on tarjottava toisilleen keskinäistä apua tämän direktiivin tehokkaaksi täytäntöönpanemiseksi ja toteuttamiseksi.

20 artikla

1. Jäsenvaltioiden on 30 päivään kesäkuuta 1998 mennessä annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 1999 alkaen.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Komissio antaa tästä tiedon muille jäsenvaltioille.

21 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

22 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Neuvoston puolesta

S. BARRETT

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 247, 5.10.1993, s. 19.

LIITE A

Liite A.1: Varusteet, joille kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa on jo luotu yksityiskohtaiset testausstandardit ⁽¹⁾

ERITYISESTI MAINITTUJEN KANSAINVÄLISTEN TESTAUSSTANDARDIEN LISÄKSI ASIANMUKAISISSA YLEISSOPIMUSSÄÄNNÖISSÄ ON VAATIMUKSIA, JOTKA ON TARKISTETTAVA TYYPPITARKASTUKSEN (TYYPPHYVÄKSYNNÄN) AIKANA

1. Hengenpelastuslaitteet

Varusteen n:o	Varusteen nimi	SOLAS 74 -säätö, jossa "tyyppihyväksyntä" vaaditaan, sellaisena kuin se on muutettuna	Sovellettava SOLAS 74 -säätö, sellaisena kuin se on muutettuna	Kansainväliset testausstandardit ⁽²⁾	Vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa käytettävät moduulit					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
1	Pelastusrenkaat	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/7.1,31	IMO Res. A 689(17)		x	x	x		
2	Pelastusrenkaat itsesyttyvään valoiin	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/7.1,31.2	IMO Res. A 689(17)		x	x	x		
3	Pelastusrenkaat automaattis- iin savumerkkilaittein	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/7.1,31.3	IMO Res. A 689(17)		x	x	x		
4	Pelastusliivit	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/7.2,32	IMO Res. A 689(17)		x	x	x		
5	Pelastuspuvut	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/7.3,33	IMO Res. A 689(17)		x	x	x		
6	Pelastuspuvut — pelastusliivit	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/33.1.2	IMO Res. A 689(17)		x	x	x		
7	Lämpösuojaimet	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/34	IMO Res. A 689(17)		x	x	x		
8	Laskuvarjoraketit (pyrotekniikka)	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/35	IMO Res. A 689(17)		x		x		
9	Käsisoihdut (pyrotekniikka)	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/36	IMO Res. A 689(17)		x		x		

10	Kelluvat savumerkkilaitteet (pyrotekniikka)	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/37	IMO Res. A 689(17)		x		x	
11	Nuoranheittolaitteet (pyrotekniikka)	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/49	IMO Res. A 689(17)		x		x	
12	Puhaltamalla täytettävät pelastuslautat	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/38,39	IMO Res. A 689(17)		x			
13	Jäykkärunkoiset pelastuslautat	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/38,40	IMO Res. A 689(17)		x			
14	Pelastuslautat – vapaa kellunta; hydrostaattiset laukaisulaitteet	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/38.6.3	IMO Res. A 689(17)		x	x	x	
15	Pelastusveneet	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/41–46	IMO Res. A 689(17)		x		x	
16	Jäykkärunkoiset valmiusveneet	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/47.1 & 2	IMO Res. A 689(17)		x		x	
17	Puhaltamalla täytettävät valmiusveneet	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/47	IMO Res. A 689(17)		x		x	
18	Taljaköysin ja vintturein varustetut vesillelaskulaitteet (taavetit)	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/48.1 & 2	IMO Res. A 689(17)		x	x	x	
19	Vesillelaskulaitteet – vapaa kellunta	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/48.1 & 3	IMO Res. A 689(17)		x	x	x	
20	Vesillelaskulaitteet – vapaa pudotus	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/48.1 & 4	IMO Res. A 689(17)				x	

(1) Jos H moduuli esiintyy sarakkeessa 6, tarkoitetaan H moduulia yhdessä suunnittelua koskevan tarkastustodistuksen kanssa.

(2) IMO:n päätöslauselmiin viitattaessa tarkoitetaan päätöslauselmien liitteiden asianmukaisissa osissa esitettyjä standardeja eikä itse päätöslauselmien määräyksiä.

Varusteen n:o	Varusteen nimi	SOLAS 74 -sääntö, jossa "tyyppihyväksyntä" vaaditaan, sellaisena kuin se on muutettuna	Sovellettava SOLAS 74 -sääntö, sellaisena kuin se on muutettuna	Kansainväliset testausstandardit	Vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa käytettävät moduulit					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
21	Vesillelasku- ja siirtymis- laitteet	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/48.1 & 5	IMO Res. A 689(17)		x			x	
22	Siirtymiseen tarvittavat rikkaat	Sääntö III/4 & III/30	Sääntö III/48.7	IMO Res. A 689(17)		x	x	x		
23	Heijastinmateriaalit	Sääntö III/4	Sääntö III/30.2.7	IMO Res. A 658(16)		x	x	x		
24	Kaksisuuntainen VHF-radiopuhelin	Sääntö III/4	Sääntö III/6.2.1	IMO Res. A 694(17) IMO Res. A 762(18) IEC 945, ehd. IEC 1097-12		x	x	x	x	
25	Tutkavastaanotin SART	Sääntö III/4	Sääntö III/6.2.2	IMO Res. A 530(13) IMO Res. A 697(17) IMO Res. A 694(17) IEC 945 & 1097-1 ITU-R 628		x	x	x	x	
26	Tutkaheijastin	Sääntö III/4	Sääntö III/38.5.1.14 Sääntö III/41.8.30	IMO Res. A 384(X) ISO 8729		x	x	x	x	

2. Meren pilaantumisen ehkäiseminen

Varusteen n:o	Varusteen nimi	MARPOL 73/78 -sääntö, jossa "tyyppihyväksyntä" vaaditaan, sellaisena kuin se on muutettuna	Sovellettava MARPOL 73/78 -sääntö, sellaisena kuin se on muutettuna	Kansainväliset testausstandardit	Vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa käytettävät moduulit					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
27	Öljyisen (pilssi)veden suo- datuslaitteet (suodatetun jäteveden öljypitoisuus ei ylitä 15:tä ppm)	Liite I Sääntö 16 (4), (5) & (7)	Liite I Sääntö 16 (1) & (2)	MEPC 60 (33)		x	x	x		

28	Öljyn ja veden rajapinnan ilmaisin	Liite I Sääntö 15 (3) (b)	Liite I Sääntö 15 (3) (b)	MEPC 5 (XIII)		x	x	x	
29	Öljypitoisuusmittarit	Liite I Sääntö 16 (5)	Liite I Sääntö 16 (2)	MEPC 60 (33)		x	x	x	
30	Öljyisen (pilssi)veden käsittelylaitteet, jotka liitetään olemassa olevaan öljyisen veden separointilaitteistoon (käsittelyn jäteveden öljypitoisuus ei ylitä 15:tä ppm)	Liite I Sääntö 16 (5)	Liite I Sääntö 16 (5)	IMO Res. A 444(XI)		x	x	x	
31	Öljysäiliöaluksen öljypäästöjen tarkkailu- ja säätöjärjestelmä	Liite I Sääntö 15 (3)	Liite I Sääntö 15 (3)	IMO Res. A 586(14)		x	x	x	
32	Jäteveden käsittelylaitteistot	Liite IV Sääntö 8 (b)	Liite IV Sääntö 8 (b)	MEPC 2 (VI)		x	x	x	x

3. Palosuojelu

Varusteen n:o	Varusteen nimi	SOLAS 74 -sääntö, jossa "tyyppihyväksyntä" vaaditaan, sellaisena kuin se on muutettuna	Sovellettava SOLAS 74 -sääntö, sellaisena kuin se on muutettuna	Kansainväliset testausstandardit	Vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa käytettävät moduulit					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
33	Kansimassa-aineet, jotka eivät syty helposti	Sääntö II-2/34.8 Sääntö II-2/49.3	Sääntö II-2/34.8 Sääntö II-2/49.3	IMO Res. A 214(VII) IMO Res. A 687 (17) IMO MSC/Circ. 549		x				
34	Käsisammuttimet	Sääntö II-2/6.1	Sääntö II-2/6	EN 3		x	x	x		

4. Navigointilaitteet

Varusteen n:o	Varusteen nimi	SOLAS 74 -säntö, jossa "tyyppilyhyksyntä" vaaditaan, sellaisena kuin se on muutettuna	Sovellettava SOLAS 74 -säntö, sellaisena kuin se on muutettuna	Kansainväliset testausstandardit	Vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa käytettävät moduulit					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
35	Magneettikompassi	Säntö V/12 (r)	Säntö V/12 (b)	IMO Res. A 382(X) IMO Res. A 694(17) IEC 945 ISO 449, 2269, 10316		x	x	x	x	
36	Hyrräkompassi	Säntö V/12 (r)	Säntö V/12 (d)	IMO Res. A 694(17) IMO Res. A 424(XI) IEC 945 ISO 8728		x	x	x	x	
37	Tutka	Säntö V/12 (r)	Säntö V/12 (g) Säntö V/12 (h)	IMO Res. A 477(XII) IMO Res. A 694(17) IEC 936 & 945		x	x	x	x	
38	ARPA	Säntö V/12 (r)	Säntö V/12 (i)	IMO Res. A 422(XI) IMO Res. A 694(17) IEC 945 & 872		x	x	x	x	
39	Kaikuotain	Säntö V/12 (r)	Säntö V/12 (k)	IMO Res. A 224(VII) IMO Res. A 694(17) ISO 9875 IEC 945		x	x	x	x	
40	Nopeuden ja etäisyyden mittauslaitteisto	Säntö V/12 (r)	Säntö V/12 (l)	IMO Res. A 478(XII) IMO Res. A 694(17) IEC 945 & 1023		x	x	x	x	
41	Kääntymisnopeuden osoi- tin	Säntö V/12 (r)	Säntö V/12 (n)	IMO Res. A 526(13) IMO Res. A 694(17) IEC 945		x	x	x	x	

42	Radiosuuntimislaite	Sääntö V/12 (r)	Sääntö V/12 (p)	IMO Res. A 665(16) IMO Res. A 694(17) IEC 945	x	x	x	x	x
43	Omega-navigointilaite	Sääntö V/12 (r)	Sääntö V/12 (p)	IMO Res. A 479(XII) IMO Res. A 694(17) IEC 945 & 1010	x	x	x	x	x
44	Loran-C-navigointilaite	Sääntö V/12 (r)	Sääntö V/12 (p)	IMO Res. A 694(17) IEC 945 & 1075	x	x	x	x	x
45	Decca-navigointilaite	Sääntö V/12 (r)	Sääntö V/12 (p)	IMO Res. A 694(17) IEC 945 & 1135	x	x	x	x	x
46	GPS-navigointilaite	Sääntö V/12 (r)	Sääntö V/12 (p)	IMO Res. A 694(17) IEC 945 ehd. IEC 1108-1	x	x	x	x	x

5. Radioliikennelaitteet

Varusteen n:o	Varusteen nimi	SOLAS 74 -sääntö, jossa "tyyppihyväksyntä" vaaditaan, sellaisena kuin se on muutettuna	Sovellettava SOLAS 74 -sääntö, sellaisena kuin se on muutettuna	Kansainväliset testausstandardit	Vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa käytettävät moduulit					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
47	VHF-radiolaitteisto, jolla voidaan lähettää ja vas- taantaa digitaalielektii- vikutsu (DSC) ja radio- puhelinliikenne	Sääntö IV/14	Sääntö IV/7.1.1	IMO Res. A 524(13) IMO Res. A 609(15) IMO Res. A 694(17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-7 ITU-R 493, 541 ETS 300 162		x	x	x	x	
48	VHF DSC -päivystysvas- taanotin	Sääntö IV/14	Sääntö IV/7.1.2	IMO Res. A 609(15) IMO Res. A 694(17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-8 ITU-R 493, 541 ETS 300 338 ETS 300.162		x	x	x	x	

Varusteen n:o	Varusteen nimi	SOLAS 74 -sääntö, jossa "tyyppihyväksyntä" vaaditaan, sellaisena kuin se on muutettuna	Sovellettava SOLAS 74 -sääntö, sellaisena kuin se on muutettuna	Kansainväliset testaustandardit	Vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa käytettävät moduulit					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
49	SART-tutkavastaanotin	Sääntö IV/14	Sääntö IV/7.1.3	IMO Res. A 530(13) IMO Res. A 697(17) IMO Res. A 694(17) IEC 944 & 1097-1 ITU-R 628		x	x	x	x	
50	NAVTEX-vastaanotin	Sääntö IV/14	Sääntö IV/7.1.4	IMO Res. A 525(13) IMO Res. A 694(17) IEC 945 & 1097-6 ITU-R 540 & 625 ETS 300 065		x	x	x	x	
51	EGC-vastaanotin	Sääntö IV/14	Sääntö IV/7.1.5	IMO Res. A 570(14) IMO Res. A 664(16) IMO Res. A 694(17) IEC 945 ehd. IEC 1097-4 ETS 300 460		x	x	x	x	
52	HF-laitteisto meriturvalli- suusviestien (MSI) vastaan- ottamiseksi (HF NBDP -vastaanotin)	Sääntö IV/14	Sääntö IV/7.1.5	IMO Res. A 700(17) IMO Res. A 694(17) IEC 945 & chd. 1097-11 ITU-R 491, 492, 625, 688 ETS 300 067 ETS 300 067/A1		x	x	x	x	
53	406 MHz EPIRB	Sääntö IV/14	Sääntö IV/7.1.6	IMO Res. A 662(16) IMO Res. A 763(18) IMO Res. A 696(17) IMO Res. A 694(17) IEC 945 & 1097-2 ITU-R 633 ETS 300 066		x	x	x	x	

54	L-taajuualueen EPIRB	Sääntö IV/14	Sääntö IV/7.1.6	IMO Res. A 661(16) IMO Res. A 662(16) IMO Res. A 694(17) IEC 945 ehd. IEC 1097-5 ITU-R 632 INMARSAT-järjestelmä järjestelmäkuvauskäsikirja (SDM) ETS 300 372	x	x	x	x	x
55	2182 kHz:n päivystysvastaanotin	Sääntö IV/14	Sääntö IV/7.2	IMO Res. A 383(X) IMO Res. A 694(17) IEC 945 IEC 1097-15 ETS 300 441 UIT-R M 219	x	x	x	x	x
56	Kaksiaänihälytysmerkkijärjestelmä	Sääntö IV/14	Sääntö IV/7.3	IMO Res. A 421(XI) IMO Res. A 571(14) IMO Res. A 694(17) IEC 945 IEC 1097-9 ETS 300 373 UIT-R M 219	x	x	x	x	x
57	MF-radiolaitteisto, jolla voidaan lähettää ja vastaanottaa digitaaliseen viikutsu (DSC) ja radiopuhelinliikenne	Sääntö IV/14	Sääntö IV/9.1.1 Sääntö IV/10.1.2	IMO Res. A 610(15) IMO Res. A 694(17) IEC 945 & 1097-9 ITU-R 493, 541 ETS 300 373 ETS 300 338 UIT-R M 219	x	x	x	x	x
58	MF-radiopuhelin DSC-päivystysvastaanotin	Sääntö IV/14	Sääntö IV/9.1.2 Sääntö IV/10.1.3	IMO Res. A 610(15) IMO Res. A 694(17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-10 ITU-R 493, 541 ETS 300 373 ETS 300 338	x	x	x	x	x

Varusteen n:o	Varusteen nimi	SOLAS 74 -sääntö, jossa "tyyppihyväksyntä" vaaditaan, sellaisena kuin se on muutettuna	Sovellettava SOLAS 74 -sääntö, sellaisena kuin se on muutettuna	Kansainväliset testausstandardit	Vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa käytettävät moduulit					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
59	INMARSAT-A SES	Sääntö IV/14	Sääntö IV/10.1.1	IMO Res. A 570(14) IMO Res. A 698(17) IMO Res. A 694(17) IEC 945 järjestelmäkuvauskäsikirja (SDM)		x	x	x	x	
60	INMARSAT-C SES	Sääntö IV/14	Sääntö IV/10.1.1	IMO Res. A 570(14) IMO Res. A 663(16) IMO Res. A 664(16) IMO Res. A 694(17) IEC 945 SDM ehd. IEC 1097-4 ETS 300 460		x	x	x	x	
61	MF/HF-radiolaitteisto, jolla voidaan lähettää ja vastaanottaa DSC-, NBDP- ja radiopuhelinliikenne	Sääntö IV/14	Sääntö IV/10.2.1	IMO Res. A 613(15) IMO Res. A 694(17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-9 & 1097-11 ITU-R 493, 541, 476, 492, 625 ETS 300 067 ETS 300 373 ETS 300 338		x	x	x	x	
62	MF/HF-radiopuhelin DSC- päivystysvastaanotin	Sääntö IV/14	Sääntö IV/10.2.2	IMO Res. A 613(15) IMO Res. A 694(17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-10 ITU-R 493 ETS 300 373 ETS 300 338		x	x	x	x	

Liite A.2: Varusteet, joille kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa ei toistaiseksi ole yksityiskohtaisia testausstandardeja

1. Hengenpelastuslaitteet

Varusteen n:o	Varusteen nimi	SOLAS 74 -sääntö, jossa "tyyppihyväksyntä" vaaditaan, sellaisena kuin se on muutettuna	Kansainväliset testausstandardit
1	Laivan evakuointi, pelastusliukujen vesillelasku ja poistuminen	Sääntö III/48.5	
2	Pelastuslauttojen vesillelaskulaitteet	Sääntö III/4 & III,30	IMO Res. A 689(17)

2. Palosuojaus

Varusteen n:o	Varusteen nimi	SOLAS 74 -sääntö, jossa "tyyppihyväksyntä" vaaditaan, sellaisena kuin se on muutettuna	Kansainväliset testausstandardit
3	Muusta kuin teräksestä valmistetut putket, jotka lävistävät A- tai B-luokan rajapinnan	Sääntö II — 2/18.2.1	Muoviputket: IMO Res. A 753(18)
4	Muusta kuin teräksestä valmistetut putket, jotka kuljettavat öljyä tai polttoöljyä	Sääntö II — 2/18.2.2	
5	Kiinteät ja siirrettävät sammuttimet	Sääntö II — 2/6.1 Sääntö II — 2/7.1.3, 7.2.3 & 7.3.1	
6	Palomiehen hengityslaitte	Sääntö II — 2/17.1.2	
7	Sprinklerlaitokset (rajoitettu sprinklersuuttimiin ja automaattiseen sprinkler- ja merkinantojärjestelmään)	Sääntö II — 2/12.3, 36.1.2 & 36.2 Sääntö 41 — 2, kohta 5 & 52.2	ISO 6182
8	Koneistotilojen kiinteiden hajasuihkusammutuslaitosten suuttimet	Sääntö II — 2/10.1	
9	Erityistilojen kiinteiden hajasuihkusammutuslaitosten suuttimet	Sääntö II — 2/37.1.3	IMO Res. A 123(V)
10	Generaattorikoneistojen kylmäkäynnistys (käynnistyslaitteet)	Sääntö II — 2/44.2	
11	Paloletkut	Sääntö II — 2/4.7.1	

Varusteen n:o	Varusteen nimi	SOLAS 74 -sääntö, jossa "tyyppihyväksyntä" vaaditaan, sellaisena kuin se on muutettuna	Kansainväliset testausstandardit
12	Yhdistelmäsiuhkuputket	Sääntö II — 2/4.8.4 Sääntö II — 2/41 — kohta 1.5	
13	Varmuussähkölamppu	Sääntö II — 2/17.1.1.4	
14	Savunilmaisimet	Sääntö II — 2/13.3.2	
15	Lämmönilmaisimet	Sääntö II — 2/13.3.3	
16	Kansimassa, myrkkyy- ja rä- jähdysvaarat	Sääntö II — 2/34.8 Sääntö II — 2/49.3	IMO Res. A 687(17)
17	A- ja B-luokan laipiot ja kan- net, palonkestävyys	Sääntö II — 2/3.3.5 Sääntö II — 2/3.4.4	IMO Res. A 754(18)
18	Laitteet, jotka estävät tulen leviämisen öljysäiliöalusten lastitankkeihin	Sääntö II — 2/59.1.5 Sääntö II — 2/59.1.9.4 & 59.2	IMO MSC/Circ. 373/Rev. 1 IMO MSC/Circ. 450/Rev. 1
19	A-, B- ja C-luokan rajapin- noissa käytetyt palamattomat aineet	Sääntö II — 2/3.1 Sääntö II — 2/3.3.4 Sääntö II — 2/3.4.3 Sääntö II — 2/3.5	IMO Res. A 472(XII)

3. Radioliikennelaitteet

Varusteen n:o	Varusteen nimi	SOLAS 74 -sääntö, jossa "tyyppihyväksyntä" vaaditaan, sellaisena kuin se on muutettuna	Kansainväliset testausstandardit
20	VHF EPIRB	Sääntö IV/14	IMO Res. A 612(15) IMO Res. A 662 IMO Res. A 694(17) IEC 945 ITU-R 693

LIITE B

Vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulit

EY-TYYPPITARKASTUS (B MODUULI)

1. Ilmoitettu laitos toteaa ja todistaa, että kyseessä olevaa tuotantoa edustava näyte täyttää tuotteeseen sovellettavat kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen säännökset.
2. EY-tyyppitarkastusta koskevan hakemuksen tekee valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

- valmistajan nimi ja osoite sekä edustajan nimi ja osoite, jos tämä tekee hakemuksen,
- kirjallinen vakuutus siitä, että samaa hakemusta ei ole samanaikaisesti tehty toiselle ilmoitetulle laitokselle,
- jäljempänä 3 kohdassa esitetyt tekniset asiakirjat.

Hakijan on toimitettava ilmoitetun laitoksen käyttöön kyseistä tuotantoa edustava näyte, jäljempänä 'tyyppi' ⁽¹⁾. Ilmoitettu laitos voi pyytää lisää näytteitä, jos testausohjelma sitä edellyttää.

3. Teknisten asiakirjojen perusteella on voitava arvioida, onko tuote asianmukaisten kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimusten mukainen. Teknisten asiakirjojen on, siinä määrin kuin on tarpeen tämän arvioinnin suorittamiseksi, käsitettävä tuotteen suunnittelu, rakennetapastandardi, valmistus, asennus ja toiminta tämän liitteen lisäyksessä säädetyn teknisten asiakirjojen kuvauksen mukaisesti.
4. Ilmoitetun laitoksen on:
 - 4.1 tutkittava tekniset asiakirjat ja tarkastettava, että tyyppi on valmistettu niiden mukaisesti,
 - 4.2 tehtävä tai teetettävä asianmukaiset tarkastukset ja tarvittavat testit sen varmistamiseksi, että asianmukaisten kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimuksia on tosiasiallisesti sovellettu,
 - 4.3 sovittava hakijan kanssa paikasta, missä tarkastukset ja tarvittavat testit tehdään.
5. Jos tyyppi täyttää asianmukaisten kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen säännökset, ilmoitetun laitoksen on myönnettävä hakijalle EY-tyyppitarkastustodistus. Todistuksessa on oltava valmistajan nimi ja osoite, yksityiskohtaiset tiedot varusteesta, tarkastuksessa tehdyt päätelmät, todistuksen voimassaolon edellytykset ja hyväksytyn tyyppin tarvittavat tunnistetiedot.

Todistukseen on liitettävä luettelo asianmukaisista teknisistä asiakirjoista, ja ilmoitetun laitoksen on säilytettävä jäljennös siitä.

Jos valmistajalta evätään tyyppivarmentaminen, ilmoitetun laitoksen on esitettävä yksityiskohtaiset syyt epäämislle.

Jos valmistaja hakee uudelleen tyyppihyväksyntää varusteelle, jolta tyyppitodistus on evätty, valmistajan on sisällytettävä ilmoitetulle laitokselle tekemäänsä hakemukseen kaikki asianmukaiset asiakirjat mukaan lukien alkuperäiset testausseosteet, aiemman epäämisen yksityiskohtaiset syyt sekä kaikkien varusteeseen tehtyjen muutosten yksityiskohdat.

⁽¹⁾ Tyyppi voi käsittää useita tuotemuunnoksia, jos muunnosten väliset erot eivät vaikuta tuotteen turvallisuustasoon eivätkä muihin tuotetta koskeviin suoritusvaatimuksiin.

6. Hakijan on ilmoitettava ilmoitetulle laitokselle, joka pitää hallussaan EY-tyyppitarkastustodistusta koskevia teknisiä asiakirjoja, kaikista hyväksyttyyn tuotteeseen tehdyistä muutoksista, joille on saatava lisähyväksyminen, jos nämä muutokset voivat vaikuttaa tuotteen vaatimustenmukaisuuteen tai sille säädettyihin käyttöedellytyksiin. Lisähyväksyminen annetaan lisäyksenä alkuperäiseen EY-tyyppitarkastustodistukseen.
7. Kunkin ilmoitetun laitoksen on toimitettava pyydettyä lippujäsenvaltioiden viranomaisille sekä muille ilmoitetuille laitoksille asianmukaiset tiedot EY-tyyppitarkastustodistuksista sekä annetuista lisäyksistä ja peruutuksista.
8. Muut ilmoitetut laitokset voivat saada jäljennöksiä EY-tyyppitarkastustodistuksista ja/tai niiden lisäyksistä. Todistusten liitteet on pidettävä muiden ilmoitettujen laitosten saatavilla.
9. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on säilytettävä teknisten asiakirjojen kanssa EY-tyyppitarkastustodistusten ja niiden lisäyksien jäljennöksiä vähintään kymmenen vuoden ajan viimeisen tuotteen valmistuspäivästä.

TYYPINMUKAISUUS (C MODUULI)

1. Valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja varmistaa ja vakuuttaa, että kyseiset tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyyppin mukaisia ja täyttävät niihin sovellettavien kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimukset. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä merkki jokaiseen tuotteeseen ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus.
2. Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että valmistusmenetelmällä taataan valmistettujen tuotteiden EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyyppin ja kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen tuotteisiin sovellettavien vaatimusten mukaisuus.
3. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on säilytettävä jäljennöstä vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta vähintään kymmenen vuoden ajan viimeisen tuotteen valmistuspäivästä.

TUOTANNON LAADUNVARMISTUS (D MODUULI)

1. Valmistaja, joka täyttää 2 kohdassa säädetyt velvollisuudet, varmistaa ja vakuuttaa, että kyseiset tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyyppin mukaisia. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä merkki jokaiseen tuotteeseen ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus. Merkkiin on liitettävä 4 kohdassa tarkoitettu EY-valvonnasta vastaavan ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.
2. Valmistajan on sovellettava hyväksyttyä laatujärjestelmää tuotannossa, tuotteen lopputarkastuksessa ja -testauksessa 3 kohdan mukaisesti ja oltava 4 kohdassa tarkoitetun valvonnan alainen.
3. **Laatujärjestelmä**
- 3.1 Valmistajan on tehtävä kyseisten tuotteiden osalta laatujärjestelmänsä arviointia koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

- kaikki kyseistä tuoteryhmää koskevat asianmukaiset tiedot,
- laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,
- hyväksyttyä tyyppiä koskevat tekniset asiakirjat ja jäljennös EY-tyyppitarkastustodistuksesta.

- 3.2 Laatujärjestelmän on taattava, että tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyyppin mukaisia.

Kaikki valmistajan soveltamat tekijät, vaatimukset ja määräykset on kirjattava järjestelmällisesti ja täsmällisesti asiakirjoihin kirjallisiksi toimenpiteiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen avulla on voitava tulkita yhdenmukaisesti laatuohjelmat, -suunnitelmat, -käsi-kirjat ja -pöytäkirjat.

Niissä on erityisesti ja riittävällä tavalla esitettävä:

- johdon laatutavoitteet ja organisaation rakenne, vastuualueet ja toimivalta tuotteiden laadun osalta,
- valmistuksessa, laadunvalvonnassa ja laadunvarmistuksessa käytettävät teknikat, menetelmät ja järjestelmälliset toimenpiteet,
- tarkastukset ja testit, jotka tehdään ennen valmistusta, valmistuksen aikana ja sen jälkeen sekä se, millaisin välein niitä tehdään,
- laatupöytäkirjat kuten tarkastuselosteet ja testaus- ja kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne.,
- keinot, joilla valvotaan tuotteilta vaaditun laadun toteutumista ja laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta.

- 3.3 Ilmoitetun laitoksen on arvioitava laatujärjestelmä määrittääkseen, täyttääkö se 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset. Ilmoitettu laitos olettaa, että laatujärjestelmät, joissa on otettu käyttöön vastaava yhdenmukaistettu standardi, ovat näiden vaatimusten mukaiset.

Arviointiryhmässä on oltava vähintään yksi arvioija, jolla on kokemusta kyseisen tuoteteknologian arvioinnista. Arviointimenettelyyn on kuuluttava tarkastuskäynti valmistajan tiloissa.

Päätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät ja perusteltu arviointipäätös.

- 3.4 Valmistaja sitoutuu täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, aiheutuvat velvollisuudet ja ylläpitämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.

Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle kaikista laatujärjestelmään suunnitelluista muutoksista.

Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, vastaako muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vai onko tarpeen suorittaa uusi arviointi.

Sen on ilmoitettava päätöksensä valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.

4. Ilmoitetun laitoksen vastuulla oleva valvonta

- 4.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvollisuudet asianmukaisesti.
- 4.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle tarkastusta varten pääsy valmistus-, tarkastus- ja testauspaikoille ja varastoihin sekä toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot ja erityisesti:
- laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,
 - laatupöytäkirjat kuten tarkastuselosteet ja testaus- ja kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne.
- 4.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin tarkastuksia varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää, sekä annettava tarkastuseloste valmistajalle.

- 4.4 Ilmoitettu laitos voi lisäksi ennalta ilmoittamatta suorittaa käyntejä valmistajan luona. Näiden käyntien yhteydessä ilmoitettu laitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää testejä tarkastaakseen, että laatujärjestelmä toimii asianmukaisesti. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava valmistajalle selostus käynnistä sekä testausseleste, jos testaus on suoritettu.
5. Valmistajan on kymmenen vuoden ajan siitä, kun viimeinen tuote on valmistettu, pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla:
- 3.1 kohdan toisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettut asiakirjat,
 - 3.4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut muutostiedot,
 - 3.4 kohdan viimeisessä alakohdassa sekä 4.3 ja 4.4 kohdassa tarkoitettut ilmoitetun laitoksen päätökset ja selostukset.
6. Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava pyydettyä lippujäsenvaltioiden viranomaisille sekä muille ilmoitetuille laitoksille asianmukaiset tiedot annetuista ja peruutetuista laatujärjestelmien hyväksynnöistä.

TUOTTEIDEN LAADUNVARMISTUS (E MODUULI)

1. Valmistaja, joka täyttää 2 kohdassa tarkoitettut velvollisuudet, varmistaa ja vakuuttaa, että kyseiset tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyyppin mukaisia. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä merkki jokaiseen tuotteeseen ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus. Merkkiin on liitettävä 4 kohdassa tarkoitettu valvonnasta vastaavan ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.
2. Valmistajan on sovellettava hyväksyttyä laatujärjestelmää lopputarkastuksessa ja -testeissä 3 kohdan mukaisesti ja oltava 4 kohdassa tarkoitettun valvonnan alainen.
3. **Laatujärjestelmä**
- 3.1 Valmistajan on tehtävä kyseisten tuotteiden osalta laatujärjestelmänsä arvioimista koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.
- Hakemuksessa on oltava:
- kaikki asianmukaiset tiedot kyseisestä tuoteryhmästä,
 - laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,
 - hyväksyttyä tyyppiä koskevat tekniset asiakirjat sekä jäljennös EY-tyyppitarkastustodistuksesta.
- 3.2 Laatujärjestelmää noudattaen jokainen tuote on tutkittava ja on tehtävä asianmukaiset testit sen tarkastamiseksi, että tuote on kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen asianmukaisten vaatimusten mukainen. Kaikki valmistajan soveltamat tekijät, vaatimukset ja säännökset on kirjattava järjestelmällisesti ja täsmällisesti asiakirjoihin kirjallisiksi toimenpiteiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Näiden laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen on varmistettava laatuohjelmien, -suunnitelmien, -käsikirjojen ja -pöytäkirjojen yhdenmukainen tulkinta.
- Niissä on erityisesti ja riittävällä tavalla esitettävä:
- johdon laatutavoitteet ja organisaation rakenne, vastuualueet ja toimivalta tuotteiden laadun osalta,
 - tarkastukset ja testit, jotka tehdään valmistuksen jälkeen,
 - keinot, joilla valvotaan laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta,
 - laatu-pöytäkirjat kuten tarkastusselesteet ja testaus- ja kalibrintitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne.

- 3.3 Ilmoitetun laitoksen on arvioitava laatujärjestelmä määrittääkseen, täyttääkö se 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset. Ilmoitettu laitos olettaa, että laatujärjestelmät, joissa on otettu käyttöön vastaava yhdenmukaistettu standardi, ovat näiden vaatimusten mukaisia.
- Arviointiryhmässä on oltava vähintään yksi arvioija, jolla on tarkastajana kokemusta kyseisestä tuoteteknologiasta. Arviointimenettelyyn on kuuluttava arviointikäynti valmistajan tiloissa.
- Päätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.
- 3.4 Valmistaja sitoutuu täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, aiheutuvat velvollisuudet ja ylläpitämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.
- Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle laatujärjestelmään suunnitelluista muutoksista.
- Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, vastaako muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vai onko tarpeen suorittaa uusi arviointi.
- Sen on ilmoitettava päätöksensä valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.
4. **Ilmoitetun laitoksen vastuulla oleva valvonta**
- 4.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvollisuudet asianmukaisesti.
- 4.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle tarkastusta varten pääsy valmistus-, tarkastus- ja testauspaikoille ja varastoihin sekä toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot ja erityisesti:
- laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,
 - tekniset asiakirjat,
 - laatupöytäkirjat, kuten tarkastusselosteet ja testaus- ja kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyYTEEN liittyvät selvitykset jne.
- 4.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin tarkastuksia varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää, sekä annettava tarkastusseloste valmistajalle.
- 4.4 Ilmoitettu laitos voi lisäksi ennalta ilmoittamatta suorittaa käyntejä valmistajan luona. Näiden käyntien yhteydessä ilmoitettu laitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää testejä tarkastaakseen, että laatujärjestelmä toimii asianmukaisesti. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava valmistajalle selostus käynnistä sekä testausseloste, jos testaus on suoritettu.
5. Valmistajan on vähintään kymmenen vuoden ajan siitä, kun viimeinen tuote on valmistettu, pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla:
- 3.1 kohdan toisen alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetut asiakirjat,
 - 3.4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut muutostiedot,
 - 3.4 kohdan viimeisessä alakohdassa sekä 4.3 ja 4.4 kohdassa tarkoitetut ilmoitetun laitoksen päätökset ja selostukset.
6. Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava pyydetäessä lippujäsenvaltioiden viranomaisille sekä muille ilmoitetuille laitoksille tarvittavat tiedot myöntämistään ja peruuttamistaan laatujärjestelmien hyväksynnöistä.

TUOTEKOHTAINEN TARKASTUS (F MODUULI)

1. Valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja varmistaa ja vakuuttaa, että 3 kohdan säännösten mukaiset tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa esitetyn tyypin mukaisia.
2. Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että valmistusmenetelmällä taataan tuotteiden EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyypin mukaisuus. Valmistajan on kiinnitettävä merkki jokaiseen tuotteeseen ja laadittava vaatimustenmukaisuusvakuutus.
3. Ilmoitetun laitoksen on tehtävä asianmukaiset tarkastukset ja testit tarkastaakseen, että tuote on kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimusten mukainen, valmistajan valinnan mukaan joko tarkastamalla ja testaamalla jokainen tuote 4 kohdan mukaisesti tai tutkimalla ja testaamalla tuotteet tilastollisin perustein 5 kohdan mukaisesti.
- 3a. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on säilytettävä jäljennöstä vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta vähintään kymmenen vuoden ajan siitä, kun viimeinen tuote on valmistettu.
4. **Tuotekohtainen tarkastus ja testaus**
 - 4.1 Jokainen tuote on tutkittava erikseen ja asianmukaiset testit on suoritettava sen toteamiseksi, että tuote on EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyypin mukainen.
 - 4.2 Ilmoitetun laitoksen on kiinnitettävä tai kiinnitytettävä jokaiseen hyväksyttyyn tuotteeseen tunnusnumerosa ja laadittava suoritettuja testejä koskeva kirjallinen vaatimustenmukaisuustodistus.
 - 4.3 Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on voitava pyynnöstä esittää ilmoitetun laitoksen antama vaatimustenmukaisuustodistus lippuvaltion viranomaisille.
5. **Tilastollinen tarkastus**
 - 5.1 Valmistajan on esitettävä tuotteensa tasalaatuisina erinä ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että valmistusmenetelmällä varmistetaan jokaisen tuotetun erän tasalaatuisuus.
 - 5.2 Kaikkien tuotteiden on oltava tarkastusta varten saatavilla tasalaatuisina erinä. Jokaisesta erästä on otettava satunnaisnäyte. Näytteen muodostavat tuotteet on tutkittava yksitellen, ja asianmukaiset testit on suoritettava kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen tuotteisiin sovellettavien vaatimusten mukaisuuden tarkastamiseksi ja erän hyväksymisen tai hylkäämisen määrittämiseksi.
 - 5.3 Ilmoitetun laitoksen on kiinnitettävä tai kiinnitytettävä hyväksytyjen erien jokaiseen tuotteeseen tunnusnumerosa ja laadittava suoritettuja testejä koskeva kirjallinen vaatimustenmukaisuustodistus. Erän kaikki tuotteet voidaan saattaa markkinoille lukuun ottamatta sellaisia näytteeseen kuuluvia tuotteita, jotka on todettu vaatimusten vastaisiksi.

Jos erä hylätään, ilmoitetun laitoksen tai toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet tämän erän markkinoille saattamisen estämiseksi. Jos erä hylätään toistuvasti, ilmoitettu laitos voi keskeyttää tilastollisen tarkastuksen.

Valmistaja voi ilmoitetun laitoksen vastuulla kiinnittää tämän laitoksen tunnusnumeron valmistuksen aikana.
 - 5.4 Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on voitava pyynnöstä esittää ilmoitetun laitoksen antamat vaatimustenmukaisuustodistukset lippuvaltion viranomaisille.

YKSIKKÖKOHTAINEN TARKASTUS (G MODUULI)

1. Tässä moduulissa esitetään menettely, jolla valmistaja varmistaa ja vakuuttaa, että kyseinen tuote, jolle on annettu 2 kohdassa tarkoitettu todistus, on kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen tuotteeseen sovellettavien vaatimusten mukainen. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä merkki tuotteeseen ja laadittava vaatimustenmukaisuusvakuutus.
2. Ilmoitetun laitoksen on tutkittava tuote ja suoritettava asianmukaiset testit sen varmistamiseksi, että tuote on kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen siihen sovellettavien vaatimusten mukainen.

Ilmoitetun laitoksen on kiinnitettävä tai kiinnityttävä tunnusnumerosa hyväksytyyn tuotteeseen ja laadittava suoritettuja testejä koskeva vaatimustenmukaisuustodistus.
3. Teknisten asiakirjojen avulla on voitava arvioida tuotteen kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimustenmukaisuus sekä ymmärtää tuotteen suunnittelua, valmistusta ja toimintaa.

TÄYDELLINEN LAADUNVARMISTUS (H MODUULI)

1. Valmistaja, joka täyttää 2 kohdan velvollisuudet, varmistaa ja vakuuttaa, että kyseiset tuotteet täyttävät kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen niihin sovellettavat vaatimukset. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on kiinnitettävä merkki jokaiseen tuotteeseen ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus. Merkkiin on liitettävä 4 kohdassa tarkoitettu valvonnasta vastaavan ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.
2. Valmistajan on sovellettava hyväksyttyä laatujärjestelmää suunnittelussa, valmistuksessa ja tuotteiden lopputarkastuksessa sekä -testauksessa 3 kohdan mukaisesti ja oltava 4 kohdassa tarkoitettun valvonnan alainen.
3. **Laatujärjestelmä**
 - 3.1 Valmistajan on tehtävä laatujärjestelmänsä arvioimista koskeva hakemus ilmoitetulle laitokselle.

Hakemuksessa on oltava:
 - kaikki asianmukaiset tiedot kyseisestä tuoteryhmästä,
 - laatujärjestelmää koskevat asiakirjat.
 - 3.2 Laatujärjestelmän on taattava, että tuotteet ovat kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen niihin sovellettavien vaatimusten mukaisia.

Kaikki valmistajan soveltamat tekijät, vaatimukset ja säännökset on kirjattava järjestelmällisesti ja täsmällisesti asiakirjoihin kirjallisiksi toimenpiteiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Näiden laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen on varmistettava laatuohjelmien, -suunnitelmien, -käsikirjojen ja -pöytäkirjojen yhdenmukainen tulkinta.

Niissä on erityisesti ja riittävällä tavalla esitettävä:
 - johdon laatutavoitteet ja organisaation rakenne, vastuualueet ja toimivalta tuotteiden laadun osalta,
 - suunnittelua koskevat tekniset eritelmät, mukaan lukien standardit, joita sovelletaan, ja vakuutus siitä, että kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen tuotteisiin sovellettavat olennaiset vaatimukset täytetään,

- suunnittelun valvonta- ja tarkastustekniikat, menetelmät ja järjestelmälliset toimenpiteet, joita käytetään kyseiseen tuoteryhmään kuuluvien tuotteiden suunnittelussa,
 - vastaavat valmistus-, laadunvalvonta- ja laadunvarmistustekniikat, menetelmät ja järjestelmälliset toimenpiteet, joita käytetään,
 - tarkastukset ja testit, jotka tehdään ennen valmistusta, valmistuksen aikana ja sen jälkeen ja se, miten usein niitä tehdään,
 - laatupöytäkirjat kuten tarkastuselosteet ja testaus- ja kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne.,
 - keinot, joilla valvotaan tuotteilta ja suunnittelulta vaaditun laadun toteutumista sekä laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta.
- 3.3 Ilmoitetun laitoksen on arvioitava laatujärjestelmä määrittääkseen, täyttääkö se 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset. Ilmoitettu laitos olettaa, että laatujärjestelmät, joissa on otettu käyttöön vastaava yhdenmukaistettu standardi, ovat näiden vaatimusten mukaisia.
- Arviointiryhmässä on oltava vähintään yksi arvioija, jolla on tarkastajana kokemusta kyseisestä tuoteteknologiasta. Arviointimenettelyyn on kuuluttava arviointikäynti valmistajan tiloissa.
- Päätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.
- 3.4 Valmistaja sitoutuu täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, aiheutuvat velvollisuudet ja ylläpitämään laatujärjestelmää siten, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.
- Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle laatujärjestelmään suunnitelluista muutoksista.
- Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, vastaako muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vai onko tarpeen suorittaa uusi arviointi.
- Sen on ilmoitettava päätöksensä valmistajalle. Ilmoituksessa on oltava tarkastuksessa tehdyt päätelmät sekä perusteltu arviointipäätös.
4. **Ilmoitetun laitoksen vastuulla oleva EY-valvonta**
- 4.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvollisuudet asianmukaisesti.
- 4.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle tarkastusta varten pääsy suunnittelu-, valmistus-, tarkastus- ja testauspaikoille ja varastoihin sekä toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot ja erityisesti:
- laatujärjestelmää koskevat asiakirjat,
 - laatupöytäkirjat, jotka on määrätty suunnittelua koskevassa laatujärjestelmän osassa, esimerkiksi analyysien, laskelmien ja testien tulokset jne.,
 - laatupöytäkirjat, jotka on määrätty valmistusta koskevassa laatujärjestelmän osassa, esimerkiksi tarkastuselosteet, testaus- ja kalibrointitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne.
- 4.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin tarkastuksia varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää, sekä annettava tarkastuseloste valmistajalle.
- 4.4 Ilmoitettu laitos voi lisäksi ennalta ilmoittamatta suorittaa käyntejä valmistajan luona. Näiden käyntien yhteydessä ilmoitettu laitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää testejä tarkastaakseen, että laatujärjestelmä toimii asianmukaisesti. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava valmistajalle selostus käynnistä sekä testauseloste, jos testaus on suoritettu.
5. Valmistajan on vähintään kymmenen vuoden ajan siitä, kun viimeinen tuote on valmistettu, pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla
- 3.1 kohdan toisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut asiakirjat,

- 3.4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut muutostiedot,
 - 3.4 kohdan viimeisessä alakohdassa sekä 4.3 ja 4.4 kohdassa tarkoitettut ilmoitetun laitoksen päätökset ja selostukset.
6. Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava pyydettyä lippujäsenvaltioiden viranomaisille sekä muille ilmoitetuille laitoksille asianmukaiset tiedot annetuista ja peruutetuista laatu järjestelmien hyväksynnoista.
7. **Suunnittelua koskeva tarkastus**
- 7.1 Valmistajan on toimitettava hakemus suunnittelua koskevasta tarkastuksesta yhdelle ainoalle ilmoitetulle laitokselle.
- 7.2 Hakemuksesta on käytävä ilmi tuotteen suunnittelu, valmistus ja toiminta ja sen perusteella on voitava arvioida, onko laite kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimusten mukainen.
- Hakemuksessa on oltava:
- suunnittelua koskevat tekniset eritelmät, mukaan lukien standardit, joita on sovellettu,
 - tarvittava todiste niiden vastaavuudesta erityisesti silloin, jos 5 artiklassa tarkoitettuja standardeja ei ole sovellettu kaikilta osin. Tähän todisteeseen on sisällyttävä valmistajan asianmukaisen laboratorion tekemien tai valmistajan lukuun tehtyjen testien tulokset.
- 7.3 Ilmoitetun laitoksen on tutkittava hakemus, ja jos suunnittelu on kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen siihen sovellettavien säännösten mukainen, ilmoitetun laitoksen on annettava hakijalle suunnittelua koskeva EY-tarkastustodistus. Todistuksessa on oltava tarkastuksessa tehty päätelmät, sen voimassaolon edellytykset, hyväksytyn suunnitelman tarvittavat tunnistetiedot ja tarvittaessa tuotteen toiminnan kuvaus.
- 7.4 Hakijan on ilmoitettava suunnittelua koskevan EY-tarkastustodistuksen antaneelle ilmoitetulle laitokselle kaikista hyväksyttyyn suunnitteluun tehdyistä muutoksista. Hyväksyttyyn suunnitteluun tehdyille muutoksille on saatava suunnittelua koskevan EY-tarkastustodistuksen antaneen ilmoitetun laitoksen lisähyväksyminen, jos nämä muutokset voivat vaikuttaa kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen asianmukaisten vaatimusten mukaisuuteen tai tuotteen säädettyihin käyttöedellytyksiin. Lisähyväksyminen annetaan lisäyksenä alkuperäiseen suunnittelua koskevaan EY-tarkastustodistukseen.
- 7.5 Ilmoitettujen laitosten on toimitettava pyynnöstä lippujäsenvaltioiden viranomaisille sekä muille ilmoitetuille laitoksille asianmukaiset tiedot:
- myöntämistään suunnittelua koskevista EY-tarkastustodistuksista ja niiden lisäyksistä,
 - peruuttamistaan suunnittelua koskevista EY-hyväksynnoista ja lisähyväksynnoista.

*Lisäys liitteeseen B***Tekniset asiakirjat, jotka valmistajan on toimitettava ilmoitetulle laitokselle**

Tämän lisäyksen säännöksiä sovelletaan kaikkiin liitteen B moduuleihin.

Liitteessä B tarkoitettuihin teknisiin asiakirjoihin on sisällyttävä kaikki asianmukaiset tiedot ja keinot, joita valmistaja käyttää sen varmistamiseksi, että varusteet vastaavat niihin sovellettavia vaatimuksia.

Teknisten asiakirjojen avulla on voitava ymmärtää tuotteen suunnittelua, valmistusta ja toimintaa ja arvioida asiaa koskevien kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen vaatimustenmukaisuus.

Asiakirjoihin on siinä määrin kuin se on arvioinnin kannalta tarpeen sisällyttävä:

- tyypin yleiskuvaus;
- suunnittelu-, rakennustapastandardi- ja valmistuspiirustukset sekä kaaviot osista, osakokoonpanoista, kytkennöistä jne.,
- tarvittavat kuvaukset ja selitykset näiden piirustusten, kaavioiden ja tuotteen toiminnan ymmärtämiseksi,
- suunnittelulaskelmien tulokset ja suoritettut puolueettomat tarkastukset jne.,
- puolueettomat testausselostet,
- asennus-, käyttö- ja huoltokäsikirjat.

Suunnitteluasiakirjoihin on soveltuvin osin sisällytettävä:

- laitteeseen kuuluvia varusteita koskevat todistukset,
 - laitteen valmistusmenetelmiin ja/tai tarkastukseen ja/tai valvontaan liittyvät todistukset,
 - muut asiakirjat, joiden avulla ilmoitettu laitos voi parantaa arviointiaan.
-

LIITE C

Vähimmäisvaatimukset, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon nimetessään ilmoitettuja laitoksia

1. Ilmoitettujen laitosten on täytettävä EN 45000 -sarjan asianmukaiset vaatimukset.
2. Ilmoitetun laitoksen on oltava riippumaton, eikä se saa olla valmistajan eikä toimittajien valvonnassa.
3. Ilmoitetun laitoksen on oltava sijoittautunut yhteisön alueelle.
4. Jos ilmoitettu laitos antaa tyyppihyväksyntöjä jäsenvaltion puolesta, jäsenvaltion on varmistettava, että ilmoitetun laitoksen pätevyys, tekninen asiantuntemus ja henkilökunta on sellainen, että sen on mahdollista antaa tyyppihyväksyntöjä, jotka täyttävät tämän direktiivin asettamat vaatimukset ja takaavat korkean turvallisuustason.
5. Ilmoitetun laitoksen on voitava antaa merenkulun asiantuntemusta käyttöön.

Ilmoitetulla laitoksella on oikeus suorittaa vaatimustenmukaisuusarviointeja kaikille taloudellisille toimijoille, jotka ovat sijoittautuneet yhteisöön tai sen ulkopuolelle.

Ilmoitettu laitos saa suorittaa vaatimustenmukaisuusarvioinnit kaikissa jäsenvaltioissa sekä EY:n ulkopuolissa valtioissa käyttäen joko sijaintipaikkansa tai ulkomailla sijaitsevan sivukonttorinsa henkilökuntaa.

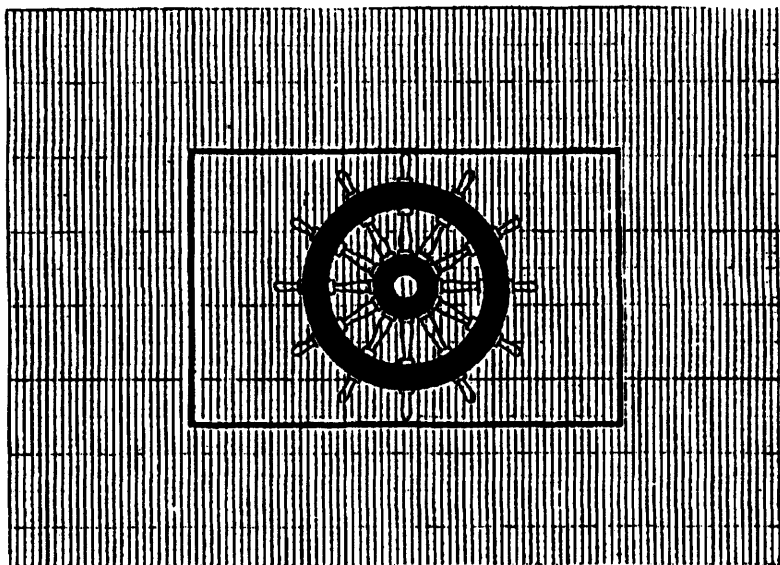
Mikäli ilmoitetun laitoksen sivuliike suorittaa vaatimustenmukaisuusarvioinnin, kaikki vaatimustenmukaisuusarviointiin liittyvät asiakirjat on annettava ilmoitetun laitoksen toimesta ja sen nimissä eikä sivukonttorin nimissä.

Ilmoitetun laitoksen toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut sivuliike voi kuitenkin antaa vaatimustenmukaisuusarviointeihin liittyviä asiakirjoja, jos se on kyseisen jäsenvaltion nimeämä.

LIITE D

Vaatimustenmukaisuusmerkki

Vaatimustenmukaisuusmerkki on seuraavanlainen:

Jos merkkiä pienennetään tai suurennetaan, on noudatettava edellä esitetyn piirroksen mittasuhteita.

Merkin eri osien pystymittojen on olennaisilta osin oltava samat, vähintään 5 mm korkeat.

Tästä vähimmäiskoosta voidaan poiketa, jos on kyse pienikokoisista laitteista.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

PÖYTÄKIRJA

Euroopan talousyhteisön ja Angolan kansantasavallan hallituksen välisessä Angolan edustalla harjoitettavaa kalastusta koskevassa sopimuksessa määrätyistä kalastusmahdollisuuksista ja taloudellisesta korvauksesta 3 päivän toukokuuta 1996 ja 2 päivän toukokuuta 1999 väliseksi ajaksi ⁽¹⁾

1 artikla

Sopimuksen 2 artiklassa tarkoitetut rajat ovat kolmen vuoden ajan 3 päivästä toukokuuta 1996 alkaen seuraavat:

1. Katkaravunpyyntialukset:

6 550 bruttorekisteritonnia (brt) kuukautta kohti keskimäärin vuosittain (enintään 22 alusta).

Yhteisön alusten pyytämät määrät eivät saa ylittää 5 000 tonnia levä- ja hietakatkarapuja, mistä kokonaismäärästä 30 prosenttia on leväkatkarapuja ja 70 prosenttia hietakatkarapuja.

2. Pohjakalatroolarit:

2 000 brt kuukautta kohti keskimäärin vuosittain.

3. Pohjasiima-alukset, kiinteä verkko:

1 750 brt kuukautta kohti keskimäärin vuosittain.

Centrophorus granulosus -lajiin kohdistettu pyynti on kielletty.

4. Nuottaa käyttävät tonnikan pakastusalukset:

9 alusta.

5. Pintasiima-alukset:

12 alusta.

6. Kokeiluna: pelagisten lajien kalastus:

2 alusta.

Ottaen huomioon tämän kalastuksen luonne, siihen sovelletaan kuuden kuukauden koeaikaa tämän pöytäkirjan voimaantulopäivästä.

2 artikla

1. Vahvistetaan sopimuksen 7 artiklassa tarkoitetuksi taloudelliseksi korvaukseksi 1 artiklassa määrätylle ajalle 31 000 000 ecua, joka maksetaan kolmena vuosieränä kalastusministeriön osoittamalle tilille.

2. Jos jotkin alukset poistuvat alueelta, jolla sopimusta sovelletaan, ja jos Angolan viranomaiset eivät hyväksy niiden korvaamista muilla aluksilla, yhteisölle siitä seuraava kalastusmahdollisuuksien pieneneminen antaa perusteen 1 kohdassa tarkoitetun taloudellisen korvauksen suhteelliseen mukautukseen.

3. Angolalla on yksinomainen toimivalta päättää korvauksen käyttötarkoituksesta.

3 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettuna aikana yhteisö osallistuu 5 000 000 ecun suuruisella summalla Angolan tieteellisten ja teknisten ohjelmien rahoitukseen (laitteet, infrastruktuuri, valvonta, seminaarit, opinnot, pienimuotoisen kalastuksen tukeminen, jne.). Tämä summa maksetaan kolmessa yhtä suuressa vuosierässä kalastusministeriön kalastustutkimusinstituutille. Osa tästä summasta voidaan käyttää kattamaan Angolan maksut kalastusalan kansainvälisille järjestöille ja kansainvälisiin kokouksiin osallistumisesta aiheutuvat maksut.

⁽¹⁾ Katso päätös 96/569/EY (EYVL N:o L 250, 2.10.1996, s. 14).

Tämän pöytäkirjan voimassaoloaikana yhteisö osallistuu vuosittain 350 000 ecun suuruisella summalla tieteellisten tutkimusten ja tutkimusohjelmien toteuttamiseen.

4 artikla

Sopimuspuolet ovat yhtä mieltä siitä, että merikalastuksen alalla työskentelevien henkilöiden ammattitaidon ja osaamisen kehittäminen on ensiarvoisen tärkeää sopimuspuolten välisen yhteistyön onnistumisen kannalta. Tätä varten yhteisö asettaa Angolan viranomaisten käyttöön tutkimusta ja käytännön harjoittelua varten apurahoja erilaisilla kalatalouteen liittyvillä tieteellisillä, teknisillä ja taloudellisilla aloilla.

Näitä apurahoja voidaan myös käyttää valtioissa, joiden kanssa yhteisöllä on yhteistyösopimus. Apurahojen kokonaiskustannukset saavat olla enintään 3 000 000 ecua. Tämä summa suoritetaan kalastusministeriön osoittamalle tilille kolmena yhtä suurena vuosieränä. Tämä ministeriö hallinnoi kaikkia apurahoja ja muita näin rahoitettuja toimia.

5 artikla

Jos yhteisö ei suorita 2, 3 ja 4 artiklassa määrättyjä maksuja vahvistetuissa määräajoissa, sopimuksen soveltaminen voidaan keskeyttää.

6 artikla

Kumotaan Euroopan talousyhteisön ja Angolan tasavallan hallituksen välisen Angolan edustalla harjoitettavaa kalastusta koskevan sopimuksen liite ja korvataan se tämän pöytäkirjan liitteillä A ja B.

7 artikla

Tämä pöytäkirja tulee voimaan sen allekirjoittamispäivänä.

Sitä sovelletaan 3 päivästä toukokuuta 1996.

LIITE A

Edellytykset yhteisön alusten Angolan vesialueilla harjoittamalle kalastukselle

A. LISENSSIHAKEMUS JA LISENSSIN MYÖNTÄMISTÄ KOSKEVAT MUODOLLISUUDET

- a) Euroopan yhteisöjen komissio esittää vähintään viisitoista päivää ennen halutun voimassaoloajan alkua Angolan toimivaltaisille kalastusviranomaisille Euroopan yhteisöjen komission Angolassa olevan edustuston välityksellä laivanvarustajan laatiman hakemuksen jokaisen sellaisen aluksen osalta, jolla aiotaan harjoittaa kalastustoimintaa tämän sopimuksen perusteella. Hakemukset on tehtävä käyttäen Angolan tätä tarkoitusta varten toimittamia lomakkeita, joiden mallit ovat lisäyksessä 1 ja 2. Ensimmäiseen hakemuskavakkeeseen on liitettävä aluksen vetoisuustodistus. Jokaiseen lisenssihakemukseen on liitettävä tosite lisenssin voimassaoloaikaa vastaavan maksun suorittamisesta.

Tätä pöytäkirjaa sovellettaessa sopimuksen mukaisesti kalastavien yhteisön alusten pyytämät kalastustuotteet ovat yhteisön alkuperää.

- b) Lisenssi myönnetään laivanvarustajalle aluskohtaisesti. Aluskohtainen lisenssi voidaan Euroopan yhteisöjen komission pyynnöstä korvata todistettavan ylivoimaisen esteen sattuessa toiselle ominaisuuksiltaan vastaavanlaiselle yhteisön alukselle myönnettävällä lisenssillä.
- c) Angolan viranomaiset luovuttavat lisenssit aluksen päällikölle Luandan satamassa toimivaltaisen viranomaisen tarkastettua aluksen. Tonnikala- tai pintasiima-alusten ollessa kyseessä jäljennös lisenssistä voidaan lähettää telekopiona laivanvarustajille tai heidän edustajilleen tai asiamiehilleen.
- d) Angolan toimivaltainen kalastusviranomainen antaa tiedon myönnettyistä lisensseistä Euroopan yhteisöjen komission Angolassa olevalle edustustolle.
- e) Lisenssiä on säilytettävä jatkuvasti aluksella; tonnikala- ja pintasiima-alusten osalta kuitenkin heti kun ilmoitus Euroopan yhteisöjen komission Angolan viranomaisille suorittamasta ennakkomaksusta on saatu, alus merkitään kalastukseen oikeutettujen alusten luetteloon, ja siitä ilmoitetaan kalastuksen valvonnasta vastaaville Angolan viranomaisille. Kunnes lopullinen lisenssi annetaan, on mahdollista saada telekopiona jäljennös lisenssistä. Jäljennös on säilytettävä aluksella.
- f) Lisenssit ovat voimassa yhden vuoden ajan.
- g) Kutakin alusta edustaa kalastusministeriön valtuuttama asiamies, jonka virallinen kotipaikka on Angolassa.
- h) Angolan viranomaiset antavat viipymättä tiedot käytettävistä pankkitileistä ja valuutoista tämän sopimuksen rahoitusta koskevaa täytäntöönpanoa varten.

B. LISENSSIMAKSUT

I. Troolareihin sovellettavat määräykset

Lisenssimaksuiksi vahvistetaan:

- katkaravunpyyntialuksille: 56 ecua bruttorekisteritonnia kohti kuukaudessa,
- pohjakalojen kalastukseen: 195 ecua bruttorekisteritonnia kohti vuodessa.

Maksut voidaan suorittaa neljännes- tai puolivuositain. Tällöin summaa korotetaan vastaavasti 5 tai 3 prosentilla.

II. Tonnikala- ja pintasiima-aluksiin sovellettavat määräykset

Lisenssimaksuiksi vahvistetaan 20 ecua Angolan kalastusvyöhykkeellä pyydettyä kalatonta kohti.

Lisenssit myönnetään Angolalle kunkin nuottaa käyttävän tonnikalan pakastusaluksen osalta ennakoon suoritettavaa 4 000 ecun suuruista kiinteää vuosimaksua vastaan, joka vastaa vuoden aikana Angolan vesillä pyydetystä 200 tonnin saaliista suoritettavaa maksua, sekä kunkin pintasiimaluksen osalta 2 000 ecun suuruista kiinteää vuosimaksua vastaan, joka vastaa vuoden aikana Angolan vesillä pyydetystä 100 tonnin saaliista suoritettavaa maksua.

Euroopan yhteisöjen komissio vahvistaa kutakin pyyntivuotta seuraavan vuoden ensimmäisen vuosineljänneksen päättyessä alusten laatimien ja alueella olevan erikoistuneen tieteellisen laitoksen vahvistamien saalisilmoitusten perusteella kunakin kalastusvuonna suoritettujen maksujen lopullisen tilityksen.

Tämä tilitys annetaan samanaikaisesti tiedoksi Angolan viranomaisille ja laivanvarustajille. Laivanvarustajien on suoritettava Angolan viranomaisille kaikki mahdolliset lisämaksut viimeistään kolmen päivän kuluessa lopullisen tilityksen tiedoksi antamisesta rahalaitoksessa tai missä tahansa muussa kyseisten viranomaisten osoittamassa laitoksessa avatulle tilille.

Jos lopullisen tilityksen määrä on kuitenkin edellä tarkoitettua lisenssimaksua pienempi, syntynyttä tilityseroa ei palauteta varustajalle.

C. BIOLOGINEN PALAUTUMISAIKA

Vuosittain voidaan vahvistaa katkaravun kalastukselle biologinen palautumisaika käynnissä olevan tieteellisen tarkkailun tulosten perusteella. Tästä ajanjaksosta ilmoitetaan komissiolle ja varustajille vähintään kolme kuukautta aikaisemmin. Varustajat eivät maksa lisenssimaksua biologiselta palautumisajalta.

D. SIVUSAALIIT

Katkaravunpyyntialusten sivusaaliit ovat laivanvarustajien omaisuutta. Heillä on lupa pyytää taskurapuja 500 tonniin asti vuodessa.

E. SAALIIN PURKAMINEN ALUKSESTA

Yhteisön pintasiima-alukset pyrkivät osallistumaan tavarantoimittamiseen Angolan tonnikalasäilyketehtäisiin niiden kalastusvyöhykkeellä harjoittaman pyyntiponnistuksen mukaisesti laivanvarustajien ja Angolan kalastusviranomaisten yhteisestä sopimuksesta vahvistamalla summalla, joka perustuu kansainvälisten markkinoiden senhetkisiin hintoihin. Summa maksetaan vaihdettavana valuuttana.

F. JÄLLEENLAIVAUKSET

Kaikista jälleenlaivauksista on ilmoitettava kahdeksan päivää aiemmin Angolan toimivaltaisille kalastusviranomaisille, ja ne on suoritettava joko Luandan tai Lobiton lahdella Angolan veroviranomaisten läsnäollessa.

Jäljennös edellisen kuukauden jälleenlaivausasiakirjoista on toimitettava kalastusministeriön tarkastus- ja valvontaosastolle viisitoista päivää ennen kunkin kuukauden loppua.

G. SAALISILMOITUKSET

1. Katkaravunpyyntialukset ja pohjatroularit:

- a) Näiden alusten on annettava Euroopan yhteisöjen komission edustuston välityksellä tiedoksi Luandassa olevalle kalastustutkimusinstituutille kunkin kalastusvuoden lopussa lisäyksissä 3 ja 4 olevat kalastuspäiväkirjat.

Lisäksi kunkin aluksen on toimitettava kalastusministeriön suunnitteluosastolle kuukausikertomus, josta käy ilmi kuukauden aikana pyydetty saaliit sekä aluksella kuukauden viimeisenä päivänä olevat saalismäärät. Tämä kertomus on esitettävä viimeistään kyseistä kuukautta seuraavien neljänkymmenenviiden päivän aikana. Näiden määräysten noudattamatta jättämisen varalta Angola pidättää itsellään oikeuden soveltaa voimassa olevassa lainsäädännössään säädettyjä seuraamuksia.

- b) Niiden on lisäksi annettava tiedoksi Luandan radioasemalle päivittäin maantieteellinen sijaintinsa ja edellisen päivän saaliinsa. Radiokutsutunnus ilmoitetaan laivanvarustajalle kalastuslisenssiä myönnettäessä. Jos tätä radioasemaa ei pystytä käyttämään, alukset voivat käyttää muita vaihtoehtoisia tiedoksiantokeinoja, kuten esimerkiksi teleksiä tai sähköttä.

Kalastusalukset voivat poistua Angolan kalastusvyöhykkeeltä ainoastaan kalastusministeriön tarkastus- ja valvontaosaston ennakolta antamalla luvalla ja aluksella olevien saaliiden tarkastamisen jälkeen.

2. Tonnikala- ja pintasiima-alukset

Angolan kalastusvyöhykkeellä kalastustoimintaa harjoittaessaan alusten on annettava tiedoksi Luandan radioasemalle joka kolmas päivä sijaintinsa ja pyytämiensä saaliiden määrät. Angolan kalastusvyöhykkeelle saapuessaan tai sieltä poistuessaan alukset antavat tiedoksi sijaintinsa ja aluksessa olevien saaliiden määrän Luandan radioasemalle.

Jos tätä radioasemaa ei pystytä käyttämään, alukset voivat käyttää muita vaihtoehtoisia tiedoksiantokeinoja, kuten esimerkiksi teleksiä tai sähköttä.

Lisäksi aluksen päällikön on pidettävä lisäyksen 5 mukaista kalastuspäiväkirjaa jokaisen Angolan kalastusvyöhykkeellä viettämänsä kalastusajanjakson aikana.

Lomakkeen on oltava selvästi täytetty, aluksen päällikön allekirjoittama ja se on lähetettävä kalastusministeriön tarkastus- ja valvontaosastolle Luandassa sijaitsevan Euroopan yhteisöjen komission edustuston välityksellä neljäkymmenenviiden päivän kuluessa.

Tämän määräyksen noudattamatta jättämisen varalta Angola pidättää itsellään oikeuden soveltaa omassa voimassa olevassa lainsäädännössään säädettyjä seuraamuksia.

H. KALASTUSVYÖHYKKEET

- a) Kalastusvyöhykkeisiin, joille katkaravunpyyntialuksilla on pääsy, sisältyvät kaikki Angolan tasavallan suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvat, linjan 12° 20' pohjoispuolella ja 12 meripeninkulman rajan ulkopuolella olevat vesialueet perusviivoista mitattuna.
- b) Kalastusvyöhykkeisiin, joille nuottaa käytävillä tonnikalan pakastusaluksilla ja pintasiima-aluksilla on pääsy, sisältyvät kaikki Angolan tasavallan suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvat 12 meripeninkulman rajan ulkopuolella olevat vesialueet perusviivoista mitattuna.
- c) Kalastusvyöhykkeisiin, joille pohjakalojen kalastusta harjoittavilla aluksilla on pääsy, sisältyvät Angolan tasavallan suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvat vesialueet, jotka
- troolarien osalta sijaitsevat 12 meripeninkulman rajan ulkopuolella perusviivasta mitattuna ja jota rajoittaa pohjoisessa 13° 00' eteläinen leveyspiiri ja etelässä linja, joka sijaitsee 5 meripeninkulmaa pohjoiseen Angolan ja Namibian yksinomaisessa käytössä olevien talousvyöhykkeiden rajasta,
 - muita pyydyksiä käyttävien alusten osalta sijaitsevat 8 meripeninkulman rajan ulkopuolella perusviivasta mitattuna ja joita rajoittaa etelässä linja, joka sijaitsee 5 meripeninkulmaa pohjoiseen Angolan ja Namibian yksinomaisessa käytössä olevien talousvyöhykkeiden rajasta.

I. ALUKSEN MIEHISTÖN OTTAMINEN

Laivanvarustajan, jolle on myönnetty kalastuslisenssi tämän sopimuksen perusteella, on osallistuttava vähintään viiden kalastusministeriön esittämästä luettelosta vapaasti valittavan angolalaisen merimiehen oppisopimuskoulutukseen kullakin aluksella, lukuun ottamatta nuottaa käyttäviä tonnikalan pakastusaluksia ja pintasiima-aluksia.

Jos aluksella on Angolan pyynnöstä mukana tarkkailija, tämän katsotaan kuuluvan viiden edellä tarkoitetun merimiehen joukkoon.

Yhteisön varustajien on pyrittävä lisäämään merimiesten lukumäärää ja tehostamaan näiden ammatillista koulutusta.

Laivanvarustaja huolehtii sopimuspuolten vahvistamien ehtojen mukaisesti merimiesten palkoista, jotka suoritetaan kalastusministeriön osoittamassa rahalaitoksessa avatulle tilille. Palkan on sisällettävä kaikenkattava henkivakuutus.

J. TIETEELLISET TARKKAILIJAT

Kaikkia aluksia voidaan pyytää ottamaan alukselle kalastusministeriön nimeämä ja palkkaama tieteellinen tarkkailija.

Tällä tieteellisellä tarkkailijalla on aluksella ollessaan oltava vastaavat olosuhteet kuin aluksen päällystöllä. Tieteellisellä tarkkailijalla on oltava käytössään kaikki tarvittavat keinot ja välineet tehtäviensä suorittamiseksi. Tieteellisten tarkkailijoiden työstä ja heidän alukselle ottamiselleen asetetuista edellytyksistä ei saa aiheutua keskeytystä tai haittaa kalastustoiminnalle.

Tarkkailijoiden aluksella olosta koituvien kustannusten korvaamiseksi Angolalle laivanvarustajat maksavat 15 ecua jokaiselta päivältä, jona tarkkailija harjoittaa toimintaansa aluksella. Tieteellisen tarkkailijan aluksella olon kesto aika on yksi kalastusmatka.

K. TARKASTUS JA VALVONTA

Angolan viranomaisten pyynnöstä Angolan kalastustoiminnan tarkastuksesta ja valvonnasta vastaavilla virkamiehillä on oltava pääsy kaikkiin tämän sopimuksen nojalla toimiviin yhteisön kalastusaluksiin, ja heitä avustetaan tehtäviensä suorittamisessa.

Nämä virkamiehet eivät saa viipyä aluksella kauemmin kuin heidän tehtäviensä suorittamiseksi on tarpeen.

L. POLTTOAINEEN HANKKIMINEN, KORJAUKSET SEKÄ MUIDEN PALVELUIDEN SUORITTAMINEN

Kaikkien tämän sopimuksen nojalla Angolan kalastusvyöhykkeellä toimivien alusten, lukuun ottamatta tonnikala-aluksia, on hankittava polttoaineensa ja vetensä sekä tehtävä alusten telakalla suoritettava huolto ja korjaukset aina kun mahdollista Angolassa.

Miehistöjen kuljetuksissa on käytettävä samoin edellytyksin Angolan kansallista lentoyhtiötä (TAAG).

Polttoaineen hankkiminen on kielletty muualta kuin Luandan tai Lobiton satamista, jollei kalastusministeriön tarkastus- ja valvontaosasto anna siihen lupaa.

M. SILMÄKOKO

Pienin sallittu silmäkoko on seuraava:

- a) Katkaravun pyynti: 40 millimetriä,
- b) Pohjakalojen pyynti: 110 millimetriä.

Uusia silmäkokoja sovelletaan yhteisön aluksiin vasta kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun asiasta on ilmoitettu Euroopan yhteisöjen komissiolle.

N. ALUKSEN TARKASTUSMENETTELY

Luandassa olevalle Euroopan yhteisöjen komission edustustolle annetaan tieto neljänkymmenen kahdeksan tunnin kuluessa jokaisen yhteisön jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivan, Angolan kalastusvyöhykkeellä olevan kalastusaluksen tämän sopimuksen mukaisesta tarkastuksesta sekä samanaikaisesti kertomus tähän tarkastukseen johtaneista olosuhteista ja syistä.

Jäljennös edellisen kuukauden jälleenaivausasiakirjoista on toimitettava kalastusministeriön tarkastus- ja valvontaosastolle viisitoista päivää ennen kunkin kuukauden loppua.

D. SAALISILMOITUKSET

- a) Näiden alusten on annettava Euroopan yhteisöjen komission edustuston välityksellä tiedoksi Luandassa olevalle kalastustarkastuskeskukselle kunkin kalastusvuoden lopussa lisäyksessä 6 olevat kalastuspäiväkirjat.

Lisäksi kunkin aluksen on toimitettava kalastusministeriön suunnitteluosastolle kuukausikertomus, josta käy ilmi kuukauden aikana pyydetty saaliit sekä aluksella kuukauden viimeisenä päivänä olevat saalismäärät. Tämä kertomus on esitettävä viimeistään kyseistä kuukautta seuraavien neljänkymmenviiden päivän aikana.

- b) Kalastusalukset voivat poistua Angolan kalastusvyöhykkeeltä ainoastaan kalastusministeriön tarkastus- ja valvontaosaston ennakolta antamalla luvalla ja aluksella olevien saaliiden tarkastamisen jälkeen.

Näiden määräysten noudattamatta jättämisen varalta Angola pidättää itsellään oikeuden soveltaa voimassa olevassa lainsäädännössään säädettyjä seuraamuksia.

E. KALASTUSVYÖHYKKEET

Kalastusvyöhykkeisiin, joille pelagisia lajeja pyytävillä aluksilla on pääsy, sisältyvät Angolan tasavallan suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvat 12 meripeninkulman rajan ulkopuolella olevat vesialueet.

F. ALUKSEN MIEHISTÖN OTTAMINEN

Koejakson aikana pelagisia lajeja pyytävillä aluksilla ei ole velvollisuutta ottaa miehistöön angolalaisia merimiehiä.

G. TIETEELLISET TARKKAILIJAT

Kaikkia aluksia voidaan pyytää ottamaan alukselle kalastusministeriön nimeämä ja palkkaama tieteellinen tarkkailija.

Tällä tieteellisellä tarkkailijalla on aluksella ollessaan oltava vastaavat olosuhteet kuin aluksen päällystöllä. Tieteellisellä tarkkailijalla on oltava käytössään kaikki tarvittavat keinot ja välineet tehtäviensä suorittamiseksi. Tieteellisten tarkkailijoiden työstä ja heidän alukselle ottamiselleen asetetuista edellytyksistä ei saa aiheutua keskeytystä tai häirtää kalastustoiminnalle.

Tarkkailijoiden aluksella olosta koituvien kustannusten korvaamiseksi Angolalle laivanvarustajat maksavat 15 ecua jokaiselta päivältä, jona tarkkailija harjoittaa toimintaansa aluksella. Tieteellisen tarkkailijan aluksella olon kestoaika on yksi kalastusmatka.

H. TARKASTUS JA VALVONTA

Angolan viranomaisten pyynnöstä Angolan kalastustoiminnan tarkastuksesta ja valvonnasta vastaavilla virkamiehillä on oltava pääsy kaikkiin tämän sopimuksen nojalla toimiviin pelagisia lajeja pyytäviin yhteisön aluksiin, ja heitä avustetaan tehtäviensä suorittamisessa.

Nämä virkamiehet eivät saa viipyä aluksella kauemmin kuin heidän tehtäviensä suorittamiseksi on tarpeen.

I. POLTTOAINEEN HANKKIMINEN, KORJAUKSET SEKÄ MUIDEN PALVELUJEN SUORITTAMINEN

Kaikkien tämän sopimuksen nojalla Angolan kalastusvyöhykkeellä toimivien alusten on hankittava polttoaineensa ja vetensä sekä tehtävä alusten telakalla suoritettava huolto ja korjaukset aina kun mahdollista Angolassa.

Miehistöjen kuljetuksissa on käytettävä samoin edellytyksin Angolan kansallista lentoyhtiötä (TAAG).

Polttoaineen hankkiminen on kielletty muualta kuin Luandan tai Lobiton satamista, jollei kalastusministeriön tarkastus- ja valvontaosasto anna siihen lupaa.

J. SILMÄKOKO

Pienin käytettävä silmäkoko on kansallisessa lainsäädännössä vahvistettu silmäkoko.

K. ALUKSEN TARKASTUSMENETTELY

Komission Luandassa olevalle edustustolle annetaan tieto neljänkymmenen kahdeksan tunnin kuluessa jokaisen yhteisön jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivan, Angolan kalastusvyöhykkeellä olevan kalastusaluksen tämän sopimuksen mukaisesta tarkastuksesta sekä samanaikaisesti kertomus tähän tarkastukseen johtaneista olosuhteista ja syistä.

Lisäys 1

LUPAHAKEMUS ANGOLAN VESILLÄ HARJOITETTAVAA KATKARAVUN-
JA POHJAKALOJENPYyntiÄ VARTEN

A OSA

1. Omistajan/laivanvarustajan nimi:
2. Omistajan/laivanvarustajan kansallisuus:
3. Omistajan/laivanvarustajan liikeosoite:
.....
.....
4. Mahdollisesti käytettävät kemialliset lisäaineet (kauppanimi ja koostumus):
.....
.....
.....

B OSA

Kaikkien alusten täytettävä

1. Voimassaoloaika:
2. Aluksen nimi:
3. Rakennusvuosi:
4. Alkuperäinen lippuvaltio:
5. Nykyinen lippuvaltio:
6. Päivä, jona alus on siirtynyt nykyisen lipun alle:
7. Hankintavuosi:
8. Rekisterisatma ja -numero:
9. Pyyntimuoto:
10. Bruttovetoisuus:
11. Radiokutsutunnus:
12. Suurin kokonaispituus (m):
13. Keularanka (m):
14. Sivukorkeus (m):
15. Rungon rakennusmateriaali:
16. Koneteho:
17. Nopeus (solmua):
18. Jäähdytysuoneen tilavuus:
19. Säiliöiden vetoisuus (m³):
20. Kalaruumien vetoisuus (m³):
21. Rungon väri:
22. Kansirakennusten väri:

23. Aluksen tietoliikennelaitteet:

Tyyppi	Merkki	Teho (wattia)	Rakennus- vuosi	Taajuudet	
				Vastaanotto	Lähetys

24. Navigointi- ja etsintälaitteet

Tyyppi	Merkki	Malli	Toimintasäde

25. Aluksen päällikön nimi:

26. Aluksen päällikön kansallisuus:

Liitteet:

- kolme värivalokuvaa aluksesta (sivusuunnasta katsottuna),
- kuva ja yksityiskohtainen selostus käytettävistä pyydyksistä,
- asiakirja, jolla omistajan/laivanvarustajan edustaja valtuutetaan allekirjoittamaan tämä hakemus.

.....
(Hakemuksen päiväys)

.....
(Omistajan/laivanvarustajan allekirjoitus)

Lisäys 2

LUPAHAKEMUS ANGOLAN VESILLÄ HARJOITETTAVAA TONNIKALANPYYNTIÄ VARTEN

A OSA

1. Omistajan/laivanvarustajan nimi:
2. Omistajan/laivanvarustajan kansallisuus:
3. Omistajan/laivanvarustajan liikeosoite:
.....
.....

B OSA

Kaikkien alusten täytettävä

1. Voimassaoloaika:
2. Aluksen nimi:
3. Rakennusvuosi:
4. Alkuperäinen lippuvaltio:
5. Nykyinen lippuvaltio:
6. Päivä, jona alus on siirtynyt nykyisen lipun alle:
7. Hankintavuosi:
8. Rekisterisatama ja -numero:
9. Pyyntimuoto:
10. Bruttovetoisuus:
11. Radiokutsutunnus:
12. Suurin kokonaispituus (m):
13. Keularanka (m):
14. Sivukorkeus (m):
15. Rungon rakennusmateriaali:
16. Konetehto:
17. Nopeus (solmua):
18. Hytit:
19. Säiliöiden vetoisuus (m³):
20. Kalaruumien vetoisuus (m³):
21. Jäädytyskapasiteetti (tonnia/24 h) ja käytetty jäädytysjärjestelmä:
.....
22. Rungon väri:
23. Kansirakennusten väri:

24. Aluksen tietoliikennelaitteet:

Tyyppi	Merkki	Malli	Teho (wattia)	Rakennus- vuosi	Taajuudet	
					Vastaanotto	Lähetys

25. Navigointi- ja etsintälaitteet

Tyyppi	Merkki	Malli	Toimintasäde

26. Käytetyt lisäalukset (kunkin aluksen osalta):
- 26.1. Bruttovetoisuus:
- 26.2. Suurin kokonaispituus (m):
- 26.3. Keularanka (m):
- 26.4. Sivukorkeus (m):
- 26.5. Rungon rakennusmateriaali:
- 26.6. Koneteho:
- 26.7. Nopeus (solmua):
27. Kalojen ilmasta käsin suoritettavaan etsimiseen käytettävät lisälaitteet (vaikka eivät kuuluisi kiinteästi alukseen):
-
28. Rekisterisatama:
29. Aluksen päällikön nimi:
30. Aluksen päällikön kansallisuus:

Liitteet:

- kolme värivalokuvaa aluksesta (sivusuunnasta katsottuna), lisäkalastusaluksista ja kalojen ilmasta käsin suoritettavaan etsimiseen käytettävistä lisälaitteista,
- kuva ja yksityiskohtainen selostus käytettävistä pyydyksistä,
- asiakirja, jolla omistajan/laivanvarustajan edustaja valtuutetaan allekirjoittamaan tämä hakemus.

.....
(Hakemuksen päiväys).....
(Omistajan/laivanvarustajan allekirjoitus)

Lisäys 3.1

KALASTUSPÄIVÄKIRJA

(kaikille pohjatroulareille)

INSTITUTO DE INVESTIGAÇÃO PESQUEIRA

Saalis	(13)	N:o	N:o	N:o	N:o	N:o
Päivämäärä	(14)					
Leveyspiiri	(15)					
Pituuspiiri	(16)					
Luotaus (m)	(17)					
Kesto (h)	(18)					
Saaliiden kokonaismäärä (kg)	(19)					

1. Carapau					
2. Sardinelas					
3. Espadas					
4. Marionga					
5. Cachucho					
6. Tico tico					
7. Dentão					
8. Bicuda					
9. Pescada					
10. Calafate					
11. Corvinas					
12. Dentinho					
13. Roncador					
14. Raias					
15. Tubarões					
16. Camarões					
17. Chocos					
18. Lulas					

Jalostetun kalan kononaismäärä (kg)

Laji	Kokoinen	Kalafilee	Pää pois-tettu

Poisheitetyt

[illegible]

Lisäys 3.2

MATKAPÄIVÄKIRJA

Radiokutsutunnus (1)			
Rekisteröinti (2)		Päivämäärä	Lähtö (6)
Aluksen nimi (3)		Satama	
Kansallisuus (4)		Aluksen päällikön nimi ja allekirjoitus (8)	
Laivanvarustaja (5)			

PYYDYKSET (koot täsmennettävä ja merkittävä) (9)

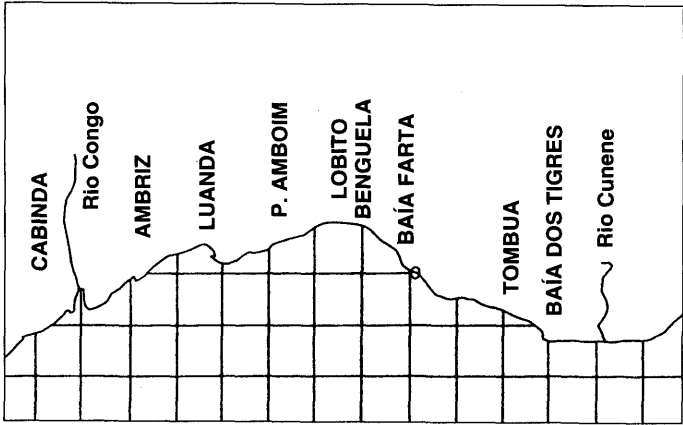
Pydykset	Yläpaula (m) (g)	Alapaula (m)	Troolin perän silmäkoko (mm)
Pohjatrooli (a)			
Pelaginen trooli (b)			
Katkaraputrooli (c)			
	Kohopaula	Käyttösyvyys (m)	
Nuotta (d)			
	Pituus (m)	Käytetyt koukut	
Pintasiima (e)			
	Pituus (m)	Käyttösyvyys (m)	
Verkko/Riimuverkko (f)			
Muut (täsmennettävä)			

PÄÄASIALLISET SAALISLAJIT (Mainitkaa nimi tai järjestysnumero) (10)

--	--

Merkittää KALASTUSPÄIVIEN KOKONAISLUKUMÄÄRÄ oheisen taulukon kohtaan (11)

SAALIIDEN KOKONAISMÄÄRÄ (kg) (kaiken aluksella olevan kalan paino) (12)

Lisäys 4.1

KALASTUSPÄIVÄKIRJA

(kaikille katkaravunpyyntialuksille)

INSTITUTO DE INVESTIGAÇÃO PESQUEIRA

Saalis	(13)	N:o	N:o	N:o	N:o	N:o
Päivämäärä	(14)					
Leveyspiiri	(15)					
Pituuspiiri	(16)					
Luotaus (m)	(17)					
Kesto (t)	(18)					
Saaliiden kokonaismäärä (kg)	(19)					

1. Gamba					
2. Alistado					
3. Carabineiro					
4. Lagostinho					
5. Caranguejo					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					
11.					
12.					
13.					

Huom. Tutkikaa liitteenä olevaa taulukkoa ja varmistakaa lajin nimi omalla kielellänne.

Jalostetun kalan kokonaismäärä (kg)

Laji	Pää poistettu	Muut

Poisheitetyt

[illegible]

Lisäys 4.2

MATKAPÄIVÄKIRJA

Radiokutsutunnus (1)			
Rekisteröinti (2)		Päivämäärä	Lähtö (6)
Aluksen nimi (3)		Satama	Saapuminen (7)
Kansallisuus (4)		Aluksen päällikön nimi ja allekirjoitus (8)	
Laivanvarustaja (5)			

PYYDYKSET (koot täsmennettävä ja merkittävä) (9)

Pyydykset	Yläpaula (m) (g)	Alapaula (m)	Troolin perän silmäkoko (mm)
Pohjatrooli (a)			
Pelaginen trooli (b)			
Katkaraputrooli (c)			
Nuotta (d)	Kohopaula	Käyttösyvyys (m)	
Pintasima (e)	Pituus (m)	Käytetty koukut	
Verkko/Rimuverkko (f)	Pituus (m)	Käyttösyvyys (m)	
Muut (täsmennettävä)			

PÄÄASIALLISET SAALISLAJIT (Mainitkaa nimi tai järjestysnumero) (10)

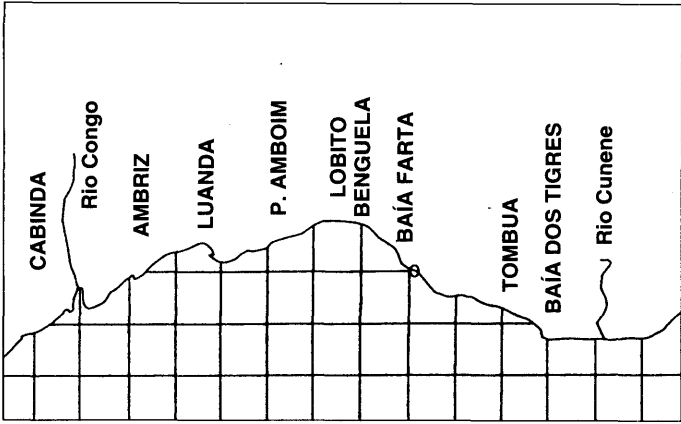
--	--

Merkittää KALASTUSPÄIVIEN KOKONAISLUKUMÄÄRÄ oheisen taulukon kohtaan (11)

--

SAALIIDEN KOKONAISMAÄRÄ (kg) (kaiken aluksella olevan kalan paino) (12)

--

Lisäys 6

PELAGISTEN LAJIEN KALASTUSTA KOSKEVAT TILASTOTIEDOT

KALASTUSMINISTERIÖ

Kuukausi: Vuosi:

Aluksen nimi		Moottorinteho		Kalastusmenetelmä		Lajit (kg)	Yhteensä	Muut	Yhteensä		
Kansallisuus (lippuvaltio)		Bruttovetoisuus		Rekisterisatama							
Päivämäärä		Kalastusvyöhyke		Kalastustuntien määrä		Makrilli ja piikkimakrilli				Yhteensä	
		Pituus	Leveys	Vetojen määrä	Makrilli	Piikkimakrilli					
1)											
2)											
3)											
4)											
5)											
6)											
7)											
8)											
9)											
10)											
11)											
12)											
13)											
14)											
15)											
16)											
17)											
18)											
19)											
20)											
21)											
22)											
23)											
24)											
25)											
26)											
27)											
28)											
29)											
30)											
31)											
TOTAL											

PÖYTÄKIRJA

Euroopan yhteisön ja São Tomén ja Príncipen demokraattisen tasavallan hallituksen välisessä São Tomén ja Príncipen edustalla harjoitettavaa kalastusta koskevassa sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta 1 päivän kesäkuuta 1996 ja 31 päivän toukokuuta 1999 väliseksi ajaksi ⁽¹⁾

1 artikla

Sopimuksen 2 artiklan mukaisesti myönnetty kalastusmahdollisuudet vahvistetaan 1 päivästä kesäkuuta 1996 alkaen kolmen vuoden ajaksi 37:lle nuottaa käyttävälle tonnikalan pakastusalukselle, 7:lle vapapyydyksiä käyttävälle tonnikala-alukselle ja 25 pintasiima-alukselle.

2 artikla

1. Sopimuksen 6 artiklassa tarkoitetun taloudellisen korvauksen suuruudeksi vahvistetaan 1 artiklassa määrättyä ajaksi 1 800 000 ecua, joka maksetaan kolmena samansuuruisena vuosieränä. Tämä taloudellinen korvaus vastaa São Tomén ja Príncipen vesialueilla vuoden aikana pyydettyä 9 000 tonnin saalismäärää. Jos yhteisön alusten São Tomén ja Príncipen vesialueilla pyytämien tonnikalojen määrä ylittää tämän määrän, yhteisö korottaa edellä mainittua summaa 50 eculla lisätonnilta.

2. São Tomén ja Príncipen demokraattisen tasavallan hallituksella on yksinomainen toimivalta päättää kyseisen korvauksen käyttötarkoituksesta. Korvaussumma maksetaan São Tomén ja Príncipen keskuspankin tilille.

3 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettuna ajanjaksona yhteisö antaa 2 artiklassa tarkoitetun korvauksen lisäksi 187 500 ecua rahoitusta tieteellisiin tai teknisiin ohjelmiin, jotka on tarkoitettu São Tomén ja Príncipen yksinomaisen talousvyöhykkeen kalavarojen sekä biologisen tuntemuksen parantamiseen.

2. Yhteisön ja São Tomén ja Príncipen toimivaltaiset viranomaiset laativat nämä ohjelmat yhteistyössä ja yhteisö osallistuu tarvittaessa niiden täytäntöönpanoon. Kun ohjelmien sisältö on hyväksytty, ohjelmien rahoitus maksetaan São Tomén ja Príncipen toimivaltaisten viranomaisten ilmoittamalle tilille.

3. São Tomén ja Príncipen toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava Euroopan yhteisöjen komission yksiköille kertomus hyväksyttyjen ohjelmien täytäntöönpanosta ja saavutetuista tuloksista. Euroopan yhteisöjen komissio varaa itselleen oikeuden pyytää São Tomén ja Príncipen viranomaisilta tieteellisiä lisäselvityksiä.

4 artikla

1. Molemmat osapuolet ovat yhtä mieltä siitä, että merikalastuksen alalla työskentelevien henkilöiden pätevyyden ja osaamisen kehittäminen on osapuolten välisen yhteistyön onnistumiselle ensiarvoisen tärkeää. Sen vuoksi, 2 artiklassa tarkoitetun korvauksen lisäksi, yhteisö

a) helpottaa São Tomén ja Príncipen kansalaisten pääsyä yhteisön jäsenvaltioiden laitoksiin ja myöntää heille opinto- ja koulutusapurahoja kalatalouteen liittyvissä tieteellisissä, teknisissä ja taloudellisissa oppiaineissa. 35 000 ecun määrä näistä apurahoista voidaan käyttää myös sellaisissa valtioissa, joiden kanssa yhteisöllä on yhteistyösopimus;

b) rahoittaa São Tomén ja Príncipen osallistumista Guineanlahden alueellisen kalastuskomitean ja kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission (ICCAT) toimintaan 90 000 ecun määrällä;

c) tukee kalatalousalan kansainvälisiin kokouksiin tai koulutukseen osallistumista 62 500 ecun määrällä.

2. Edellä mainitut määrät maksetaan maatalous- ja kalastusministeriön ilmoittamille tileille kolmena samansuuruisena vuosieränä. Kyseinen ministeriö johtaa kaikkia näin rahoitettuja 1 kohdassa tarkoitettuja toimia ja antaa komission yksiköille tiedoksi varojen käyttöä koskevan yksityiskohtaisen kertomuksen.

5 artikla

Jos yhteisö ei suorita 2 ja 3 artiklassa määrättyjä maksuja, tämän pöytäkirjan soveltaminen voidaan keskeyttää.

⁽¹⁾ Katso päätös 96/623/EY (EYVL N:o L 279, 31.10.1996, s. 30).

6 artikla

Kumotaan Euroopan yhteisön ja São Tomén ja Príncipen demokraattisen tasavallan hallituksen välisen São Tomén ja Príncipen rannikon edustalla tapahtuvaa kalastusta koskevan sopimuksen liite ja korvataan se tämän pöytäkirjan liitteellä.

7 artikla

Tämä pöytäkirja tulee voimaan allekirjoituspäivänään.

Sitä sovelletaan 1 päivästä kesäkuuta 1996.

LIITE

Edellytykset yhteisön alusten São Tomén ja Príncipen kalastusvyöhykkeellä harjoittamalle kalastukselle

1. Sopimuksen 4 artiklassa tarkoitetut lisenssihakemusta ja lisenssin antamista koskevat menettelyt ovat seuraavat:

Yhteisön toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä komission São Toméstä ja Príncipestä vastaavan edustuston välityksellä São Tomén ja Príncipen tasavallan maatalous- ja kalastusministeriölle hakemus jokaisesta aluksesta, jolla halutaan kalastaa sopimuksen perusteella, vähintään kaksikymmentä päivää ennen lisenssin haetun voimassaolon alkamista.

Hakemukset on tehtävä São Tomén ja Príncipen demokraattisen tasavallan hallituksen tätä tarkoitusta varten toimittamalla lomakkeella, jonka malli on annettu jäljempänä (lisäys I).

Kahdenkymmenen päivän määräajan kuluessa hakemuksen jättämisestä São Tomén ja Príncipen viranomaiset antavat lisenssit laivanvarustajille tai näiden edustajille komission São Toméstä ja Príncipestä vastaavan edustuston välityksellä.

Lisenssi myönnetään tietylle alukselle eikä sitä voi siirtää toiselle alukselle. Kuitenkin Euroopan yhteisöjen komission pyynnöstä aluksen lisenssi voidaan korvata ja todistetun ylivoimaisen esteen vuoksi korvataan toiselle, samanlaiset ominaisuudet omaavalle alukselle myönnettävällä uudella lisenssillä. Korvattavan aluksen varustajan on palautettava peruutettu lisenssi São Tomén ja Príncipen maatalous- ja kalastusministeriölle Euroopan yhteisöjen komission São Toméstä ja Príncipestä vastaavan edustuston välityksellä.

Uudessa lisenssissä on ilmoitettava:

- antamispäivä;
- kyseisen lisenssin korvaavan edellisen aluksen lisenssin jäljellä olevan voimassaoloajan loppuun asti.

Tällaisessa tapauksessa jäljempänä 5 kohdassa säädettyä uutta kiinteää summaa ei makseta.

Lisenssiä on jatkuvasti säilytettävä aluksella; kuitenkin heti kun Euroopan komission São Tomén ja Príncipen viranomaisille osoittama ilmoitus ennakon maksusta on vastaanotettu alus kirjataan kalastukseen oikeutettujen alusten luetteloon, joka annetaan tiedoksi kalastuksen valvonnasta vastaaville São Tomén ja Príncipen viranomaisille. Varsinaisen lisenssin vastaanottamista odotettaessa lisenssistä voidaan antaa telekopiojäljennös; tätä jäljennöstä on säilytettävä aluksella.

2. Lisenssit ovat voimassa vuoden. Ne ovat uusittavissa.
3. Sopimuksen 4 artiklassa määrätyn maksuksi vahvistetaan 20 ecua São Tomén ja Príncipen kalastusvyöhykkeellä kalastetulta tonnilta.
4. São Tomén ja Príncipen toimivaltaiset viranomaiset antavat tiedoksi yksityiskohtaiset säännöt lisenssimaksujen suorittamisesta ja erityisesti tiedot käytettävistä pankkitileistä ja valuutoista.
5. Lisenssit annetaan sen jälkeen, kun São Tomén ja Príncipen keskuspankille on maksettu 3 000 ecun kiinteä summa nuottaa käyttävän tonnikalan pakastusaluksen osalta vuodessa ja vapapyydyksiä käyttävän tonnikala-aluksen tai pintasiima-aluksen osalta vuodessa 500 ecun summa, joka vastaa maksua, joka suoritetaan:
 - nuottaa käyttävän tonnikalan pakastusaluksen vuodessa kalastamasta 150 tonnista tonnikalaa,
 - vapapyydyksiä käyttävän tonnikala-aluksen tai pintasiima-aluksen vuodessa kalastamasta 25 tonnista tonnikalaa.
6. Alusten edellytetään pitävän lisäyksessä 2 olevan ICCAT:n mallin mukaista kalastuspäiväkirjaa kunkin São Tomén ja Príncipen vesialueilla vietetyn kalastuskauden osalta. Kalastuspäiväkirjaan on tehtävä merkintä myös silloin, kun saaliita ei ole saatu.

Sellaisten ajanjaksojen osalta, joina edellisessä alakohdassa tarkoitettu alus ei ole ollut São Tomén ja Príncipen vesialueilla, on tehtävä jäljempänä tarkoitettuun kalastuspäiväkirjaan merkintä "São Tomén ja Príncipen yksinomaisten talousvyöhykkeen ulkopuolella".

Tässä kohdassa tarkoitetut kalastuspäiväkirjat on toimitettava maatalous- ja kalastusministeriöön 15 työpäivän kuluessa niiden saapumisesta satamaan.

Näiden asiakirjojen jäljennös osoitetaan jäljempänä 7 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetuille tieteellisille laitoksille sekä Euroopan yhteisöjen komission São Tomésta ja Príncipestä vastaavalle edustustolle.

7. São Tomé ja Príncipe vahvistaa kuluvan kalenterivuoden aikana maksettavien maksujen tilityksen yhteisön kalastusaluskohtaisten saalisilmoitusten ja muiden sen käytössä olevien tietojen perusteella.

Tämä tilitys on kuluneen vuoden osalta annettava ennen 31 päivää maaliskuuta tiedoksi komissiolle, joka toimittaa sen ennen 15 päivää huhtikuuta samanaikaisesti laivanvarustajille ja kyseisten jäsenvaltioiden kansallisille viranomaisille.

Jos laivanvarustajat esittävät vastalauseita São Tomén ja Príncipen esittämään tilitykseen, ne voivat saalistietojen tarkistamiseksi ottaa yhteyttä tieteellisiin laitoksiin kuten Ranskan merentakaisten alueiden tieteelliseen ja tekniseen tutkimuslaitokseen (ORSTOM) ja Espanjan valtamerten tutkimuslaitokseen (IEO) ja sen jälkeen yhteistyössä São Tomén ja Príncipen viranomaisten kanssa vahvistaa lopullisen tilityksen ennen kuluvan vuoden 15 päivää toukokuuta. Jos laivanvarustajat eivät esitä huomautuksia tähän päivämäärään mennessä, São Tomén ja Príncipen vahvistamaa tilitystä pidetään lopullisena. Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle niiden omaa laivastoa koskevan lopullisen tilityksen.

Laivanvarustajien on suoritettava kaikki mahdolliset lisämaksut ennakkoon verrattuna São Tomén ja Príncipen keskuspankille viimeistään saman vuoden 31 päivänä toukokuuta.

Jos lopullinen tilitys on kuitenkin 5 kohdassa tarkoitettua ennakon määrää pienempi, vastaavaa jäljelle jäänyttä summaa ei palauteta laivanvarustajalle.

8. Kolmen tunnin kuluessa São Tomén ja Príncipen vyöhykkeelle saapumisesta tai vyöhykkeeltä poistumisesta ja joka kolmas päivä harjoitettaessa kalastusta São Tomén ja Príncipen vesillä laivojen edellyttämän antavan suoraan tiedoksi aluksen sijainti ja aluksella olevat saaliit São Tomén ja Príncipen viranomaisille, mieluiten telekopiona, mutta sellaisten alusten osalta, joilla ei ole telekopiota, radion välityksellä. Telekopionumero ja radiotaajuus annetaan tiedoksi kalastuslisenssiä annettaessa.

São Tomén ja Príncipen viranomaisten ja laivanvarustajien on säilytettävä telekopioiden jäljennökset ja radiolla annettujen tiedonantojen nauhoitukset siihen asti, kunnes molemmat osapuolet ovat hyväksyneet 7 kohdassa tarkoitettujen maksujen lopullisen tilityksen.

Alusta, jonka havaitaan harjoittavan kalastustoimintaa ilmoittamatta siitä São Tomén ja Príncipen viranomaisille, pidetään ilman lisenssiä kalastavana aluksena.

9. Nuottaa käyttävien tonnikala-alusten on pyrittävä luovuttamaan mahdolliset sivusaaliinsa São Tomén ja Príncipen viranomaisten käyttöön yhteisesti sovituin hinnoin.
10. São Tomén ja Príncipen viranomaisten pyynnöstä alukset ottavat tarkkailijoita alukselle. Tarkkailijan ei pidä viipyä aluksella pidempään kuin hänen pistokokein suorittamansa saaliiden tarkastukset edellyttävät. Aluksen päällikön on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tarkkailijoiden aluksella suorittaman tehtävän loppuunsaattamisen helpottamiseksi. São Tomén ja Príncipen viranomaiset huolehtivat tarkkailijan palkasta ja sosiaaliturvamaksuista. Jos tarkkailija tulee alukseen vieraan valtion alueella, laivanvarustaja huolehtii tarkkailijan matkakuluista. Jos tonnikala-alus, jolla on tarkkailija São Tomésta ja Príncipestä, joutuu poistumaan São Tomén ja Príncipen kalastusvyöhykkeeltä, on tehtävä kaikki mahdolliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tarkkailija palaa São Tomé ja Príncipeen mahdollisimman pikaisesti, jolloin laivanvarustaja huolehtii kustannuksista.

São Tomén ja Príncipen viranomaisten pyynnöstä nuottaa käyttävien tonnikala-alusten varustajien on tässä yhteydessä pyrittävä ottamaan alukseen merimiehiä São Tomésta ja Príncipestä siten, että yhteisön nuottaa käyttävien tonnikala-alusten osalta rajana on kolme merimiestä, ja että yhteen alukseen ei oteta enempää kuin yksi merimies. Laivanvarustajat sopivat palkkausedellytyksistä ja palkoista vapaasti merimiesten edustajien kanssa.

11. Tonnikalannyynnin kansainvälisiä, kuten ICCAT:n suosittamia normeja sovelletaan.
12. Euroopan yhteisöjen komission São Tomésta ja Príncipestä vastaavalle edustustolle on ilmoitettava 48 tunnin kuluessa tämän sopimuksen perusteella toimivien yhteisön jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten pysäyttämisestä São Tomén ja Príncipen kalastusvyöhykkeellä.

Pysäyttämiseen johtaneista olosuhteista ja syistä on annettava lyhyt kertomus 72 tunnin kuluessa.

Lisäys 1

SÃO TOMÉN JA PRÍNCIPEN DEMOKRAATTISEN TASAVALLAN

MAATALOUS- JA KALASTUSMINISTERIÖ

KALASTUSLISENSSIHAKEMUS N:o ...

Hakijan nimi:
Hakijan osoite:
.....
Aluksen varustajan nimi ja osoite:
.....
Varustajan mahdollisen São Toméssa ja Príncipessä olevan edustajan nimi ja osoite:
.....
Aluksen nimi:
Alustyyppi:
Rekisteröintivaltio:
Rekisterisatama ja -numero:
Aluksen ulkoiset tunnukset:
Radiokutsutunnus ja -taajuus:
Aluksen pituus:
Aluksen leveys:
Moottorityyppi ja teho:
Lastiruumien vetoisuus:
Merimiesten vähimmäismäärä:
Kalastuksen laji:
Lajit, joita kalastetaan:
.....
Haettu lisenssin voimassaoloaika:

"Vakuutan yllä olevien tietojen oikeellisuuden.

Vakuutan tuntevani ja hyväksyväni São Tomén ja Príncipen demokraattisen tasavallan merikalastusta koskevan lainsäädännön ja sitoudun noudattamaan sitä samoin kuin sovellettavaa kansainvälistä lainsäädäntöä."

Päiväys:

HAKIJA (ALLEKIRJOITUS)

.....

Lisäys 2

TONNIKALA-ALUSTEN KALASTUSPÄIVÄKIRJA

[illegible][illegible]